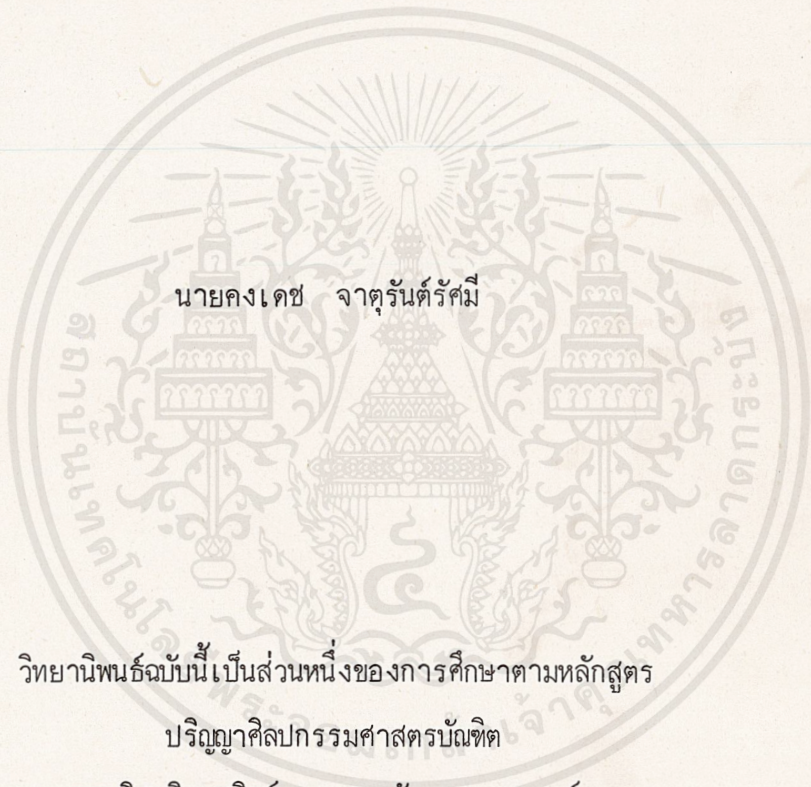

โครงการภาพยนตร์

เรื่อง

"VIOLENCE OF ILLUSION"

นายกเทศ จาตุรันต์รัศมี

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2535 - 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

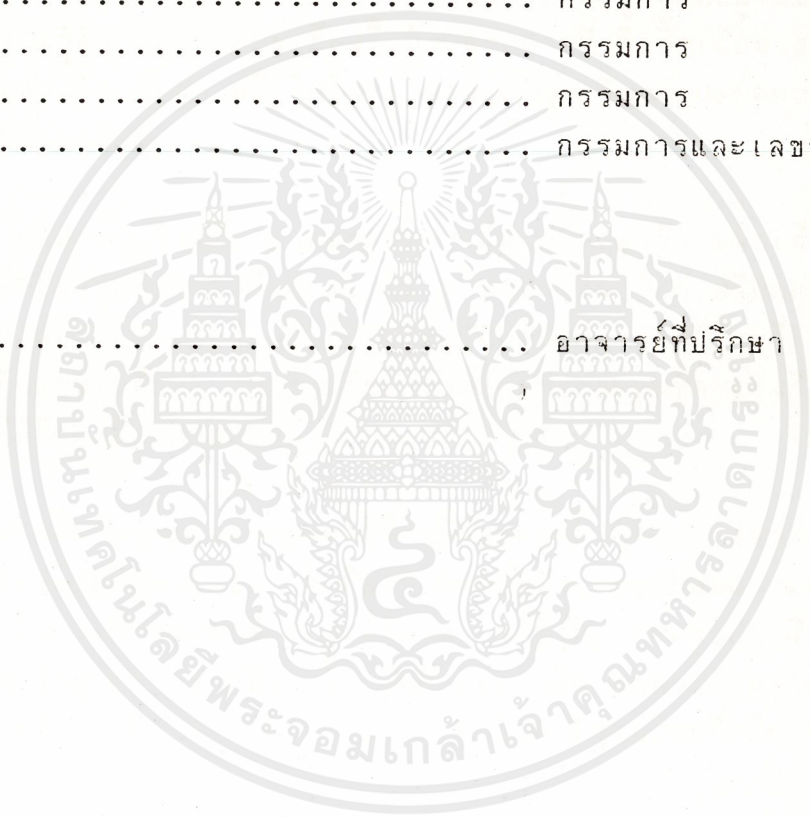
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า อนุมัติให้รับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญา ศิลปศาสตรบัณฑิต

..... คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
()

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
..... รองประธานกรรมการ
..... กรรมการ
..... กรรมการ
..... กรรมการ
..... กรรมการและเลขานุการ

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการภาพยนตร์ส่วนตัว "VIOLENCE OF ILLUSION"
ชื่อ นาย คงเดช จาตุรันต์รัศมี
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2535

บทคัดย่อ

ปัจจุบันสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวเราเต็มไปด้วยสิ่งของที่เป็นเครื่องมือของการสื่อสาร ซึ่งการสื่อสารปัจจุบันได้ก้าวหน้า(?) ไปไกลจนถึงขั้นล่วงตามมนุษย์ได้ สามารถตกแต่ง สามารถพูดให้ชาวเป็นดำ ดำเป็นขาวได้ ความหลงใหลกำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น มนุษย์ผลิตเพลนในการเสพมันจนตกเป็นทาสของมันด้วยซ้ำ ระบบวงจรจึงปิดบัง ผู้คนตกอยู่ในบ่วงโซ่มากขึ้นอย่างไม่รู้ตัว ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นโครงการที่เกิดขึ้นเพื่อมุ่งสะท้อนความคิดเห็นส่วนตัว ต่อสภาพที่เกิดขึ้น ตามแต่สัญชาตญาณมนุษย์คนหนึ่งจะเอื้ออำนวยให้มากที่สุด

บทภาพยนตร์ จึงมีที่มาจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้าเสียโดยมาก โดยที่ใช้สถานที่ประจักษ์ที่เคยพบเห็น นำมาเพิ่มเติมด้วยจินตนาการเข้าไปอีกนิดหน่อย และอีกส่วนก็เป็นการศึกษาจากสภาพสังคมที่เป็นอยู่โดยตรง (ทั้งภาพ+เสียง) การเตรียมการก่อนการถ่ายค่อนข้างเร่งรีบ แต่ก็คงเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในตอนนั้น

อย่างไรก็ตามผลของภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ออกมา ก็ได้รับคำชมจากหลายๆคน และอย่างน้อยที่สุด ตัวข้าพเจ้าถือว่า มันค่อนข้างจะประสบความสำเร็จทีเดียว แม้จะไม่ถึงกับประณีตสมบูรณ์แบบก็ตาม ได้ข้อคิด ประสพการณ์มากขึ้น และยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างมากขึ้น นั่นเป็นด้านความคิด แต่ทางด้านภาคปฏิบัติเองก็ได้ฝึกฝนตัวเองอีกมาก นับเป็นช่วงเวลานับว่าสำคัญไม่น้อยทีเดียวในชีวิต

กิติกรรมประกาศ

ในหนังสือระดาษอันถ่อมว่ามีคุณค่านี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวคำขอบคุณ ทุกคน
ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม และเป็นพิเศษสำหรับ

- บิดา มารดา และครอบครัว ซึ่งเป็นพื้นฐานที่อบอุ่นแน่นอนหนาสำหรับ
ชีวิตข้าพเจ้า

- ปัน YOR'RE MY GOD FOR A WHILE

- เล็ก, ตาหนู, โจ ชนพล

- ต้อม คู่เก

- ผิง ห่วงใย, คอยเป็นธุระปะปัง

- เพื่อน, น้อง นิเทศศิลป์ ซาบซึ่ง โน่นนิดหน่อย

- ช้าง คินันที่บ้านสูง

- น้องส้ม LETTERPRESS สวยๆ

- พี่ประทับใจ พิศระ ไฮ-เทค !

- ป๊อด มิ่งจะตั้ง

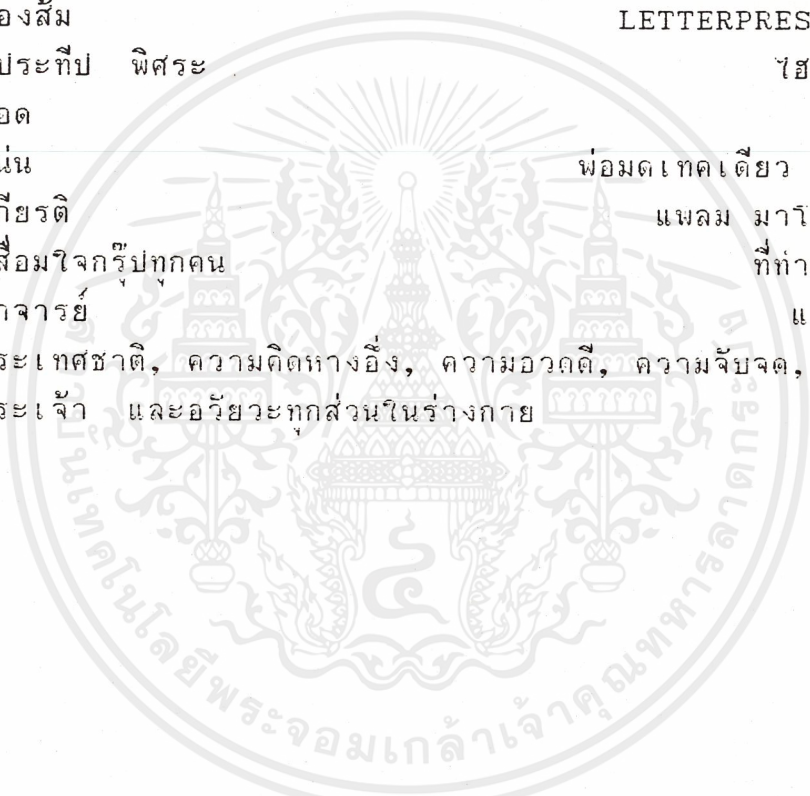
- แน่น พ่อมดเทคเดี่ยว มิ่งจะตั้ง

- เกียรติ แพลม มาโดยตลอด

- เสื่อมใจกริปทุกคน ที่ทำให้มีวันนี้

- อาจารย์ แร่งกตตัน

ประเทศชาติ, ความคิดทางอิง, ความอวดดี, ความจับจด, เวลา,
พระเจ้า และอวัยวะทุกส่วนในร่างกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ในโอกาสอันพึงจะมีได้ในชีวิต น้อยนักที่เราได้เลือกทำอะไรตามใจตนเอง และได้แสดงตัวตนอันแท้จริงออกมา ทั้งทรศนะต่อตัวเองและสิ่งรอบตัว ข้าพเจ้าใช้โอกาสนี้เพื่อการดังกล่าว ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ถือเป็นเรื่องรองลงไป

หากคุณงามความดีของภาพยนตร์เรื่องนี้ ปรากฏประจักษ์ชัดขึ้นมาบ้างเมื่อไหร่ ก็ขอแปรรูปของมันไปเป็นพลังชีวิต และขอมอบให้แก่บุคคลที่ข้าพเจ้ารักทุกคน ทั้งที่รักในปัจจุบันและจะรักในอนาคต

คงเดช จาตุรันต์รัศมี

18 มีนาคม 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
- ความเป็นมา	.
- แนวความคิด	.
- วัตถุประสงค์	2
- กลุ่มเป้าหมาย	.
- รูปแบบของโครงการ	.
- ขอบเขตของโครงการ	.
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	.
- แนวความคิดเสริมเกี่ยวกับโครงสร้างของสังคม	3
- ศิลปะแขนง EXPRESSIONISM กับภาพยนตร์	5
2 การเขียนบท
- แรงบันดาลใจ	8
- THEME	12
- บทครั้งที่ 1	13
- ปัญหาและการแก้ปัญหา	33
- เรื่องย่อของบทใหม่	36
- บทฉบับใหม่	37
- STORYBOARD	63
- ข้อสรุปเกี่ยวกับบท	1-2

3	ขั้นตอนเตรียมการก่อนการถ่ายทำ	104
	- ลักษณะตัวละคร	104
	- การคัดเลือกตัวละคร	105
	- เสื้อผ้า และทรงผมตัวแสดง	107
	- ฉาก	108
	- การกำกับการแสดง	109
	- ตารางการถ่ายทำ	110
	- BREAKDOWN SHEET	111
4	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	122
	- เกี่ยวกับการถ่ายทำ	122
	- การตัดต่อ	123
	- เสียงประกอบ	124
	- ดนตรีประกอบ	124
	- งบประมาณในการถ่ายทำ	125
5	บทสรุปและข้อเสนอ	126
	- ผลจากการทำงาน	126
	- บทสรุป และข้อเสนอนะ	127
	- ภาพถ่าย	128
บรรณานุกรม		134
ภาคผนวก		135
	- BETWEEN VIOLENCE OF ILLUSION	136
	- การลวงตาจากสิ่งแวดล้อม	139
	- ความฝันแปรทางสังคม และความอ่อนล้าของสภาพจิตใจ	150
	- สำหรับจิตวิญญาณของมนุษย์	162

บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ

1. ในบางโอกาสสมมติว่าเราต้องเข้าไปเผชิญกับสถานการณ์ที่เราพบว่า เราแปลกแยกไปจากทุกสิ่ง ทุกระบบของที่นั่น เราไม่เห็นด้วย และไม่สามารถยอมรับปรับเปลี่ยนตัวเอง เข้าหาสิ่งเหล่านั้น ถึงเวลานั้นพบว่า เราเปล่าเปลี่ยว และยืนอยู่ที่นั่นราวกับสิ่งไม่มีชีวิต นั้นเห็นเพียงบางช่วง เวลาและสถานที่ แต่มีใครคนหนึ่งเผชิญสิ่งเหล่านั้นอยู่ทุกขณะ ทุกที่ ทุกเวลา เขาจะเป็นอย่างไร?

2. สถานการณ์รอบข้างในสังคมนี้ว่ามีสภาพเลวลง ทุกๆวัน ไม่ว่าจะ สภาพจิตใจ สิ่งแวดล้อม การเมือง ฯลฯ คุณต้องยอมรับมันอย่างไร้เย็บเฉยหรือ?

แนวความคิด

1. เขาคนนั้นที่ข้าพเจ้าสมมติขึ้นมา จะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ ฟ้าผ่าเป็นต้องสลายไป (ตีความหมายทางรูปธรรม คือ อาจเป็นบ้าหรือตายไป ในทางนามธรรม คือ เขาไม่มีคุณค่า และตัวตนอยู่ในสังคม)
2. ในฐานะที่เป็นผู้ที่มีโอกาสศึกษาการผลิตภาพยนตร์ จึงอยากใช้โอกาสนี้ ใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อหลากหลายอย่างที่ติดตั้งในใจมานาน ทั้งเพื่อส่วนรวม และส่วนตัว (แม้จะเป็นการมองโลกในแง่ร้ายไปบ้างก็ตาม)

หากใครเคยเผชิญกับสถานการณ์ที่ได้กล่าวไว้เมื่อข้อ 1. ของความเป็นมา และอดีตกับสภาพสังคมในข้อ 2. คงจะพอเข้าใจว่าทำไมข้าพเจ้าจึงได้มีความคิดที่จะทำโครงการนี้ขึ้นมาอย่างหนักแน่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อบอกเล่าแก่ท่านผู้ชมว่า สังคมทุกวันนี้ตกอยู่ในสภาพ ย่ำแย่ลงทุกวัน คุณจำเป็นต้องปรับตัวเข้าหามัน บางครั้งต้องเลือกราย เก่งแย่ง กัดกิน ตามไปด้วย ไม่งั้นคุณจะอยู่ในสังคมไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ายังอยากจะบอกให้ทุกคนหันมาให้ความสนใจกับจิตใจมากกว่าวัตถุ
2. เพื่อฝึกปรือ ทักษะ ความชำนาญ และประสบการณ์ ในการผลิตภาพยนตร์ในทุกๆขั้นตอน ให้ออกมาตรงตามเป้าหมาย และได้ผล ตามที่ต้องการ
3. เพื่อระบายอารมณ์

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มผู้มีความสนใจในภาพยนตร์ และศิลปะอย่างจริงจัง นักศึกษา ประชาชนทั่วไป รวมถึงกลุ่มคนที่เนื้อหาพาดพิงไปถึง

รูปแบบของโครงการ

ถ่ายทำโดยฟิล์ม 16 มม. แล้วนำมาถ่ายลงเทปวีดีโอระบบ ยูเมติก เพื่อดำเนินการในขั้นตัดต่อ ในทางมมกล้อง, การเคลื่อนกล้อง, การลำดับภาพ ต้องการให้เกิดความแปลกใหม่ให้มากที่สุด ดนตรีที่จะนำมาใช้ประกอบ จะมีส่วนอย่างมากในการควบคุม โทนของภาพยนตร์

ขอบเขตของโครงการ

จัดเสนอเป็นภาพยนตร์ นำเสนอโดยวีดีโอระบบยูเมติก ความ ยาวประมาณ 15 นาที

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ประมวลความรู้จากการเล่าเรียนทั้งหมดมาใช้ให้เป็น ประโยชน์อย่างเหมาะสม
2. เพิ่มพูนประสบการณ์จากการทำงาน, การใช้อุปกรณ์
3. ได้ค้นพบระดับความสามารถที่แท้จริงของตัวเอง

แนวความคิดเสริมเกี่ยวกับโครงสร้างของสังคม

สังคมใหญ่ในเนื้อเรื่อง เปรียบเหมือนกับสังคมที่เราอยู่กัน ทุกวันนี้ ผู้ที่ควบคุมมันอย่างแท้จริงคือ นายทุน และพวกระดับมีนัสมอง พวกนี้เองที่มองเห็นโครงสร้างของสังคมอย่างชัดแจ้ง แต่กลับไม่ได้แก้ ปัญหาที่ต้นเหตุ กลับไปคิดทุกอย่างเป็นสินค้า เพื่อมาเชิรฟ์กับปัญหา รถติด เรามีเครื่องแก้การเบียดเบียนรถติด ทุกอย่างถูกผลิตขึ้นมาป้อนที่ปลายเหตุ "คุณต้องการอะไรล่ะ เรามีให้" ทุกวันนี้จึงดูเต็มไปด้วสินค้าที่จะดมีประโยชน์มากมาย แต่จริง ๆ แล้ว มันจำเป็นแค่ไหนดต่อความเป็นมนุษย์ กลายเป็นวงจรอุบาทว์ไป (ถ้ามองในแง่ร้าย)

หลายคน โดยมากเป็นคนหนุ่มสาวที่ยังไม่ได้เข้าระบบเต็มตัว เป็นพวกที่มีความซบถ และความคิดขัดแย้งกับหลาย ๆ คนในระบบ เช่น ผู้ใหญ่ ซึ่งพวกนี้โดยมากได้รับอิทธิพลจากตะวันตก จึงคิดจะหนีเงินทองที่ตนมีย่อยออกมาจากสังคม "เรามาเป็นนับป่พวชนกัน" สังคมนอกจึงเกิดขึ้น แท้จริงแล้ว พวกนี้เป็นพวกที่ขาดความรักมากที่สุดที่เดิยวจากสังคม และวิธีนี้ที่แท้เป็นการหนีปัญหามากกว่า หลายคนยังจมอยู่กับปัญหาของตัวเองอย่าง หมกมุ่น และใช้ยาเป็นทางออกเท่านั้น

แต่ต่อก่อน พวกนี้มักคิดว่าไม่ทำงาน ไม่มีระบบ แต่มนุษย์ จำเป็นต้องมีปัจจัย 4 เป็นอย่างน้อย แลมียา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการดำรงอยู่ของพวกเขา

ถึงตอนนี้องที่ "นายทุน" ผู้ควบคุมในทุกสังคมจึงโพล่เข้ามา ป้อนสิ่งทีทุกคนต้องการ นายทุนอาจเข้ามาในรูปแบบที่เอาใจคนในนี้ โดยรูปลักษณะที่เป็นพวกเดียวกันหากจะดูกันไปแล้ว อย่างไรก็ตาม สังคมนอกในอุดมคติก็ยังคงต้องล่มสลายอยู่ดี ไม่วินนี้ก็วันหนึ่ง อาจจะมี "กลาย" ไปเป็นสังคมใหญ่อีกอันหนึ่ง เพราะพวกเขาอาจจะต้องเลือกที่จะทำงานเพื่อให้มีกิน ระบบและวงจรต่าง ๆ ก็จะตามมาก่อครี้ง

ลงถ้าเป็นสิ่งคมแล้ว มันจำเป็นต้องมีระบบและวงจรอุบาทว์ มีผู้ป้อนผู้รับ มีปลาใหญ่กินปลาเล็ก มันเป็นธรรมชาติของสิ่งคม การจะไม่ยอมรับจึงเป็นเรื่องน่าเศร้า แก้ได้โดยต้องหนีไป "เพียงคนเดียว" คุณอาจจะ

1. ชดงค์ป่า
2. เป็นบ้า
3. ตายไปซะ

ซึ่งตัวเอกในเรื่องก็เลือกทาง 1 ใน 3 นี้ด้วย

ส่วนปัญหาที่เสนอในส่วน "สิ่งคมใหญ่" เป็นมุมมองที่อาจจะแคบไปหน่อย แต่ก็ เป็นความรู้สึกส่วนตัวจริง ๆ เพราะวันนี้ทุกอย่างดูเหมือนเป็นสิ่งที่ถูกจัดสรรเป็นภาพลวง และเป็นสิ่งที่ป้อนมาให้ ทุกปัญหาที่เสนอไป อาจดูหลากหลาย แต่ที่จริงแล้วดูกันดี ๆ จะมีจุดร่วมกันอยู่ เราอยู่ในกำมือของนายทุน

จริง ๆ แล้ว ทุกปัญหาสามารถแก้ไขได้ด้วยหลักของศาสนา และมนุษยธรรม หากทุกคนมีน้ำใจให้กัน ให้ความรักที่ทุกคนโยยหาแก่กัน และกัน นายทุนไม่เอาแต่ได้จนเกินไป ตอบแทนสิ่งสร้างสรรค์ที่ดีให้กับสังคมบ้าง ทุกคนไม่หลงในวัตถุจนเกินไป เราคงจะอยู่กันได้อย่างมีความสุขพอสมควร พุดง่ายแต่ทำยากในสังคมทุกวันนี้

ศิลปะแขนง EXPRESSIONISM กับภาพยนตร์

ศิลปะแขนง EXPRESSIONISM เป็นศิลปะที่มีช่วงอายุที่ รุ่งเรืองเพียงช่วงสั้น ๆ คือช่วงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1880-1920 หลังจากนั้นมา ศิลปะแขนงนี้ก็ถูกคลี่คลายออก เหลือแต่เพียงกลิ่นอายที่มีระดับความ เข้มข้นน้อยมาก เมื่อเทียบกับยุครุ่งเรือง

EXPRESSIONISM มีที่อยู่ซึ่งเปรียบเป็นหัวใจของมันในยุค รุ่งเรืองอยู่ 4 แห่งคือ Dresden, Munich, Berlin, Vienna โดย มีรากฐานจุดกำเนิดมาจากศิลปินแนว IMPRESSIONISM ยุครุ่งเรืองได้แก่ Vincent Van Gogh (Self-portrait/1889, Evening Walk /1889), Paul Gauguin (Vision after the Sermon/1888) และอีกหลาย ๆ คน งานพวกนี้ถือเป็น Pre-Expressionist

Dresden ถือเป็นแหล่งกำเนิด แต่มารุ่งเรืองที่สุด Berlin (1890) และ Munich (1900) โดยที่ Berlin จะมีอายุเก่าแก่กว่า เล็กน้อย ทั้ง 2 เมืองมีศิลปินในสาขานี้เลื่องชื่อบ้าง โดยในแต่ละ เมืองได้จับกลุ่มศิลปินกันเองตั้งเป็นก๊วน แบ่งใหญ่ ๆ ได้ 2 พวกคือ

1. กลุ่ม The Brucke คือกลุ่มศิลปินใน Berlin มี ลักษณะที่ลักษณะความรุนแรง ก็กษณะ ในที่แปร่งแสดงด้วยสีที่จัดจ้าน มี เรื่องราวเกี่ยวกับด้านมืดมากกว่า ศิลปินที่โดดเด่นในกลุ่มนี้ได้แก่

- Edvard Munch
 - ! The Scream (1893/Oil on Cardborad)
 - ! By the Death-bed (1895/Oil on Canvas)
 - ! The Vampire (1894/Oil on Canvas)
- Ernst Ludwig Kirchner
 - ! Frau vor Birken (1906/Oil on Canvas)
 - ! Standing Nude (1902/Woodcut)
 - ! Nude in Black Hat (1909/Woodcut)

- Eric Heckel
 - ! Flowering Cress
 - (1907/Oil on Canvas)
 - ! Sitting Woman (1906/Woodcut)
- Emil Nolde
 - ! Steamer Belching Smoke
 - (1910/Oil on Canvas)
 - ! Portrait of Schmidt-Rottluff
 - (1906/Oil on Canvas)
- Karl Schmidt-Rottluff
 - ! Windy Day (1907/Oil on Canvas)
 - ! Self-portrait (1907/Oil on Canvas)
- Max Pechstein

2. กลุ่ม The Blaue Reiter คือกลุ่มศิลปินในเมือง Munich มีลักษณะที่แปร่งเส้นที่อ่อนโยนกว่า กล่าวถึงความรู้สึกที่ไม่มีมิติมากเท่า The Brucke แต่สีสันจัดจ้านไม่แพ้กัน มีศิลปินที่โดดเด่น เช่น

- Franz Mare
 - ! Jumping Ponies (1912/Woodcut)
 - ! Deer in the Twilight
 - (1909/Oil on Canvas)
- August Macke
 - ! Turkis Cafe (1914/Oil on Wood)
- Paul Llee
 - ! งานของเขามักจะเล่นกับพวกใบหน้า และ
 - FIGURE ของมนุษย์

หลังจากที่ศิลปะแบบ Expressionism ได้จบอายุอัน รุ่งเรืองของตนเองลง อิทธิพลจากตัวของมันเอง ก็ยังคงซึมซาบอยู่ ศิลปะแขนงอื่น ๆ ตั้งแต่ บทกวี (Ernst Stadler (1883-1914), Georg Heym (1887-1912), Georg Trakl (1887-1914) หรือจะเป็นด้านละคร (Hans Poelzig ออกแบบภายใน Groesses Schauspielhaus Theatre), สถาปัตยกรรม (Erich Mendelsolm ออกแบบ Einstein Tower (1918)

สำหรับในด้านภาพยนตร์อิทธิพลของ Expressionism แทรกซึมเข้ามาแต่ไม่เคยประสบความสำเร็จเลย นอกจาก Cabinet of Dr. Caligari แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ให้ความสนใจศิลปะแขนงนี้ที่จะนำมาใช้กับภาพยนตร์อยู่เนือง ๆ หนึ่งวันใหม่ ๆ ก็ได้แก่ Santa Sanre หรือ Weekend ของ ลุง ลุดวิก โกวตาร์ต์ ที่มีอารมณ์แบบนัวร์ชัดเจน เรื่องอื่น ๆ ก็อาจถือได้ว่า เป็นกลาย ๆ ของศิลปะหลาย ๆ อย่างผสมกัน เพราะนักทำหนังอิสระวันใหม่ ก็กว้างพอที่จะไม่จำกัดหนึ่งตัวเองอยู่กับความเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่แล้ว

Expressionism ในยุครุ่งเรือง มักเป็นงานสีน้ำมัน และ ภาพพิมพ์ และได้มีจุดเด่นอยู่ที่สิ่งที่ศิลปินต้องการแสดงออก (EXPRESS) ทั้งทางด้านอารมณ์และเนื้อหา ไม่หวังให้คนดูเข้าใจในงานของตน แต่ต้องการให้รับรู้ถึงอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นภาพสะท้อนส่วนตนเท่านั้น มิได้เป็นการสากลสื่อสาร ต่างจากแขนง Surrealism ที่มีได้สร้าง สถานการณ์ หรือภาพฝันที่บิดเบี้ยวไปจากความจริง แต่กลับหยิบสิ่งจริงแท้ ทุกเมื่อเชือวัน ออกมาแสดงอย่างสุดซึ้ง ไม่มีการประณีประยอมต่างคนดู ดังนั้นภาพยนตร์ที่ถือความเป็น Expressionism จึงมีจุดประสงค์เดียวกัน และผู้สร้างมิได้มีความเสแสร้งในการแสดงออกแต่ประการใด

การเขียนบท

แรงบันดาลใจเกี่ยวกับบท

โดยส่วนตัวแล้ว ผู้เขียนมีอุปนิสัย ใจร้อน ตรงไปตรงมา
เก็บงำอารมณ์ไว้ไม่เคยมีขีด เมื่อผู้เขียนหัวเราะจะสุดเสียง แต่หาก
โกรธใครหรือรังเกียจใคร สายตาของผู้เขียนจะเหยียบเขาให้ติดดินที่สุด
ผู้ที่รู้จักหรือใกล้ชิดจะเตือนเสมอว่า จะทำให้เกิดผลเสียกับตัวเอง ผู้เขียน
มองเห็นผลเสียอยู่เหมือนกัน และพยายามปรับปรุงตัวเองขึ้น

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังเป็นคนทีถือว่า จับจดเก่งพอสมควร ใช้
เวลาอยู่ในโลกของความคิดเสียมาก อันนี้คนที่สนิท ๆ เท่านั้นจึงจะรู้
ผู้เขียนก็เพิ่งตระหนักถึงมันได้ไม่นานมานี้บว่าช้าอยู่ ผู้เขียนสัญญาว่า
จะปรับปรุงตัวและอยู่ในโลกของความจริงให้มากขึ้น

แท้จริงแล้ว โครงการนี้มิได้อยู่ในหัวของผู้เขียนมาตั้งแต่ต้น
เนื่องจากมีบทและพล็อตภาพยนตร์อันเก้งก้างในหัว และสมมติบทก็อยู่นับสิบ
เรื่อง และคิดที่จะนำมาใช้ทำเป็นภาพยนตร์วิทยานิพนธ์อยู่หลายเรื่อง
แต่เหตุการณ์ในบ้านเมืองและสังคมในรอบปีที่ผ่านมา ทำให้ผู้เขียนเกิด
ความคิดใหม่ขึ้นมา

ข้าพเจ้าพ่วงพ่วงกับเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม แต่ก็ทำอะไร
ไม่ได้สักอย่าง แล้วมันก็ผ่านไปแล้วใคร ๆ ก็ลืมมัน แม้แต่ข้าพเจ้าเอง

ข้าพเจ้าอลหม่านกับสภาพแวดล้อม คนใกล้ตัว วิถีชีวิตที่
ทุกคนกำลังดำรง ข้าพเจ้าตัดสินใจถูก ๆ ผิด ๆ ไปหลายอย่าง และยัง
เสียใจที่ได้ทำลงไปด้วย ซึ่งภายในอดีตมาก

นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังสับสนกับอนาคต ช้อนี่สำคัญมาก
ข้าพเจ้ากำลังจะจบไปทำงานตามวงจรที่มันเป็นอยู่ แต่ว่าสภาพแวดล้อม
ตั้งแต่ก้าวออกจากบ้าน สภาพผู้คนข้อย่าง การจราจรที่ไม่รู้จะไปโทษใคร
ระบบงานที่ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่สร้างสรรค์ ความเหลวแหลก
ของความรัก และเพศ การกีดกันในสังคม สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าเกิด
ความไม่แน่ใจกับวันข้างหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในตอนนั้นเอง ข้าพเจ้าเริ่มตระหนักแล้วว่า จะต้องทำอะไรบางอย่างที่มีความหมายพิเศษเป็นการส่วนตัวกับข้าพเจ้า อะไรบางอย่างที่มากกว่าภาพยนตร์ทั่วไป

เชื่อว่าในส่วนลึกของเราท่าน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนหนุ่มสาว) มักมีความซบถในตัว หลายครั้งที่เรตกอยู่สภาพแวดล้อมที่เรา รู้สึกขัดแย้ง แปลกหน้า ไม่เห็นด้วยกับสิ่งรอบ ๆ ตัว ทุกอย่างอัดอั้น เสแสร้ง ซ่มทับ เป็นต้น สัญชาตญาณอย่างนั้นมันเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก อย่างน้อยก็ไม่ตลอดเวลา แต่ถ้าเกิดใครบางคนเกิดเป็นขึ้นมาตลอดเวลา สภาพสังคมแวดล้อมในปัจจุบันเอง ก็ทำให้เป็นอย่างนั้นได้ไม่ยากนักอยู่แล้ว

สัญชาตญาณของข้าพเจ้าบอกว่า ให้นำความรู้สึกที่ผ่านมาทั้งหมดของข้าพเจ้า มาทำให้เป็นโครงการภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ให้จงได้ และนี่คือจุดเริ่มต้น

แรงบันดาลใจเกี่ยวกับรูปแบบของหนัง

รูปแบบตามสภาพทั่วไปของภาพยนตร์ทุกวันนี้ (ไม่รวมถึงภาพยนตร์ไทย เพราะล้าหลังกว่าสากลมากอยู่แล้ว) มีรูปแบบที่จำเจมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นวิธีการเล่าเรื่อง การตัดต่อ บท การที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ชมภาพยนตร์ตามสถาบัน หรือศูนย์วัฒนธรรมต่างชาติต่าง ๆ ทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ เพราะหนังเหล่านี้ไม่ใช่หนังฮอลลีวูดที่ทำขึ้นมาเพื่อการค้า เป็นจุดประสงค์หลัก อีกทั้งยังมีกลิ่นอายแปลก ๆ ตามสัญชาติที่ต่างกันมาก ไม่ว่าจะเป็นหนังเยอรมัน, ฝรั่งเศส, อิตาลี, ญี่ปุ่น ฯลฯ สิ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นความแตกต่างในหนังเหล่านี้คือ

1. สัญชาติ หรือภาพสะท้อนความเป็นชนชาตินั้น ๆ โดยตกรึจะต่างกันไป (อย่างเช่นในหนังญี่ปุ่น จะมีข้ออยู่เด่นชัดแทบทุกเรื่อง)
2. สำเนียง ภาษาที่หนังเหล่านี้ใช้ ไม่ว่าจะเป็นภาษาทางภาพ ทางเสียง จะมีความสดมากกว่า ดิบมากกว่า และมีความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็น การพูดจา การเดินเทิน ความประณีตประณีตมีอยู่น้อย (วัฒนธรรมอาจมีอิทธิพลในส่วนนี้ด้วย)
3. กิริยา เนื่องจากหนังเหล่านี้ มิได้ทำขึ้นมาเพื่อการค้าอย่างเดียว ดังนั้นอารมณ์ของหนังจึงเป็นจุดประสงค์หลัก ความกล้าที่จะทำในสิ่งใหม่ ๆ ทั้งทางด้านบทที่สะท้อนชีวิต ไม่ว่าจะกลุ่มเล็กกลุ่มใหญ่ ด้านการติดต่อ แสง ดนตรี สิ่งเหล่านี้มีความสดมากกว่าหนังฮอลลีวูดที่เคยดูทั่วไป ได้รับมุมมองที่กว้างขึ้นกว่ากันเยอะมาก

ปัจจุบันมีภาพยนตร์โดยผู้สร้างอยู่กลุ่มหนึ่ง ที่นิยมทำหนังอิสระตามความคิด ได้รับความนิยมจากนักวิจารณ์ และคอหนังเพียงกลุ่มเล็ก ๆ แต่มีความน่าสนใจอยู่ไม่น้อย และมีโอกาสหลุดเข้ามาให้คนไทยได้ดูบ้าง ประปราย ทั้งในรูปแบบของวิดีโอ และหนังตามสถาบัน อาทิเช่น กัส แวน ซองท์ (Drugstore Cowboy, My Own Private Idaho), จิม จาร์มุช (Mystery Train, Night on Earth), ปีเตอร์ กรีน อเวย์ (The Cook, The Thief, his wife & her lover,

Drawing By Number), วิม เวนเดอร์ (Paris, Texas, Wing of Desire, Until the end of the World), เดวิด ลินช์ (Wild at heart, Twin Peak, Eraserhead, Elephant Man) หรือหนังยุคต้น ๆ ของเทอร์รี กิลเลียม (Brazil) นี้ถือเป็นพวกยุคใหม่

ส่วนหนังยุคเก่า ๆ อย่างเช่น หนังของ ฟรังซ์วัก ทรุษโพต์ (400 Blows, Jules & Jim,.....), ฌอง ลูค โกดาร์ด (Weekend,.....), เฟลลินี (8 1/2, La Dolce Vita,.....) และหนังบางเรื่องของ อัลเฟรด ฮิตช์ค็อก ก็มีความน่าสนใจไม่น้อย แต่อย่างไรก็ตาม หนังของกลุ่มรุ่นใหม่ เข้าถึงจิตใจของข้าพเจ้าเสียมากกว่า

แต่หนังเรื่องที่มีอิทธิพลกับภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า อยู่มากพอสมควร คงจะเป็นหนังของ Derek Jarman เรื่อง The Last of England (1985) (ซึ่งมีหนังใหม่ของเขาในปีที่ผ่านมาเรื่อง EDWARD II) จาร์แมนจัดอยู่ในกลุ่มคนทำหนังอาร์ต (Art Film) หรือหนังทดลอง (Experimental Film) ที่โด่งดังไม่น้อยทีเดียว หนังเรื่องนี้ของเขามีสไตล์การแสดงออกแบบ Expressionism ตัดต่อแบบ Montage แทบทั้งเรื่อง หนังสืกล่าวถึง วาระสุดท้ายของอังกฤษในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น การเมือง ทหาร การสมรส ปัญหาครอบครัว ภัยรุกราน ยาเสพติด รักร่วมเพศ (Jarman เองเป็น เกย์ และเป็นโรคเอดส์ อยู่ด้วยในปัจจุบัน) หนังสืทำออกมาได้ดีสนุก ทั้ง ๆ ที่หนังยาวเกือบ 2 ชั่วโมง หลายคนที่ได้ดูบอกว่า บ๊วดหัวบ้าง ไม่รู้เรื่องบ้าง แต่สำหรับข้าพเจ้าดูภาพยนตร์เรื่องนี้ับสี่รอบ

อิทธิพลที่ส่งมายังภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ลักษณะการเล่าเรื่องที่เป็นการหลั่งไหลของความคิด ภาพที่ออกมาจึงดูหลากหลายที่มาไม่ต่อเนื่องเป็นเรื่องราวเสียทีเดียว แต่ดูแต่ละส่วนรวม ๆ แล้วจะเกิดความหมายใหม่ และรับทราบถึงอารมณ์ โดยที่หนังของข้าพเจ้าจะมีความประณีตประណมมากกว่าของ Jarman หนังสือาจไม่รู้เรื่องในครั้งแรก แต่มีเส้นที่พอที่จะเรียกร้องให้คนกลับมาดูอีกครั้ง เพื่อหาคำตอบที่ค้างคั้งอยู่สัญชาติ, สำเนียง, กิริยา คือสิ่งที่ข้าพเจ้าพยายามสร้างให้เกิดความเฉพาะตัว และมีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด

THEME

ความรู้สึกต่อต้านจากภายใน สู้แรงกดดันจากภายนอก

เรื่องย่อ

ชายหนุ่มผู้ซึ่งหนีสังคมใหญ่มาใช้ชีวิตอยู่กับคนนอกสังคมกลุ่มหนึ่ง จนพบว่าตนเองไม่เหมาะ จึงกลับเข้าไปสู่สังคมใหญ่ เขาพบความจริงในสังคมใหญ่ ความจริงของภาพลวงซึ่งแฝงอยู่ในทุกส่วนของสังคม และเขาพบว่าตนเองอยู่ไม่ได้ จึงตัดสินใจที่จะกลับไปสู่ "สังคมนอก" อีกครั้ง และเมื่อกลับมาแล้ว สายตาของเขาเปลี่ยนไป มองเห็นความจริงบางอย่างและพบว่า ทั้งสองสังคมไม่ต่างกันเลย อาจถูกฉาบด้วยรูปลักษณะที่ต่างกัน ชายหนุ่มจึงตัดสินใจหันหลังให้กับทุกสิ่ง จากไป จากระบบ

องค์แรก

"สัง คมนอก" ที่ซึ่งพวกเรากันหนุ่มสาว ที่มีฐานะกับระบบโดยส่วนใหญ่
แยกตัวออกมารวมกันอยู่ที่นี้ ที่ที่ไม่มีระบบ ไม่มีการทำงาน เราใช้ชีวิตอยู่กับ
เสียงเพลง และหาความสุขด้วย " " โดยเงินที่เราต่างคนต่างหอบ
กันออกมาจาก "สังคมิใหญ่"

เราหนีออกมาจากที่นี่เพราะเราเกลียดที่นี่
เราเกลียดที่นี่มากพอๆกับที่นั่นเกลียดพวกเรา
สังคมิใหญ่เกลียดเรา เพราะรู้ว่าควบคุมเราไม่ได้
เราไม่อยากกลายเป็นเครื่องจักร
พวกผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเราหรอก พวกเขามองแต่ว่าเราเป็นกลุ่มเด็กเตว
พวกเขาไม่รู้หรอกว่าเราคิดยังไง เจอะอะไรมา
เราอยู่แต่กับปัญหาของตัวเอง
ที่นี่เป็นที่ที่โลกเป็นหัวของตัวเอง
"ผมตามเพื่อนมา ผมจะสั่งสอนให้พวกคุณรู้ตัวอีก"

ร่างของเพื่อนคนหนึ่งกระเด็นเข้ามายังสังคมิของเรา ตอนนั้นอยู่ตรง
หน้าของผม ผมถือคบไฟเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พวกเราต่างเข้ามาขึ้นมุงมองดูอย่าง
ปลงสังเวช ทุกคนรู้ว่า เป็นฝีมือของสังคมิใหญ่
ผมเพิ่งจะรู้ว่าร่างนอกเกลียดพวกเราขนาดไหน ผมไม่อยากลดมา
ผมมองเห็นภาพตัวเอง เกลียดออกไปซื้อโคกคิยสักแถวด้วยความกระหาย แดง
รู้ๆเจ้าของร้านก็กับชีวิตของผมลงด้วยปืนพกในมือ
ที่บ้านคงจะให้อภัยกับผม
ผมควรจะมีออกไปจากที่นี่

องค์ที่สอง

คนกลุ่มนั้น กำลังยืนรอมดมอยู่ตรงหน้าที กระจิบหน้าที่ผมแสนจะเกลียดชัง ผมอยากจะอาเจียน เมื่อพวกเขาเดินยิบราเข้ามาหาผม พ่อแม่และญาติๆ ของผมเอง พวกเขาเปิดฉากทสนทนาด้วยการถากถาง เขาะเขย ที่ผมหลงผิดไปอยู่กับพวกสังคมนอก

"เอาละ ลูกเสียเวลามากพอแล้ว ถึงเวลาต้องกลับเข้าสังคมใหญ่ซะที แต่ไปทั้งอย่างนี้ไม่ไถ่แน่ ไตรๆ เขาจะรู้หมดว่าลูกเคยไปเกลือกกั้วกับไอพวกชบะนั่น"

"ใช่ ต้องซักสี่ห้าวันซะหน่อย"

พวกเขาต่างพุ่งตัวเข้ามาล้อมทั้งถึง เพื่อนๆ ของผมออก รวากับสุนัขตะครุบเหยื่อ

ในสายตาของผมตอนนี้ ผมเห็นเด็กน้อยหญิงอายุ 2 คนอยู่ตรงหน้า เกิดขายอยู่ในคุกอิหร่านอะไรบางอย่าง ใบหน้าใส่หน้ากากอิหร่านเช่นกัน ส่วนเด็กหญิงนั้นอยู่ในคุกแฉกแฉก ทั้งสองต่างร่ำว่าความที่ซุกตัวเองในคุกหนก มีเสียงดังแววมมา เป็นเสียงของเหล่าผู้ปกครองชั้นซมลกๆ ของคน เสียงเด็กหญิงจับปากจับคอซุก เสียงเด็กชายกำลังแฉกถึงถึงอิทธิฤทธิ์ของตน เสียงหัวเราะคังซันและคังซัน

ผมกำลังอยู่ในกลุ่มนักศึกษ เพื่อเน่ๆกำลังประท้วงเพื่อให้ได้มาในเสรีภาพและประชาธิปไตย มีเสียงกรีกกราก้วยความซึ้นซมจากกลุ่มหญิงสาว

"เราต้องต่อสู้เพื่ออุดมการณ์"

นักการเมืองผู้นั้นยื่นหาเสียงในที่ประชุม นำลายแทงพอง รอยบนเวที
มีทหารรายล้อม พวกเราที่นั่งฟังอยู่ทุกคนเป็นพวกคนทำงาน ทุกคนสวมแว่นตา
รมิทธิ และไม่มีปาก ทุกคนนั่งฟังด้วยความตั้งใจ เมื่อนักการเมืองกล่าวจบ
นายทหารชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งก็ขึ้นมากล่าวปราศรัยท่อน นำแปลกที่เสียงของทั้งสองถนัด
เหมือนเสียงของ ลูกชื่อกำลังเก่า เมื่อเขากล่าวจบ ทหารสั่งให้พวกเราทุกคน
ยืนขึ้น ท้าความเคารพ ปืนที่กระทุ้งหลังพลกเรา ทำให้พวกเราลุกขึ้น

ผมทำงานอยู่ในที่แห่งหนึ่ง มีเงาของคนทำงานพลุกพล่านมากมาย เสียง
ที่ดังขึ้นยิ่งแก่กว่าวีดิทัศน์ใจ กลายเป็นเสียงของเครื่องจักร ผมยังงงกับสภาพที่เป็น
อยู่ ชายร่างอ้วนคนหนึ่งเดินเข้ามาทักว่าผมทำงานไม่ไยถึงไหน ทักว่าผมมีให้
ความสำคัญกับความดีความงามเกินไป แล้วก็ยังมีชายอีกคนหนึ่ง อายุมากกว่าผมเล็กน้อย
เดินเข้ามารายงานผลงานของเขาด้วยเสียงเหน็บ เขาแสดงให้เห็นว่า นักร้องสาว
ในสังกัดทัศนใหม่ เบิกสัปดาห์ใหม่ แต่เสียงคนนั้นยังฟังว่า หล่อนได้เดือนสามมิถุนายน
ไม่สามารถเรียกของอารมณ์ทางเพศ จากผมคู่ใจเก่าที่ควร แล้วเสียงคนนั้นก็หันไป
เรียกหล่อนไปพบที่บ้านคืนนี้

หลังจากเปียโนแล้ว ชายลึกลับของหันมาสนใจผมมากกว่า ปัจจุบันกาล เขา
ทำงานกันอย่างไร ความคิดสร้างสรรค์ถึงไปไหนแล้ว เขียวนี้มีแต่ความคิดจิตตร
มิวสิก วีดีโอ โฆษณา เพลง งานทุกอย่าง ผมจึงเขาทำอะไรก็ให้ลอกผมไป
สักที ที่จะหาอย่างไรให้มีเงินค่าจ้างนอกจากนี้เขาท่อน เรื่องวิญญาณ วีดิทัศน์ใจ
ของคน เขียวนี้เขาสนใจกันที่ไหน เปลืองเวลาเปล่าๆ

และที่สำหรั วัยรุ่นสี่ ราชา

ภาพบริเวณ เวทีคอนเสิร์ต วัยรุ่นที่คิดราคาขนาดหนัก ภาพวัยรุ่นเท่นแรม
ภาพวัยรุ่นกำลังยื่นต่อแว่นแก้วคอนเสิร์ตอย่างแน่นหนา เสียงกีตาร์ไฟฟ้าตอมมีหูหา
ทางวิทยุ เสียงหัวเราะคิกคัก ปัญหาชน

ผมทรุดตัวลงนั่งหน้าจอทีวีอย่างเหนื่อยอ่อน
นักร้องสาวที่ผมเห็นเมื่อเช้า กำลังร้องเพลง ด้วยสีตาเราใจ
ละคร่น้ำเน่า ครอขครวนั่งลอมโตะกินข้าวกันอยู่
โฆษณาเชิญชวนไรนาอานามัยที่ช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้
รายการยอกนิยม หมาตะครุขเหือ

โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย ออกแก๊ซาง ภาพที่ปรากฏ
เป็นภาพทหาร เช่นชาประชาชน สลับกับภาพ นายทหารชั้นผู้ใหญ่กำลังยิ้มกริ่มอยู่
เสียงประกาศว่า ประชาธิปไตยยังเป็นของพี่น้องชาวไทยทุกคน ชาวสื่อที่ออก
มาว่ามีการยึดอำนาจนั้นไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด ขอให้พวกเราทุกคน จง
ลุกขึ้นยืนท่าความเคารพ นายทหารหน้าคนใหม่ของเรา
เป็นที่ขออยู่ข้างหลังผมกระพุงมาอีกแล้ว

ผมวิ่งเข้าไปหา เด็กชายที่ใต้หน้าต่างคนนั้น เขากำลังเล่นเกมถอย
ภาพนักร้องสาวร้องเพลงในทีวี
กลุ่มวิจัยในเคนแรวปเออ
ภาพในทีวี หมาแยงกระตุก
เป็นที่ขออยู่ข้างหลังผมกระพุงมาอีกแล้ว

ในที่ประชุม ทุกคนกำลังยืนท่าความเคารพ นักการเมือง และนายทหาร
กวยเสียงคล้ายสวคทพ เมืองหลังของทั้งสอง ผมมองเห็นเสื้อคนนั้นซักที หั้งคู้คู้
ผมกระซอกแล้วกล่าวถึง สหะเหล็กปากวองชชกมา
ทหารตั้งทำยิง

เพื่อนนักกีฬาที่บระท้วง คางตูกยิงร่วงเป็นแถบ รวมทั้งผมด้วย
ภาพทหาร เช่นชาประชาชน ในทีวี
ผมนั่งคู้คู้วางกายที่อาบไซคู้คู้เลือก
ภาพของเด็กหญิงที่อยู่ในชุด แจสกันต์ เออเท้าชู้ใต้หนา
ผมเริ่มกรีทวอง
เด็กชายที่ใต้หน้าต่างตลอดหน้ากาถออกมา เป็นใบหน้าที่เหมือนกับหน้ากาถ
ผมกรีทวอง

ภาพในทีวี ทุกคนทวนไล่หน้าตาก
ฉมวกวีครอง

วาทคารขอกนิบม ทมาแยงกระตุก

ฉมวกวีครอง เสีียงปิ่นฉิ้นฉิ้น ฉมสะกงเฮือก

ภาพในทีวี ไซฉาอนามัยเวาสี จะชวขอนุรักษัรรมชาติไค

องค์ที่สาม

ผมกลับเข้ามาอยู่กับพวก สังคมนอก อีกครั้ง ทุกอย่างคล้ายกับจะเหมือน
เมื่อก่อน ทุกคนยังหอยโหน สังคมนารี ไม่ทำงาน และเสฟ" "ชีวิตที่ดู
จะอิสระ แต่ผมมองเห็น เห็นบางอย่างแปลกออกไป ทุกอย่างดูเหมือนมี หลายคน
จมกับความเศร้าจากสังคมใหญ่ และเสฟ" "เป็นทางออก อีกหลายคน
ยังหญิงตบของว่าฉันมีชีวิตเป็นของตัวเองแล้ว หลังจากที่เงินของทุกคนเริ่มจะหมดแล้ว

" "เราไม่โคลนิตเอง มีคนนำมาขายให้เราเป็นระยะๆ ทุกคน
จะพากันกรูเข้าไปซื้อ แต่คราวนี้

"ของขึ้นราคาแล้ว สายเขาส่งมาแพง"

ทุกคนเริ่มจะหมดเงินแล้ว บางคนมีเงินไม่พอที่จะซื้อมันมาเสฟ ทุกคน
หุบหุบตา ผมเพิ่งจะเห็นหน้าคนขายของหลายๆคนนี่เองว่า เขาคือ "เด็กคนนั้น"

ผมมอง เห็นภาพทุกคนนอนแผ่อย่างไรชีวิต บางคนลุกขึ้นเงินกลับมาเข้า
สังคมนอก บางคนกำลังพยายามจะฆ่าตัวตาย ผมมองเห็นภาพ "สังคมนอก"
กำลังจะล่มสลาย

ผมบนหน้าตาใหม่อย่างไม่มีความรู้สึก

ผมนั่งดูทีวี ท่ามกลางร่างเพื่อนที่นอนอยู่อย่างไรชีวิต ภาพต่างๆในทีวี
เริ่มกลับมาอีกครั้ง ร่างเองผมดูเือนนางลงไปจนร่างหาย

ผมยังสามารถมองเห็นกองเลือดของผมอยู่ตรงนั้น
ผมยังสามารถมองเห็นว่ามีคนต่างๆที่ผมพบมาหยมันไป เหลือเพียง
กางเกงใน ผมเห็นใครคนหนึ่งหยมันไปอย่างวังเกียจไปหึ่งที่ดังขยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTRODUCTION " สังคมนอก " ที่ตั้งเหล่านี้พบผาวางกลุ่ม ที่มีปัญหาที่ระบบ โดยส่วนใหญ่ แยกตัวกับโลกมารวมกันอยู่ที่ ที่ที่ไม่มีระบบ ไม่มีการทำงาน เขา ไร้ชีวิตอยู่กับเสียงเพลง และหาความสุขด้วย " ขา " โดยเงินที่พวกเขาต่างคนต่าง หอบกันเอามาจาก " สังคมใหญ่ "

ฉากที่ 1 / สังคมนอก / - / ภายใน

เสียงเพลงดังขึ้น ภาพมิวสิควีดีโอเพลงนั้นปรากฏขึ้น
ห้องสี่เหลี่ยมที่เต็มไปด้วยรถที่เต็มไปด้วยคนมองต่างๆ ไม่มีประตูหรือหน้าต่าง
ผนังสีทึบแคบรยอากาศกับกลิ่นที่เสีย ลมเสียงเพลงยุค 60-70 หลายคนรายรำไปกับ
เสียงเพลง คำพูดที่ราวกับอยู่ในโลกของตัวเองเพียงคนเดียว หลายคนนั่งนิ่ง
และอีกหลายคนกำลังเคลิ้มเคลิ้มจากการเดิน " ขา " ตรงกลางของห้องมีแท่นบูชา
เป็นรูปดอกกุหลาบ

หลายคนระมาการวม เตะเกมมาควมรวม ที่ต่างกัน

ชาย 1 " เราหนีออกมาจากที่นี่เพราะเราเกลียดที่นี่ แต่ยังไงที่นี่ก็
เกลียดเรามากๆทุกทีนะแหละ "

ภาพในความนึกของเขาปรากฏออกมา ภาพในสังคมนอก ขอนาน รดตึก
ผู้คนที่เบียดเสียด

ชาย 2 " สังคมนอกเกลียดเรา เพราะรู้ว่าควบคุมเราไม่ได้ "

ภาพวัยรุ่นทะเลาะกับพ่อแม่ มีการขโมยกัน วัยรุ่นเดินออกมาด้วยความ
โกรธ

หญิง 1 " เราไม่อยากกลายเป็นเครื่องจักร "

ภาพเครื่องจักรกำลังทำงาน ภาพคนทำงานไร้ชีวิตจิตใจ

ชาย 3 " ผู้ใหญ่ไม่เข้าใจอะไรหรอก เขามองแค่พวกเราเป็นเด็กแล้ว
ไม่รู้ว่าพวกเราคิดอะไร เจออะไรมาบ้าง "

ภาพวัยรุ่นที่ร้องไห้

หญิง 2 "เขาอยู่แต่กับปัญหาของตัวเอง"

ภาพวัยหนุ่มรักตัวอยู่ในมุมห้องมืด

ชาย 4 "ที่ที่คุณจะโตเป็นตัวของตัวเอง"

ชายหนุ่ม "ผมทรมานเพื่อนมา ผมอยากสั่งสอนให้พอรู้สำนึก"

เพลงจบลง

แผ่นเสียงแผ่นใหม่ถูกจัดให้เล่นเพลงต่อไป

ร่างของเพื่อนคนนั้นกระเด็น เขามากรองนั่งอยู่ตรงหน้าของชายหนุ่ม ชายหนุ่มแหงนปากร้องด้วยความตกใจสุดขีด ใบหน้าของร่างนั้นคุ้ยเคี้ยวเกือบจนเกือบขาบ้นตาแดงกำ มีรอยของทางน้ำตาอาบบนใบหน้าที่แสดงความรู้สึกเจ็บปวดสุดขีด เพื่อนคนอื่นๆก็มุดตาบางอย่าง เขามามุงดูร่างไร้อีวิตนั้น ทวยดีหน้าเรียบเฉย

ชายหนุ่ม "ไม่มีอะไรกัน"

ชาย 2 "นี่มันสิ่งผิดใหญ่ละสิ แต่ไม่ว่าหรือว่า ถ้าเขามาที่นี่แล้วจะออกไปเดินห้างก็ยังเป็นคนของที่ไม่มีได้ พวกนั้นมันจะมีต้นตอๆทางไหนก็ตายไป"

ชายหนุ่ม "พวกขี้บ่เกลียดสิ่งผิดน่ะมากขนาดนี้เชียวหรือ"

ชาย 4 "โอ้โฮ! เขาเกลียดเรายิ่งกว่าที่พวกไอ้พวกมันเกลียดไอ้มันซะอีก พวกมันเห็นเราเป็นแค่สมุนหมาตัววิ่งเท่านั้นแหละ"

ชายหนุ่มตะลึงงัน เขาเพิ่งกระหน่ำถึงความไม่เป็นจริง เพื่อนๆเดินถอยไป ไซ้ชีวิตกับเธอ ในความมืดของชายหนุ่มเริ่มดับสน

ภาพในความมืดของเขา เจ้าของร้านวัยกลางคน จ้องมองอยู่ตรงหน้าของเขา ยืนโศกให้เขาแควหนึ่ง

เจ้าของร้าน "เอาไปสิ อย่ากบิไม่ใช่หรอ"

เจ้าของร้านเหม็นลงตรงหน้าของเขา สีของมันเป็นสีแดงของเลือด

เจ้าของร้าน "อ่า อ่า กินสิ เลือดของพวกเขาทั้งนั้นแหละ โก่อพวกขยะ"

ร่างของเขาเปราะเปื้อนไปด้วยเลือด

ชายหนุ่มตกอยู่ในความมืดอันสับสนสุดขีด เสียงหัวเราะยังคงดังกึกก้อง

กบ

ฉากที่ / ที่บ้านชายหนุ่ม / - / ภายใน

จากความที่สนิท แสงสว่างค่อยๆ เรืองขึ้น คนกลุ่มนั้นขึ้นหันมาทางชาย
หนุ่ม ใบหน้าของพวกเขาเต็มไปด้วยรอยยิ้มอันอบอุ่น พวกนั้นเดินตรงเข้ามาหา
ชายหนุ่ม ทักทายด้วยเสียงสวัสดี

แม่ "แม่คิดแล้ว ว่าลูกต้องสำนึกผิดที่ไปเข้ากับไอพวกขยะนั้น"

ญาติ "ถนุในวัยนี้ สมายกั๊วโยละ"

พี่ "ใจมันขบเคี้ยวนะเนี่ย ที่ไปคิดว่าไอพวกกากเกณนั้นมันดีนัก"

พ่อ "เฮอะ ลูกเสียเวลามากแล้ว แกจะกลับเข้าไปห้องอย่างนี้ไม่ได้
ใครเขาจะรู้หนุกว่า ลูกเคยไปเกสือกกตัวกับไอพวกขยะนั้น"

พี่เลี้ยงส่งอันอบอุ้มหายเพื่อไป ใบหน้าของพวกเขาดูมึนเมี้ยว น่ากลัว

แม่ "ไอ้ ค่องศักดิ์สิ่ววีร ระวังนะหนอม"

พวกเขามาทางทุ่งหัวเขาดำกุ่มมูมึงหึ่งหึ่ง เนื้อขาของชายหนุ่ม ราวกับอยู่สูง
คะกรุ่มแก้อ

ฉากที่ / โรงยิม / คร. / ภายใน.

เด็กน้อยหญิงชาย ๒ คน อยู่ในสถานที่ที่ดูราวกับโรงยิม แสงสว่างสาดมา
จากภายนอก เห็นร่างเด็กทั้ง 2 เพียงเห็นรอบนอก แค่มองเห็นรายละเอียดก็คิดว่า
เด็กหญิงอยู่ในชุดเล่นแร่แฉกแกมซ์ เธอกำลังร่ายรำลีลา ส่วนเด็กชายอยู่ในชุดอัสวิน
ใบหน้าสวมหน้ากาก มีดาบสามฟาดอยู่ในมือ กำลังสำแดงอิทธิฤทธิ์ของตน มีเสียงดัง
แว่วมาจากที่ไหนสักแห่ง

เด็กชาย "ดาบสายฟ้าของข้า ไม่เคยสยบใคร"

เด็กหญิง "

ผู้ปกครอง "ดาบ ลูกใครเนี่ย นารักจริงเชียว" "ลูกฉันเองคะ นารักมัย

คะ" "ก็ขอมแล้วคะเนี่ย"... ฯลฯ

ชายหนุ่มวิ่งเข้าไปหา เด็กหญิงเห็นเข้ามาใกล้ และชูเท้าใส่หน้าของเขา
เขาวิ่งเข้าไปหาเด็กชายที่กำลังเล่นเกมส์ก้อยอยู่ในตอนนี้ เด็กชายตอกหน้าจากออก
ใบหน้าข้างในยังคงเป็นเหมือนหน้ากาก

จากที่ / อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย / กว. / ทรนถก

อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยตั้งตระหง่าน ป้ายถูกขูดขึ้นอย่างเข้มแข็ง เหล่าคน
หนุ่มกำลังเรียกร่องสิทธิเสรีภาพ ชายหนุ่มเป็นหนึ่งในหมู่ประท้วง เสียงกรีกกรากของ
เหล่าหญิงสาวแว่วเข้ามา พลันเสียงปืนดังขึ้น เสียงกรีกกรอกตามมา ชายหนุ่มเขา
ไปประท้วงเพื่อบนของเขาที่ถลึง ป้ายเป็นอันเสื่อลกลกลงไปกองอยู่กับพื้น
เพื่อน "รู้งี้ คุณแอนอยู่มานทีกว่า" แล้วสิ้นลมไป
ชายหนุ่มมองดูร่างของเพื่อนควยใบหน้าที่คนตระหนก ลายในเต็มไปควย

ความลึก

จากที่ / สวนนก / แว.

ชมสวนริ้วสวนใบไม้กลางอากาศ

จากที่ / หอประชุม / - / ทรน

ในหอประชุมใหญ่ มน เวทีมีมีการเมืองและนายทหารกำลังประกาศหาเสียง
ควยใบหน้าที่เข้มใสแต่กลิ้งกลอก เสียงของพวกเขาดังดูไม่เหมือนมนุษย์ ผู้ที่นั่งฟัง
เป็นคนที่ห่างงาน นายทหารยังอยู่ในที่ควย ทุกคนสวมแว่นตา 3 มิติ และมีที่ปิดปาก
เมื่อทั้งตกตัวจบ ทหารสั่งให้ทุกคนทำความเคารพ ปืนที่กระทุงหลังคนสั่งทำให้ทุกคน
ต้องลุกขึ้นทำความเคารพทั้งๆที่ยังมีที่ปิดปากอยู่ ชายหนุ่มถึงที่ปิดปากออกแหกปากร้อง
ออกมาถึงสิ้น แถวของทหารทั้งทำยิงปืน เสียงปืนลั่นระงม

สำนักงานแห่งหนึ่ง เจ้าของคนทำงานก็อย่างพลุกพล่านมากมาย เสียง
ดังกึกก้อง ชายหนุ่มนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะหนึ่ง เขาขีดเขียนและโรมางอย่างลงบน
กระดาษทรงหนา สีหน้าของเขาดูเฉื่อยเฉื่อย ไร้ความรู้สึก เจ้านายของเขาพา
เอารางวัลของคน เกินเข้ามาหาอย่างอารมณ์เสีย

เจ้านาย " นี่คุณ ทำงานภาวอะไร ป่านนี้ยังไม่เสร็จ ละอีแถมวิควีดีโอ
2-3 เพลงเชีย พ่าไม่ถึงใดก็ถึงเป็นนาน "

ชายหนุ่ม " คือผมกำลังคิดว่า... "

เจ้านาย " โลก คุณเสียเวลาตีความคิดมากไปแล้ว ที่ถ้าวีดีโอของเรา
ป้อนตลาดไม่ทัน คุณโดนเล่นงานแน่ "

ชายอีกคนหนึ่งเดินเข้ามาคุยกับเจ้านาย เกี่ยวกับผลงานของเขา และชี้
ไปที่จอมอนิเตอร์เป็นภาพนักร้องใหม่ในสังกัด

เจ้านาย " ยังใส่เสื้อกล้ามอีกสิคะ ไปนะ อย่างนี้คนเหาะสบใจที่ไหน "

ชายอีกคน " ครับ "

เจ้านาย " แล้วยุคะ วีดีโอเสร็จได้เมื่อไหร่ "

ชายหนุ่มอ้าอึ้ง

ชายอีกคน " เคี้ยวผมจะช่วยทางนี้เองครับ รับรองพร้อมนี้เสร็จ "

เจ้านาย " เออคือ แล้วยุคะนี่นักเรอไปหาที่บ้านกันด้วยละ " พลงชี้ไปที่
ภาพนักร้องสาว

หลังจากเจ้านายไปแล้ว นายคนนั้นก็หันมาพูดคุยกับชายหนุ่ม

ชายอีกคน " นี่คุณ ผมจะให้คุณอะไร เรื่องความคิดนะถึงไปก่อน คุณมี
แววจะไปไกลไกลนะ แต่คุณคงไปความเกษมส่น้อย เคี้ยวนี้เค้าเลิกสร้างสรรคแล้ว
มีแต่จักรสรรทั้งนั้นแหละ มั้งเขาทำอะไรก็ๆให้คุณไป เห็นมั๊ย มั้งนั่นสินค้าเราไม่ทัน
ป้อนตลาดหรอก "

ชายหนุ่ม " ผมคิดว่าเรากำลังทำงานศิลปะกันอยู่ "

ชายอีกคน " คุณพูดอะไรนะ อ้อ สั้นบอกที่สำคัญไปอย่าง ตอนนี้ละ

วัยรุ่น คือ วาชา "

ในความคิดของชายหนุ่ม เต็มไปด้วยภาพที่เกี่ยวกับวัยรุ่น ภาพวีเจสเวที
คอนเสิร์ต วัยรุ่นกรี๊ดกร๊าดเสียงหลง ภาพรายการทีวีของค่ายเพลง วัยรุ่นเต้นร็อบ
เสียงโทรทัศน์ที่คอยบงกชปัญหาทางวิทยุ

ฉากที่ / ห้องพักของชายหนุ่ม / กล. / ภายใน

ห้องพักของชายหนุ่มถูกเปิดออก เขาเดินเข้ามา มองไปรอบๆห้องที่รก
และเงยหน้า อย่างเบื่อหน่าย เขาปลงเกล็ดไธออก หรูดตัวลงนั่งดูทีวี
นักร้องสาวคนใหม่ในค่าย กำลังร้องเพลงอยู่ในทีวี ด้วยลีลาที่ตาย
เป็ดียบของ และคร่อมควีนนิ่งลอมโตะกินชาว
เป็ดียบของ โธมมา น้าอนามัยที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมโลก
เป็ดียบของ รายการขอลินิม หมาตะครุมเหือ
เป็ดียบของ โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย ชายคนหนึ่ง
ออกมาประกาศ

ผู้ประกาศ " ความที่มีข่าวลือว่ามีสารพิษอันตรายและการสั่งให้ทหารใน
อาวุธเข้าทำลายประชาชนนั้น ไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด "

ภาพในทีวี เป็นภาพนายทหารที่ผู้ใหญ่กำลังนั่งยิ้มกริ่มคุยกับคน
ผู้ประกาศ " ประชาธิปไตย ยังคงเป็นของพี่น้องชาวไทยทุกคน ขอให้
พวกเราทุกคนจงลุกขึ้นเป็นพวกความเคารพ นายทหารผู้นำคนใหม่ของเรา "

ปิ่นที่จอยอยู่ข้างหลังชายหนุ่มกระหุงใส่เขา

ภาพต่างๆ เริ่มประดังประเดเข้าสู่ความคิดของชายหนุ่ม ภาพของเค็กหึ่ง
หญิงชาย ภาพของนักการเมือง ภาพวัยรุ่น ภาพของเพื่อนนักศึกษ ชายหนุ่ม
เริ่มร้องไห้ออกมา

ภาพในทีวี ยังคงเล่นของมันต่อไป คนในทีวีทุกคนต่างสวมหน้ากาก ภาพ
รายการหมาแยงกันคะครุมเหือ

ชายหนุ่ม เริ่มทรีกร้อง แต่ไม่มีเสียงออกมา

เสียงปิ่นดังลั่นขึ้น ชายหนุ่มสะทึงเขือก

ภาพในทีวี ในมาอนามัยเราลี จะช่วยรักษาธรรมชาติได้

ฉากที่ / สังคมเอก / - / ภายใน

" สังคมนอก " ชายหนุ่มกลับมาที่นี่อีกครั้ง หลังจากที่เขาไม่สามารถมีชีวิตอยู่ใน " สังคมใหญ่ " ใดอีก ทุกอย่างถูกลายกับจะเหมือนเดิม ทุกคนยังใช้ชีวิตแบบเดิมๆ ไม่มีระบอบ ไม่มีการทำงาน อยู่กับเสียงดนตรี และ ยา คนกลุ่มมากขึ้นกว่าเมื่อก่อน

เพื่อนคนหนึ่งเดินเข้ามาคุยกับชายหนุ่ม

เพื่อน " แรกเห็นใหม่ ที่คนเยอะขึ้น คุณเขานไ้ระบบระชาข้างนอกกันไม่ได้ อีกไม่นานสังคมของพวกเราจะเป็นใหญ่แล้ว "

ชายหนุ่มรู้สึกถึงความแปลกไป ทุกอย่างที่นี่ดูไม่ต่างกับเหมือนเมื่อก่อน เสียงเพลงดังจนแปลกออกไป ทุ่ๆกับก็ดูมีกลอง ฟังก็ยังไม่จบเพลง ชายหนุ่มหันไปมองเห็น หญิงคนหนึ่งกำลังเปลี่ยนแผ่น ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาบอกว่า

ชาย " มีเธอ จะทำอะไรนะ เราถึงเพลงกันอยู่ที่นี่ "

หญิง " หุ่นา มันจะถึงเพลงของดิฉันบ้างสิ "

มีชายร่างอ้วนคนหนึ่งโผล่เข้ามา ทุกคนกรูเข้าไ้หา " คนชายของ " นั้นเอง เขาชายของจำเป็นในการขังไว้ และ " ยา " เพื่อนของชายหนุ่มเดินบนปกแปลกกลับมา

เพื่อน " โอ้หา ได้ข่าวไปของเพลงดีหลายเลย เงินฉันเหลือไม่เยอะแล้ว คอย "

ชายหนุ่มมองทุกอย่าง อย่างดีสน มีเสียงโหวกเหวกจากชายหญิงที่ยังทะเลาะกันเรื่องเพลง

หญิง " โอ้เคย ฉันใช้ชีวิตของฉันเองก็ไ้วะ "

เสียงเพลงอีกประเภท ถูกเปิดให้ดังขึ้น แข่งกับเพลงที่มีอยู่แล้ว ชายหนุ่มหันหน้ากลับมา เขาเพิ่งเห็นหน้า " คนชายของ " ไ้คอย่างชัดเจน เขาถึงกับช็อคเมื่อพบว่า " คนชายของ " คือ " เจ้านาย " ของเขาเอง

ชายหนุ่มนอนแผ่อย่างไร้ชีวิต คนอื่นกำลังทำงาน บางซุกกิน บางทีเหลืก
บ้างเข็มนักถักวอบ มีบางคนที่คอยชี้และสั่ง เพลงดังจากวิทยุบีบีซีเครื่อง ชาย-
หนุ่มนอนนำตาไม้ออย่างไร้ความรู้สึก คบถกตามคอบบๆแหลกสลายตง

ทุกทนนอนแผ่กับพื้นอย่างไร้ชีวิต ชายหนุ่มนั่งคูทีวี อยู่ท่ามกลางร่างของ
เพื่อน บางคนลุกขึ้นเหินจากออกไป บางคนพยายามระก้าตัวกาย ภาพต่างๆในทีวี
กลับมามีอีกครั้ง ถอกถกหลาบสลายตง แสงไฟคอบบๆก็บวมตง เหลืออยู่แต่ที่คัวของ
ชายหนุ่ม เขารองไหลคอบบมา ร่างของเขาถูกเหินตงจนจางหายไป คงเหลือ
ถกตงเปลือบวาทงถกอยู่ใต้เตียง มีคนต่างๆเขาบเหินแนวชบมมันไป คงเหลือถกั้งไว้
เพียงถกางถกงใน ใจวคตหนึ่งหมบมันอย่างถกั้งเทียบ ไปถกั้งถกั้งชบะ

องค์ที่ ๑

เสียงเพลงลั่นขึ้นจากวิกิโอเพลงนั้น

ดังคนนอก ทุกอย่างเข้ามา ทุกคนค่อยๆเคลื่อนไหว ลีลา ราวว่า เสพชา
กอกกุกหลายที่นิ่งอกเงยกลับหัว ลีกลงไปในนั้น ลงไปในทุกคน ในมือ ในปาก ในดวงตา
ลงไปในทุกคน ช่างใน

เครื่องจักรทำงาน

รถทึบ คนแข็งขัน

คนมากมาย คนทำงาน

คนหนุ่มอยู่ในร่มไม้ของห้อง

คนหนุ่มพนดิส เปรมบนกำแพง

"เปรม" จึงเหม่อลอยก้มดูใบหน้าที่แฉมยิ้มฉิมเิบจากชา

ลาชคาที่มของชอกมาทวยความเมามาย

เปรมทะเลาะกับพ่อแม่ เขาปลุกไฟพอ แล้วเดินชอกมาทวยความโกรธ

เปรมใบหน้าที่เขื่องซึมลงไป

หน้าตางานนั้นลากแดงลงมาทาบทับบนพื้น เปรมเดินเข้าไปหา นัยน์ตาของ

ชอกไปข้างนอก ลู้งานนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า^{๒๗}

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ที่ ๒

จากลิขาวว่าง ทุกอย่างแลดูชัดขึ้น ห่องลิขาว ไม่มีเพอร์นิเซอร์ใดๆ พ่อแม่พี่น้องของเปรม วิ่งเข้ามาหาเขากวายนหน้าเข้มนิม อย่างแถมซา แทะกุ แกว้งคว่าง แกว้งไกว พวกเขากอกรูบเปรมด้วยความคึกถึง กอกรูบ กอกรูบ ทุกอย่าง... หนุกหนิงลง ภาพเหล่านั้นดูดีออก

ข้างหลังนั้น มีอีกภาพกำลังดำเนินอยู่ เปรมนั่งชกก็อยู่ที่มุมห้อง กลุ่มพ่อแม่ นิ่งกลับหัวหันหน้าออกไปข้างนอก

เข้าไปใกล้ คนเหล่านั้นหันกลับมาในมือมีของบางอย่างอยู่ ถึงลิ เปรมหวากกลัว กลุ่มคนเหล่านี้ไล่ลงบนตัวของชายหนุ่ม เปรมบักปอง

ทะเลออกจากชาวของกลุ่มคน วิ่งออกไปสู่หน้าต่าง ออกไปสู่ท้องฟ้า

แดนเข้าไป ภายในสถานที่ที่ดูคล้ายโรงนิม เก๊กชายในชุดอัศวิน เก๊กหญิงใน ชุดบัลเล่ต์ ทางราชว่าในลีลาของตน เวียงรา ทั้งห้องถูกล้อมรอบด้วยผู้ปกครอง ล้อมรอบ ล้อมรอบ ล้อมรอบ

อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ลั่นไหวไปมา คลอนแคลน คลอนแคลน โคจรอบ เปรมยืนอยู่ท่ามกลางที่นั่น บ้ายถูกชูขึ้น ผู้คนมากมาย มากมาย บ้ายถูกชูขึ้น เลียงกรีก จากหญิงสาวทั้งเข้ามามี เลียงบินกังขึ้น ทุกอย่างค่อยๆกลายเป็นลีแกง ลีแกง ทุกอย่าง ค่อยๆลกลง ลกลง เลียงกรีกกลายเป็นเลียงโท เลี้ยงท ชายหนุ่มยืนอยู่ที่นั่น

หมวกปริญญาถูกโยนขึ้นกลางอากาศ แล้วร่วงหายไป

ในหอประชุม เครื่องฉายภาพยนตร์เข้าหนึ่งเป็นภาพนักการเมืองหาเสียง ผู้ชมมากมาย ทุกคนสวมแว่นตา ๓ มิติ เปรมเป็นหนึ่งในนั้น หนึ่งเปลี่ยนเป็นภาพทหาร กำลังปราศัย ผู้ชมบางนั่งยิ้มด้วยความสุข บางกินข้าวโพกคิมน้ำอัดลม บางเช็ดหน้าตา ด้วยความปลาบปล้ม นายทหารสั่งให้ทุกคนทำความเคารพ พลทหารที่เข้าเตรียมพร้อม ที่ล่าคอค้านหลังของเปรมมีกระบอกปืนจ่ออยู่ ฟ้าวคังเปรี้ยว

ห้องสีขาว เก็คนักเขียนชายหญิงนั่งเขียน ภาพลัทธิกลายเป็นเนกาทีฟ
นักศึกษานั่งเขียนภาพลัทธิกลายเป็นเนกาทีฟ
คนทำงานหญิงชายทำงาน ภาพลัทธิกลายเป็นเนกาทีฟ

เปรมนั่งทำงานในห้องสีขาวแถมมีคลิว ผาผนังถูกทาบทับด้วยเงาของผู้คนมากมาย
และกราฟสถิติ ท่ามกลางคอมพิวเตอร์ ตรงเข้าไปหาเปรม เปรมเงยหน้าขึ้น ชายร่างอ้วน
เจ้านายของเขา ฟ้ำลันเปรี๊ยะ เปรมเงยหน้าขึ้น ชายหัวโต หัวหน้าของเขา ฟ้ำลันอีก
เจ้านาย - คุณทำงานให้ผมภาษาอะไรก็ยังไม่เสร็จ คิด มัวแต่คิดแล้ว
จะไปทำอะไร

หัวหน้า - คุณมีแววไปโตไกลนะ แต่คงเล่นตามเกมลัทธิหน่อย

เจ้านาย - นักร้องคนใหม่ได้เข้ามาบันทึกไปนะ วิดีโอ ๓ เพลงแรกเมื่อไรเสร็จ

หัวหน้า - สร้างสรรค์เธอ เกี้ยวนี้เขามีกินที่ไหน มีแต่จักรพรรดิทั้งนั้นแหละ
ฝรั่งเขามืออะไรก็ทำให้กูเยอะไป

เจ้านาย - นึกให้เธอไปที่บ้านฉันคืนนี้ด้วย

หัวหน้า -

ศิลปะ?

หัวหน้า - คุณพูดถึงอะไรนะ นี่ คุณเจ้าไว้อย่างนะ ก่อนนั้นะ วัลรุนคือราชา

เวทีคอนเสิร์ต ผู้ลงเสียงกริกร้อง เปรมอยู่ในกลุ่มคนดู คนดูแหกปาก แหกปาก
เปรมอึ้งอยู่หักใหญ่ หน้าบुक คนดูแหกปาก แหกปาก เปรมแหกปาก เขาไปในปาก ในปาก

ในห้องสีขาว เปรมทิ้งตัวลงนอนบนเตียง ความตึกวนเวียน ทิว ทำให้เขาลุก
ขึ้นไปดู รายการทีวีต่างๆ

ตึกตึกนักร้องสาว กำลังร้องเพลง / ละครกำลังนั่งกินข้าว / บากกำลังกินข้าว / หมากะครูป
เหยื่อ / เชื้อโรคในกล่องจุลทรรศน์ กำลังแบ่งตัว / หญิงสาวเชิญชวนให้ใช้ยานามัยที่อนุรักษ์
ธรรมชาติได้ / ทรท ปฏิเสธข่าวการยึกย้านา

เปรมนึกถึงเหตุการณ์บางอย่าง ภาพทหารทำร้ายประชาชนไหลเข้ามาเป็นสาย
ก้านหลังล่าคอของเปรมกระบอกปืนจ้อยอยู่ ฟ้ำลันเปรี๊ยะ

นายทหาร ตั้งให้ทุกคนทำความเคารพ
 ทุกคนยืนขึ้นทำความเคารพ
 ทหารทำร้ายประชาชน
 แล่นเข้าไปใน เก๊กชายหญิง
 แล่นเข้าไปใน นักร้องลาว
 แล่นเข้าไปใน หม่าทะ คุมเหยื่อ
 แล่นเข้าไปใน อนุสาวรีย์ฯ
 แล่นเข้าไปใน แถวทหารตั้งท้าย
 แล่นเข้าไปใน เค้าของเก๊กหญิง
 แล่นเข้าไปใน เก๊กชายที่ตอกหน้ากากออกมาเป็นหน้ากาก
 แล่นเข้าไปใน ทวี ทุกคนไลหน้ากาก
 แล่นเข้าไปใน หลังนักการเมือง และทหารในจยหนึ่ง มีเจ้านายของเปรมรักไข้อยู่
 แล่นเข้าไปในทวี ภาพเป็นเนกาตีฟ
 แล่นเข้าไปใน ปากกำลังกินอาหารอยู่
 แล่นเข้าไปใน เปรมตอกแวน ๓ มิ.โอบอกแล้วแหกปากร้อง
 แล่นเข้าไปใน แถวทหารเกรียมฉิ่ง
 แล่นเข้าไปใน ปากกระบอกปืน
 แล่นเข้าไปใน เปรมหน้าทวี แหกปากร้อง
 เลียงปิ่นลั่นขึ้น
 พุ่งสู่กองทหารของเปรม
 ภาพในทวี แพ้ชชต ฉ่าอนามัชชวชอนุรักษัธรรมราชาควางบนเนินหญ้า

นาฬิกาหมุนวน เมือง ผู้คน พระอาทิตย์ พระจันทร์ ครอบมิก
หน้าต่างบานนั้นยังคงส่องสว่างตามแสงลงมาจากพื้น ชายหนุ่มนั่งชุกอยู่บริเวณ
มุมมิก เปรมลุกขึ้นและเดินเข้าไปในกลุ่มคน เปรมมองทุกอย่างอย่างเคร่งเครียด ยังคงเสพ
ยังคงรำว่า เพื่อนคนหนึ่งเดินเข้ามาหาทักทายการเมา จ้องมองเปรม เปรมจ้องมอง
เพื่อนเข้ามาออกเปรม นัยน์ตาคู่นั้นมีน้ำตาเปื้อนอยู่ ทุกคนเปื้อนน้ำตา ที่หน้าต่างชายคนหนึ่ง
เกาะอยู่ ชายอีกคนวิ่งเข้าไปผลักออก แล้วตัวเองไปขึ้นเกาะแทน เปรมมองอย่างแปลกใจ
ชายหญิง ๒ คนกำลังทะเลาะกัน แย่งกันเปิดเพลงที่ตนชอบ
ทุกคนกรูเข้าไปหาชายอ้วนคนหนึ่ง คนชาย"ขง" เงินสะพักทันที เงินมาของไป
เปรมมองอย่างวิตก

ชายหญิงที่ทะเลาะกันยังคงโวยวายอยู่ หญิงสาวเดินไปเปิดเครื่องเล่นเทปอีก
เครื่อง ค้างแข่งกับเครื่องเดิม

เปรมเดินเข้าไปในกลุ่มคน เขาเห็นมองเห็นหน้า คนชายของซัททิจา เขาคือ
เจ้านายของเปรมนั่นเอง

สังคมนอก กำลึงทำงาน มีคนคอยชี้ตั้ง คนชุกกิน หญิงนอนทอกลกาย เงินสะพัก
เสียงเพลงจากวิทยุบัลลิบเครื่อง

เปรมอยู่ในหลิมมิก

สังคมนอกกำลึงทาย ทุกคนนอนแ่ไร้ชีวิต ที่หน้าต่างมีคนไปขึ้นเกาะอยู่ บางคน
กำลึงกรวิกมือตัวเอง กอดกุกหลายใบกลีบร่วงหล่น

เปรมในหลิมมิก ในวงตาเปรม

เปรมนั่งคู่วิวในความมิก เขาเงยหน้าขึ้นมองเพดาน ปลกปลอย ปลกปลอย
ยิ้มที่มุมปากเล็กน้อย น้ำตาคลอส ภาพต่างๆเริ่มหลังไหลออกมา ชกมา
ชายหนุ่มกลายเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กองเลี้ยว ยังกวางอยู่ตรงนั้น มีคนเดินเข้ามาหยิบไปที่ละชั้น เหลือเพียง
กางเกงใน ใครคนหนึ่งหยิบมันไป ได้ดังชชะอย่างรังเกียจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ไข้ปัญหา

ปัญหาของบทแรก จุดใหญ่ที่สุดก็คือ ถ้าโปรดักชั่นไม่พร้อมจริง งานจะออกมาดูประดึกประเดิด ราวกับละครที่ไม่ใช่ หนึ่งก็ไม่เชิง ได้คุณภาพที่แก่นและดูเป็นเรื่องตลกได้ง่าย และสำหรับกำลังทรัพย์สิน และโปรดักชั่นที่เอื้ออำนวยอยู่ในขณะนี้ ทำให้ข้าพเจ้าเองรู้ตัวว่า ไม่สามารถทำมันออกมาให้ดูได้ อย่างไรก็ตาม บทแรกนี้ ถือเป็นบทที่ดีในความเห็นส่วนตัวของข้าพเจ้าบทหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้ามีความพร้อมมากกว่านี้ ในวันข้างหน้าจะนำบทนี้มาขัดเกลาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และหาโอกาสสร้างให้มันมีตัวตนขึ้นมาให้ได้

สำหรับบทใหม่เกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าตกอยู่ในห้วงสับสนในขณะนั้น และต้องการระบายออกมา จึงทำให้เกิดความคิดที่จะนำ THEME มาขัดใหม่ ในรูปแบบที่อิสระยิ่งขึ้น สะท้อนความคิดดิบของข้าพเจ้าโดยตรง ไม่อ้อมค้อม ข้าพเจ้ายังคงพูดถึงเรื่องต่างๆ ในสังคมรอบตัวเหมือนเดิม แต่ด้วยวิธีการ, มุมมองที่แตกต่างกัน. รุนแรงไม่แพ้กัน. และออกมาในรูปแบบที่เห็นชัดเจนขึ้น

ทมาของบทปัจจุบัน

บางครั้ง ผมเกิดนึกสงสัยอะไรขึ้นมาอย่างไม่มีปี่ไม่มีขลุ่ย ทำไม
ทุกวันนี้ ผมจึงเป็นอย่างนี้ ดำรงอยู่ใน...สังคมที่เอารัดเอาเปรียบกัน
สังคมที่กันกันเป็นทอดๆ ถ้าเพื่อนผมมีไม่รับผิดชอบ ก็ไม่ควรไปช่วยมันอย่าง
นั้นหรือ ...ผมกำลังจะจบออกไป ทำงานทำกาาร ...ผมกลัว ผมเคย
แต่สนุกไปวันๆ ผมต้องออกไปรับผิดชอบชีวิตรุ่นต่อไป

มีอะไรหลายๆอย่างผ่านเข้ามาในชีวิตผม ผมมีพ่อแม่ที่น่ารัก
อบอุ่น ผมได้รับการปลูกฝังให้เป็นคนดี ได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่ ผม
โชคดีกว่าใครอีกตั้งมากมาย แม้ผมจะไม่พรั่งพร้อมทุกอย่างก็ตาม ผมมี
โอกาสที่จะได้ศึกษาในทางที่ตัวเองต้องการด้วย งานบันเทิง เงินดี กำลัง
เป็นที่นิยมที่เดียว แต่หมวกปริญญาใบที่ผมจะสวมในอีกไม่กี่วัน ดูไม่มีความ
หมายขึ้นมาเลยๆ

สาวยตาของผมเปลี่ยนไป ในเมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ผมเห็น
เพื่อนของผมตายไปต่อหน้าต่อตา

อะไร คือ ความถูกต้อง

อะไร คือ ความจริง

อนุสาวรีย์ เป็นเพียงก้อนดินเท่านั้น

บางทีเวลาอยู่กับคนอื่น ผมไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร

ผมไปพบความจริงสำหรับผมเข้าอย่างหนึ่ง มีอยู่วันหนึ่ง จู่ๆผม
ก็นึกขึ้นมาได้ มันบังเอิญจริงๆ ผมพบเข้ากับความจริงใหญ่ของธรรมชาติ ผม
ไม่รู้เหมือนกันว่า มันเกิดขึ้นได้อย่างไร แต่ผมรู้หรืออยู่อย่างหนึ่ง

ธรรมชาติต่างหากละ

ธรรมชาติ ทุกอย่างควรเติบโตตามธรรมชาติ

ผมกลับมามองดูตัวเอง ชีวิตของผมไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง
สักเท่าไร

ทุกคนหวังในตัวผม ต่าง ๆ นานา

บางทีผมเองก็ดันไปหวังตามเขาไปด้วย

เด็กที่เพิ่งเกิด

ผมไม่ได้โทษใคร ในเมื่อสังคมทุกวันนี้มันแต่งแต้มกันตั้งแต่

เราเป็นแค่ปากที่คอยกินอาหารที่คนจำนวนหนึ่งป้อนมาให้
คนชั้นนายทุน กับ พวกมันสมอง

จริงๆแล้ว เพื่อนผมบางกลุ่ม บางคนที่มีปัญหาเกี่ยวกับชีวิตของเขา
หาทางออกด้วยยา มันแก้ไขได้จริงหรือเปล่า ผมเองก็ยังไม่รู้
ผมอยากจะบินได้

ผมมองออกไปในโลกที่ผมต้องออกไปเผชิญ ผมต้องหิวตาไว
สนใจเศรษฐกิจ การเมือง ผมยังมองไม่เห็นตัวตนอันแท้จริงของมัน ผม
ไม่แปลกใจที่ประชาชนทุกวันนี้ ถนัดเป็นผู้บริโภค ผมเชื่อว่าหลายๆคน
ตื่นขึ้นมาแล้ว และผิดหวัง เขาเค่งเครียดมามาก และต้องการผ่อนคลาย
...ที่ว๊ว วัยรุ่น คนเหล่านี้เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ใหญ่โต อ่อนไหวทางจิตไหว
ก็ไม่ใช่ยากนัก

กับผมที่จะจบไปทำงานละ งานศิลปะ สร้างสรรค์ แต่ตอนนี้
ผมกลับไม่รู้ว่า จะได้ทำมันจริงหรือเปล่า?

ในเมื่อผมมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้เลยในปัจจุบัน
หรือผมจะเป็นเพียงมนุษย์เต้านั้น?
ผมรู้สึกถึงอันตรายในการคิดถึงสิ่งเหล่านี้

มีคนอยู่จำพวกหนึ่ง ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกมาเยอะ พวกเขา
เองก็มีปัญหาเกี่ยวกับสังคมเหมือนกัน เขาหนีออกจากสังคมไปตั้งถิ่นที่อยู่เอง ไม่
ทำงาน เพราะงานนำมาซึ่งปัญหา การแก่งแย่ง เสพยา หาคความสุขในแบบ
ที่พวกเขาคิดว่าจะได้ แต่เขาต้องดำรงชีวิต เขาจะตัดขาดจากสังคมได้
อย่างไร ผมมองเห็นจุดจบของมันรีบหรือ

พวกเขา ผม เราทุกคนต่างต้องการความรักด้วยกันทั้งนั้น
แต่บางที เรามองหาที่ผิดๆ
ผมมองเห็นโครงร่างสังคมชัดเจนกับตนเอง
แล้วผมจะอยู่ได้อย่างไร

เมื่อผมไปแล้ว ผมก็รู้ว่าทุกอย่างจะคงยังอยู่ต่อไป
ผมก็รู้ว่า คนอื่นๆจะมาเก็บสิ่งที่เหลืออยู่ของผมไป
ซื้อเสียง เรื่องราว มันก็แต่อาการ
อะไรที่ใช้ไม่ได้ก็โยนลงถังขยะ

เพลงสังคมยังคงเล่นต่อไป
ผมกำลังจะบิน

พล็อตของบทฉบับใหม่

องค์ที่ 1

ช่วงเวลาที่เราได้นั่งเผชิญหน้ากับตัวเอง กลับไปสู่ความเป็นมาของตัวเอง พ่อ แม่ เพื่อน ตัวเขา การเรียน และความหวังที่ทุกคนฝากไว้กับเขา ความแปลกแยก และความเป็นจริงที่เขาพบ ทำให้สายตาของเขาเปลี่ยนไป สังคมที่ทุกอย่างถูกตักตวงและป้อนมาให้

องค์ที่ 2

ส่วนของการนำเปรมที่เข้าไปพบกับสภาพสังคม ที่เขาจำเป็นจะต้องอยู่ต่อไปในวันข้างหน้า บอกเล่าถึงสิ่งที่เขาพบเห็น เพื่อนฝูงที่มีปัญหาความรัก , วิทยุรุ่น , การงาน , การจัดสรรของสิ่งต่างๆ ที่เขาไม่อยากจะรับ แต่ก็ต้องรับอย่างไม่มีทางเลือก เปรมกดดันและแสดงความรุนแรงออกมา

องค์ที่ 3

เปรมในสังคม พยายามที่จะวิ่งหนีออกจากวงล้อม และได้พบ " อนันตา " ไม่มีสิ่งใดคงทน ความเปลี่ยนแปลง , สังหารเป็นเรื่องของธรรมชาติที่มนุษย์เราไม่อาจฝ่าฝืน

เปรมในอณาจักรความคิดได้มองเห็นโครงสร้างของสังคมอย่างแท้จริง และกำลังกดดันสุดขีด

ทั้งสองได้มาพบกัน ผสานกันเป็นหนึ่ง และตัดสินใจออกไปจากระบบที่เป็นอยู่

- ในโรงหนังแห่งหนึ่ง ที่นั่งคนดูว่างเปล่ามากมาย

เปรมนั่งอยู่โดดเดี่ยว กล้องค่อยๆเข้าไปใกล้ๆ

มากขึ้น มากขึ้น ใบหน้าครุ่นคิด เหม่อลอย

- ภาพในความคิด (ขาวดำ) เมือง / ผู้คน ฯ

- เปรมยังคงนั่งอยู่ กล้องเข้าไปใกล้มากขึ้น

- ภาพแทนสายตา พ่อเมย์มิให้เขาอย่างขมขื่น

- ภาพเพื่อนนักเรียน / เพื่อนนักศึกษา

- ภาพเด็กชายคนหนึ่ง

- ภาพชอหวาน

- ภาพ ภูกัน / ดี / กล้อง/ เลลด

- หมวกปริญญา ถูกโยนขึ้นกลางอากาศ

- ภาพ เนคไทบนคอ / กระเป๋าคณะทำงาน

- กล้องเดินตามเท้าก้าวอย่าง เบนถนน

- ในห้องหูดุโธรม ไม่มีเฟอร์นิเจอร์ใดชิ้นมาจาก
กระเจกยานหนึ่งแควนอยู่ เหนือทางฝากแดงเข้ามา
เปรมนั่งชกหัวขมขื่นห้อง มีน้ำหอมกาย กล้องเข้าไป
ใกล้ เห็นใบหน้าชกกว่ากำลังหวาดกลัว

- ภาพแทนสายตา มีะของเขาจูงเด็กหญิงคนหนึ่ง
เด็กเงยหน้าขึ้นมายิ้มให้

- เปรมนั่งชกหัวอยู่ในห้อง

- ตอนนี้ เป็นช่วงเวลาที่ผมได้หันกลับมา

ชีวิตตัวเองอีกครั้ง มีเรื่องราวเข้ามา

มาในชีวิตผมไม่น้อย ภาพต่างๆยังคงติด

แน่น

- ผมมีพ่อแม่ที่น่ารัก ได้รับการเอาใจใส่

และการศึกษาอย่างเต็มที่ นับว่าผมโชคดี

ทีเดียว

- ผมกำลังจะเรียนจบและออกไปทำงานใน

เร็ววันนี้ แก้วนี่ผมกลับสัมผัส

- อีกไม่กี่ปี ผมคงคอยดูแลลูกสาวตัวเล็กๆ

แล้วหรือ?

- ภาพอนุสาวรีย์ฯแทรกเข้ามา กัดงเลินรอบๆอนุสาวรีย์ฯ แล้วมาวนรอบๆเปรม ซึ่งแทงหน้ามองอยู่ (เสียงมีอบคังขึ้น)

- ภาพเหตุการณ์พฤษภาทมิฬแทรกเข้ามา

- ภาพปากกระบอกปืน

- ภาพทุกอย่างนิ่งกลายเป็นสีแดง

- ภาพชนาคโกธ มีมือข้างหนึ่งวางราบกับพื้น เลือคอาม

- เปรมยื่นมองหน้าอนุสาวรีย์ฯ

- ภาพเปรมถือกระดาษที่มีรูปอนุสาวรีย์ฯฉายอยู่ เขาชยำมันแล้วขว้างออกไป

- เปรมอยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ แก้วไปแลกแยก

- เปรมในห้องทรูคโหมม มีเสียงดีให้คังขึ้นมา มีชายคนหนึ่งหยุดที่หน้าห้องสักแป๊บ แล้วเดินจากไปอย่างไม่สนใจ

- ภาพวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี / ห้องฟ้ากว้างไกล

- ภาพแมวกำลังให้นมลูกอ่อน

- เปรมมองดูอย่างอ่อนโยน

๕- เปรมในโรงหนัง ภาพใกล้

- ภาพสัตว์เลี้ยงต่างๆ / โข / กรง

- เปรมวิ่งอยู่บนสนามหญ้ากลางเมือง

- เปรมในห้องทรูคโหมม ลุกขึ้นไปมองตัวเองในกระจก

- ภาพแทนสายตาเห็นพ่อแม่เข้ามาจกจูบ

- ภาพแทนสายตามอง พ่อกำลังเดินเข้ามาหาสี่

- อะไรๆในสายตาของผมในตอนนี้ มันไม่สวยสดงดงามอีกต่อไปแล้ว

- ทุกอย่างในปัจจุบันยังเป็นปัญหาสำหรับผม ชีวิตเดินไปเร็วและถูกจัดแทงมากเกินไป ผมคิดว่าชีวิตควรจะถูกปล่อยให้เติบโตตามธรรมชาติเสียอีก

- แล้วชีวิตของผมละ ล้วนเพิ่มไปด้วยความหวังของคนรอบข้าง คนนั้นหวังให้ผมเป็นอย่างนั้น คนนี้หวังให้ผมเป็นอย่างนี้

- ภาพพอเปรมหาสี่บนผนังขาว / แม่ / ครู /

เปรม / พอมาหาหับอีกครั้ง

- ภาพใกล้ สิบบนผนังโหลย้อย

- เปรมอยู่บนสะพานมองคูเด็กโคคน้ำเดิน

- ภาพเด็กหญิงชายที่ถูกจับแก๊งหัว / จอเกมสีกด / บัดเดิ้ล

- ภาพเด็กนักเรียนในห้องเรียน / ตามห้องถนน

- เด็กอันหนึ่งกำลังถูกตอกแก๊งอย่างสวยสด

- ภาพใกล้ปากอ้าขึ้นมา มีคนป้อนอาหารเข้าไป

- ภาพอาจารย์และนักศึกษาในห้องเรียน

- ปากเคี้ยวอาหารอย่างพะอืดพะอม

- จางย้อนภาพเซาซอวนกอกกับ ชายหัวโต หัวเราะรา

- เปรมในโรงหนัง ทางออกไม่มีชายหญิง 2-3 คนนั่ง

คุยกันเองไม่ทาง เปรม หัวเราะคิกคัก ถองเข้า

ใกล้ เขามันลืมท่า หยิบหนังสือขึ้นมาจุกครั้งแล้วครั้งเล่า

หน้าตาเศร้าหมองลงไป

- ภาพแทนสายคา เห็นเพื่อนกำลังนึกยา บ้างยาเนื้อ

บ้างสูบ

- ทักสติกับภาพวัยรุ่นที่มีปัญหาเกี่ยวกับสังคม วัยรุ่นพนสี /

บ้างชุกหัวอยู่ในห้องมืด / บ้างทะเลาะกับผู้ใหญ่

- ภาพเปรมอยู่ในกลุ่มเพื่อน รัชกับชามาพิริจ แล้วสูบ

- ควันพวยพุ่ง / ควันคาหยากเย็น จางนอน

- ห้องฟ้ากว้างไกล

- บางทีผมเองก็พลอยหวังไปกับเขาคัย

- ผมไม่ได้โทษใคร ในเมื่อสังคมทุกวันนี้มัน
แต่งแต้มกันตั้งแต่เด็กแรกเกิด

- การศึกษาที่ยึดเยียบบางอย่างที่วิญญาณของ
ผมไม่ยอมรับ

- หกอย่างล้วนถูกตอกแก๊งและป้อนให้โดยคน
เกมหนึ่ง

- เพื่อนของผมบางคนกลุ่ม บางคน ที่มีปัญหาเกี่ยวกับ
ชีวิต ก็โยธาเป็นทางออก มันแก้ไขได้จริง
หรือ?

- ผมอยากจะบิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ 39 การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพฝูงนกบินอยู่บนท้องฟ้า เปรมยื่นมองอย่างใกล้ชิด
- ภาพแพนสายตากาการบิน ท้องฟ้ากว้างไกล
- ภาพอาคารคานนอกเห็น เปรมเกาะหน้าต่างมองออกมา
- เปรมนั่งชกตัวอยู่ในห้องทูลุโครม มีธนูอยู่ภายใน

หนึ่งเห็นกลางๆว่าเป็นรูปเปรมถ่ายกับหญิงสาวคนหนึ่ง

- ภาพหญิงสาวลอยเข้ามา

- เขาจุกไฟเผารูปทิ้ง

- ภาพทั้งสองหันหลังให้กัน / หญิงสาวเอามือมีกหน้า
ร้องไห้ / เปรมวิ่งออกจากโบลด์แห่งหนึ่ง

- เปรมนั่งดูภาพล่อชู่ใหม่ไปที่ตะนิค

- ภาพวัยรุ่นในเมืองเริงว้า / รายการทีวี วัยรุ่น /
คอนเสิร์ต / เสียงกรีด / ภาพวัยรุ่นเริงว้า

- ภาพเปรมในโรงหนัง กลังชุมชน

- ภาพจากคานในของอาคาร แห่งหนึ่งมองออกไปข้างนอก

- หมวกปริญญา / สี / เสดด / โหลยหนังถูกเบ็ด

- ชายอ้วนกอดก๊ับชายหัวโต

- ภาพแพนสายตาเดินไปตามท้องถนน / ร้าน นสพ.

/ เนคไท / ผู้คนรีบเร่ง / ไฟแดง / การจราจร

/ สถาเข้างถนน

- เปรมในโรงหนัง มีคนมานั่งมากขึ้น กลังกองตี่ผ่าน
พอร์กรวาร์ค ออกมาทุกคนกำลังดูหนังอยู่ ใส่แว่นตา
รมิติ

- ภาพนายทหาร / นักการเมือง / ชายอ้วน

- ความรัก เป็นเรื่องที่ผมไม่รู้เอาซะจริงๆ

- ผมเองก็เคยพลาดมาแล้ว

- อ่ามามาถามผม ผมกำลังพยายามไม่นึกถึง
มัน ผมไม่รู้ว่าคนหนุ่มสาวทุกวันนี้คิดยังไง
เหมือนกัน

- แต่รู้ก็คือ ปัจจุบัน พวกเขาเป็นกลุ่มเป้า
หมายใหญ่ ที่เล่นจะอ่อนไหว คุณจะทำเขา
ไวทางไหนก็ได้ แต่ได้โปรด ให้สิ่งที่มีคุณ-
แก่พวกเขาเถิด

- อีกไม่กี่วันข้างหน้า ผมต้องออกไปเผชิญสัง-
คมแล้ว ผมต้องสนใจเรื่องเศรษฐกิจและ
การเมือง

ซึ่งผมยังมองไม่เห็นตัวตนจริงๆของมัน

- คนคู่บ้างหัวเราะ / บ้างจู้ / บ้างร้องไห้เต็ม

- เปรมโบหน้าเรียบเฉย

- ภาพผู้คนทำงานใน ลม. / บนท้องถนน / ตลาดหุ้น

โพลลิงค์ / มือถือ / ที่ทำงาน / โบหน้าเครื่องเคียบ

- ภาพผู้คนผ่อนคลาย ร้านเหล้า / คับ / ที่วี

รายการทีวี. เกม / ตะกร / มีวลีควีทีโอ /

โชนตาม้าอนามย์ที่รักษาธรรมชาติได้ / พรท.

- ภาพผู้คนทำงานเคร่งเครียด ตัดคล้าย

- บังการับช้อนมากมาย ก้องพ่นเวียนไม่มา ทย

เปรมกำลังนั่งทำงานเคร่งเครียด

- ภาพเนกใหญ่กับชีในสวนคอกท้าย / ภาพเงาเฝ้ามากมาย

ภาพเขียนน้ำใบดุกกรีกออก

- เปรมในห้องหฤคโหมมเขวียงกั้นหินใต้กระจก

- เปรมนั่งขยู่ที่นั่งคนคู่ ก้องแทนจับไม้คอก้านหลัง

มีปากกระบอกก็ใจอยู่ ฟ้าต้นเขวียง

- เปรมในห้องหฤคโหมม ก้องนมอิน (ภาพช้ำ)

กระพริบตา

- ภาพแทนสายทก เห็นเคบกระจกที่วางอยู่บนพื้น

- เปรมหยิบมันขึ้นมากู้ขึ้นหนึ่ง มันมากมือเขา เขาถูกนิ้ว

- ภาพแทนสายทก เต็มคที่นิ้วยังคงไหลอยู่ กระพริบตา

- ภาพกลุ่มคนสังคมนอกเข้ามา แทนสายทก กลุ่มคนนั่ง

นั่ง บ้างนั่งสวดที่มพ่า บ้างเตนว่า บ้างเสพยา

กระพริบตา

- เปรมในห้องหฤคโหมม กระพริบตาการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่ากันนำมาซึ่งปัญหาและหาความสุขในแบบที่

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เขาหลอกผมรีเปลาะ

- ผมไม่แปลกใจที่คนทุกวันนี้ ถนถที่จะเป็นผู้

บริโลกแบบไม่คิดมาก ผมเชื่อว่าหลายคน

ก็รณมาแล้ว แก่มีคหวัง เขาเคร่งเครียด

มามากและต้องการที่จะผ่อนคลาย

- แค่มะ ผมกำลังจะออกไปทำงานสร้าง

สวรรค์ สีปะ แค่มะจะทำได้จริงหรือ?

ผมจะกลายเป็นมนุษย์ที่เท่ากันนะหรือ?

- ว่ากันว่า มีคนอยู่จำพวกหนึ่ง เรียกตัวเอง

ว่า"สังคมนอก" เป็นพวกที่มีปัญจากสังคม

แล้วหนีไปใช้ชีวิตกันเอง ไม่ทำงาน เพราะ

- ภาพสังคมนอก เปรวมเดินเข้าไปมองทุกอย่างเป็นอย่าง
ครุ่นคิด กระพริบตา
- เปรวมในห้องทรูคโหมม พบวันบุรี
- ภาพต่างๆในสังคมนอกค่อยๆจางหายไปทีละภาพ
- ใบหน้าคนในนั้นยังยิ้มว่าอยู่ ตอนที่ภาพจางหายไป
- ภาพแทนสายตา เดินเข้าไปหารูปภาพแสดงกฏหลายสีสาว
ที่เขานึกถึง แต่แสดงมาหอยคองแก่งกวยความ

- ที่พวกเขาคิดว่าจะได้
- คนเราต้องกินต้องใช้ พวกเขาจะตัดขาด
ได้อย่าง

- ทรูคโหมม
- ภาพเห็นเงินอยู่ที่ทางเดินมีกิม กตองไล่ตาม
 - ภาพเปรวมในห้องทรูคโหมม พบวันบุรี
 - ภาพหมกกล ชายคนเียงยกเก้าอี้ขึ้นมาหนึ่ง ยิ้มมีความสูง
/ หญิงสาวอีกคนยกเก้าอี้มาหนึ่ง ยิ้มให้กัน /
กินข้าว / หังแดง /
ชายอีกคนยกเก้าอี้มาหนึ่ง ยิ้มให้กัน /
กินข้าว / หังแดง / แยกของ / แยกหมูหึง /
แยกทั้งเพลง / ชุกกิน / กินข้าว / แห่ย่อย /
ชุกกิน / เฝียงจอยเจมามากขึ้นเรื่อยๆ

- แล้วผมจะทำอะไร

- ภาพทั้งสอง เดินตามเห็น
- เปรวมในห้องทรูคโหมม เวลากลางคืน มีเพียงไฟคอง
เดี่ยวสองหลอดหัวเขา
- เปรวมวิ่งบนทางถนน (เวลากลางวัน) ผู้คน
มากมาย ล้อมรอบด้วยตึกสูง / เห็นเปรวมวิ่ง /
ผู้คน / ตึกล้อม

- เปรวมมาหยุดตรงหน้ากล้อง เป็นนักเรียนที่กระหนก เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้าน 2 ารค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพกว้างรอบๆ เปรมเป็น ซากปรักหักพังของตึก
- กล้องแทนสายคา กวาคไปรอบๆ แนวถนนขึ้นฟ้า
- จางซ่อนภาพอีกห้องฟ้าหนึ่ง กล้องกวาคไปรอบๆ

- ฌมยาคระบิณ

- ใ้เห็นเป็นทุ่งหญ้า เปรมยื่นโศคเค็ววกลางที่นั่น
- ภาพกินแะไปคยน้ำ
- ภาพรูบั้น / ภาพทุ่งหญ้าถูกลมพัดปลิวไสว
- ใบหน้าเปรมมองสิ่งต่างๆ

- ภาพกู่กันปากสีบนฟ้าใบอย่างรุนแรง
- ภาพพระ เบ็ดลูกใหญ่ กลางอากาศ
- ภาพมุกค เปรมนั่งอยู่ในห้องมืด

- ภาพท่างๆประคังประ เเกเข้ามา
- ภาพเปรมเอาหินเขวียงกระจก
- ภาพซุมเอาห้อออกจากปากของเปรม ห้องโง่กับลง

- โทเปิดขึ้นอีกครั้ง กล้องจยไปที่หน้าประตูเห็นเปรม
- อีคน ใบหน้าเหมออดอย เปิดไฟ บิดเท ครั้งแล้ว
- ครั้งแล้ว

- ใบหน้าเปรมที่นั่งอยู่มองมาอย่างเศร้าใจ
- ใบหน้าเปรมที่ยิ้มมองคอบอย่างเศร้าสร้อย
- ใบหน้าเปรมที่นั่งอยู่ ยิ้มเศร้า น้ำตาไหล

- ใบหน้าเปรมที่ยืนอยู่ คมโหลง หุกอย่างมีคสนิห
- มุกค ไฟติดขึ้นมาอีกครั้ง หังกุหายไป เลื่อน้าของ
- เปรมยังคงวางกองอยู่กับพื้น มีคนมาหยิบไปที่ะอื่น

- ในวันที่เเมจากไป เเมก็รู้ว่า หุกอย่างจะยังคงคำเนนค่อไป เพลงสังคมยงคงเตนค่อ ไป

- เหลือเพียงกาง เกงใน มีคนหนึ่งมาคืบไป
- มุกคดังซึะเผลาเบ็ค้อคนกักรัง เกงในตูกั้ลงลงในันรศึษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้าน ๓ คำ
- ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

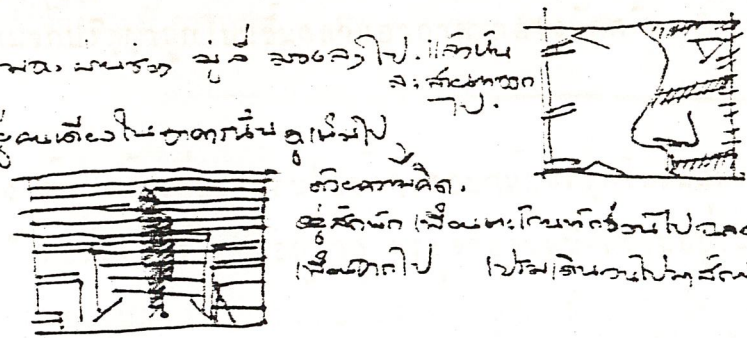
- นักทวิ่หึ่งบิ่บไปบมห้องห้ำ จางชอนกั้ทวงคางของเปรม

- มมกาลั้จจะบิ่บ

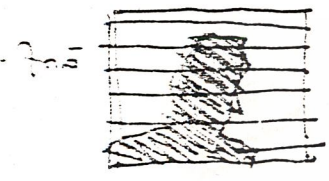

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑. ในชั้นเรียนวิชา (เตรียมชั้น) ทบทวนไฟล์ (คือดูภาพ ๑๗๗-๑๗๘)
 ๒. บรรยาย และถาม ข้อสงสัย และสรุป มาอีก
 ๓. ออกแบบ บรรยาย และ วิเคราะห์. มาอีก
 ๔. พิมพ์โปรแกรม และ รวบรวม ข้อสงสัย ลงไป. แล้วให้
 ๕. พิมพ์โปรแกรม (เขียนอยู่คนเดียวในชั้นเรียน)

อธิบายคือ...
 อยู่คนเดียว (เขียนคนเดียว) ไปตลอดด้วย ที่ ๆ ไม่พร้อมหรือ
 เขียนออกไป โปรแกรมอื่นในชั้นเรียน

ออกแบบไปใกล้ขึ้น.

๖. โปรแกรมที่สอนแล้ว ทำการทบทวนในหนังสือ, พิมพ์โปรแกรม
 โปรแกรมที่สอนแล้ว ออกแบบไปใกล้ขึ้น.

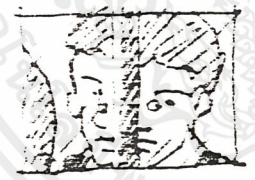

๗. ผู้สอน หรืออาจเป็นนักเรียน เป็นที่ปรึกษา โปรแกรมที่สอนแล้ว ต้องมีความรู้พอสมควร (เรื่องเทคนิค)

ออกแบบ โปรแกรมที่สอนแล้ว พิมพ์โปรแกรมที่สอนแล้ว
 ออกแบบ โปรแกรมที่สอนแล้ว

๘. ผู้สอน ผู้สอนที่สอน ๒ คน มีหน้าที่ ประเมินผลนักเรียน ในชั้นเรียน ๒ คน

กว้าง

LOW
หมวกปริศนาถูกโยนขึ้นกลางอากาศ กลางแกลก

กว้าง

ร่างเข้า กลองค่อยๆ แห่นไปช้าๆ รอบๆ หองทุกโถรมแห่งหนึ่ง
ไม่มีเฟอร์นิเจอร์ใดๆ นอกจาก กระจกบานหนึ่ง แขนงอยู่บนผนัง
และกรอบรูปภาพที่แขวนห้อยคองแกลงอยู่ที่ฝาอีกฟากหนึ่ง
หน้าต่างสาคนแสงกลางวันเข้ามา เบรมนึ่งชกตัวอยู่ที่มุมห้องมี
ผ้าห่มทอวางกาย กลองเข้าไประดมมากขึ้น ใบหน้าของเรากู
เหมือนหวากดลัวางถึง

ฉากที่มืดและ
ใหญ่

ชักไป

กว้าง

ในความลึก (ภาพขาว/ขาว-ดำ) ผู้คนต่างๆในเมือง
บรรยากาศอึมครึม MOVEMENT ขึ้น-ลง

ชักไป

ปานกลาง

ในความลึก (ภาพขาว/ขาว-ดำ) แขนงสายคาเบรรม เห็น
ท่อนแม่ของเขายิ้มให้อย่างอบอุ่น ในห้องเล็กๆ เวลากลางวัน

ชักไป

ใกล้

ในความลึก (ภาพขาว) เด็กชายเบรมเงหน้ายิ้ม มองไปรอบๆ
ในมุมมืด (คาร์ตูนมนุษย์เร็กซ์)

ชักไป

กว้าง

ในความลึก (ภาพขาว/ขาว-ดำ) ซอทาน, คนจรจิกตามถนน
MOVEMENT ↔

ชักไป

ใกล้มาก

ในความลึก มือกำลังเพนทภาพ ภูกัน, จานสี, เสลค, กลอง
ทุกอย่างเคลื่อนไหวทำงาน ชักเร็วแบบกชชคเคอรรกลอง
จากที่ → ใจ

ชักไป

8 ใกล้มาก ๗ ในความคิด (ภาพขาว-ดำ) เนคไทบนคอผู้ชายดูรกขึ้นให้
รักุม, กระเป๋าทำงานดูขกขึ้น ตักเร็ว ตักไป

9 ปานกลางไกล ในความคิด (ภาพขาว) แทนสายตาเปรม มือสองเขาจูง
เด็กหญิงคนหนึ่ง เด็กหญิงเงยหน้าขึ้นมายิ้มให้ ตักไป

10 ใกล้ (ภาพขาว) กล้องเกินความเท่าก้าวย่างไปบนถนน

11 กว้าง ภาพอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยแทรกเข้ามา กล้องแชนก์เฮลค์
เคลื่อนไปมาทำให้ภาพโอนเอน ตีลังกา ตักไป

12 กว้าง ภาพอนุสาวรีย์อีกครึ่ง กล้องเกินเข้าไปใกล้มากขึ้น กล้องเกิน
วนรอบๆ แล้วมาพบเปรมยืนหันหน้ามองอยู่ กล้องเข้าไปวน
รอบๆเปรม ตักไป

13 กว้าง ภาพเหตุการณ์พฤษภาแทรกเข้ามา ทั้งภาพนิ่งและ ภาพวีดีโอ
ตักไป

14 ใกล้มาก ภาพกระบอกปืน ตักเร็ว ตักไป

15 กว้าง *Freeze*
ภาพเหตุการณ์ทุกอย่างนิ่งลง กลายเป็นสีแคง ตักไป

16 ใกล้ ตักสลับกับ ซอก 18. เป็นภาพมือข้างหนึ่งวางราบอยู่กับพื้น
เสื้อก๊อบ ตอนแรกเอาไฟท์สแล้วจึงมาไฟท์ส มีคนวิ่งมาน
ไปมา ตักไป
ซอก (เพิ่มเปรม)
(แทรกด้วย ภาพอื่น เปรม นิ่ง)

17 ปานกลาง ภาพมือ เปรมกับเพื่อนตอนนั้น

18 ใกล้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เปรมยื่นแทนหน้ามองอนุสาวรีย์มา กล้องถอยออกมาเป็น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกภาพกว้าง ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีารนำไปใช้
ตักไป 47

กล้องถ่ายรูป-อินเข้าไป เห็นเปรมนั่งอยู่ท่ามกลางเพื่อนๆ ที่กำลังเฮฮา กัน เปรมนั่งนิ่งไม่ไหวติง ทัศน

กว้าง

หน้าห้องทรูทโทรมที่เปรมนั่งอยู่ มีเสียงบีเพ่ากึ่งขึ้นใกล้เข้ามา จนมีชายคนหนึ่งเดินมาหยุดที่หน้าห้อง สักครู่ แล้วเดินจากไป อย่างไม่สนใจ ทัศน

บ้านกลางใกล้

แมวกำลังไทมมลูก ใต้อุณบ้านหลังหนึ่ง ทัศน

บ้านกลาง

เปรมกำลังจ้องมอง เอามือลูบแมวอย่างอ่อนโยน ทัศน

ใกล้

ภาพนกในกรง เปรมยื่นจ้องมองอย่างเหม่อลอย ทัศน

กว้าง

เปรมวิ่งอยู่บนสนามหญ้ากลางเมือง ชูธงนกบินกระจาย ทัศน
→ หาดทรายสีนวล สีจางๆ

บ้านกลาง

เปรมในห้องทรูทโทรม ลุกขึ้นไข่มองตัวเองในกระจก ทัศน

บ้านกลาง

ในความมืด แทนสายตาเปรม เห็นพ่อแม่เข้ามาออดอูบ

บ้านกลางกว้าง

ภาพแทนสายตานั้น พ่อเดินเข้ามาหาที่หน้ากล้อง ทัศน

ใกล้

กล้องถ่ายรูป ๒๓๓ ๒๓๓ ๒๓๓ เห็นเป็นลายนิ้วมือ คนที่ถ่ายรูป
ผลัดเปลี่ยนกันไป ๗๐ แล้ว ๘๗ เปรม. กล้องถ่ายรูป ๒๓๓ ๒๓๓ ๒๓๓
๒๓๓

ใกล้

สืบค้นงไหลย้อย ทัศน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว้าง	เปรมอยู่บนสะพานแห่งหนึ่ง มองภูเข็กโกกน้าเล่น	ตัดไป
ปานกลาง	ภาพเด็กหญิงชายที่ถูกจับแคงตัว	ตัดไป
ใกล้	จอร์จี่โอเกมส์	ตัดไป
ใกล้	ภาพหนึ่ง (ชาว-กำ) เด็กหญิงในซุกบัลเล่ต์ กลองชุม-อิน	ตัดไป
ใกล้	ภาพหนึ่ง (ชาว-กำ) เด็กนักเรียนในห้องเรียน ชุม-อิน	ตัดไป
ปานกลาง	(ภาพชาว-กำ) เด็กนักเรียนมากมายบนท้องถนน	ตัดไป
ใกล้มาก	เด็กคนหนึ่ง กำลังลูกลูกกตแต่งอย่างสวยสด	ตัดไป
ใกล้มาก	ปากอ้าขึ้นมา มีคนข้อนอาหารเข้าไป	ตัดไป
กว้าง	ภาพหนึ่ง (ชาว-กำ) อาจารย์และนักศึกษาในห้องเรียน	
ใกล้มาก	ปากเคี้ยวอย่างพะอืดพะอม	จางซ่อน
ปานกลาง	ภาพหนึ่ง (ชาว-กำ) ชายอ้วน 2 คนกอดกันในท่าที่แปลกประหลาด กลองชุม-อิน	เพ็กม็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ที่ 2 " เจริญ "

- 1 กว้าง ทิวทัศน์แนวไร่นาไร่ เปรมเดินอยู่ข้างต้นน้ำประทุม (ท่า สี่แยกถนน) ขึ้นสี่แยกถนน (คืออู่แทนที่บริเวณน้ำประทุม)
- 2 กว้าง ทิวทัศน์แนวไร่นาไร่ เปรมเดินอยู่ข้างต้นน้ำประทุม เปรมเดินเข้ามา ล้อมแทนที่ประทุม เห็นสภาพที่น้ำไหลเปลี่ยน และเห็นสภาพสะพานเดินจากฝั่งหนึ่งไปอีกฝั่ง.
- 3 กว้าง เปรมเดินเข้าไปน้ำที่นั่นแล้ว ล้อมรอบเข้าไปใกล้.

ภาพ SHOT ที่ 1

กว้าง ในโรงหนัง ห่างออกไปจากเปรมมีชายหญิง 2-3 คน นั่งคุยกัน มองไปทางเปรม หัวเราะคิกคัก กลองเคลื่อนเข้าไปใกล้ เปรม เขยิบขึ้นพึมพำ หยิบไม้แซ็คขึ้นมาจุกครึ่งแล้วครึ่งเล่า หนาทาเสวราหมองลง ศึกไป

ปานกลางกว้าง ในความคิด (ภาพข่าว/โมโนโครม) แทนสายตาเปรมเห็น เพื่อนๆกำลังฉีกยา ข้างขวา ข้างซ้าย (แสงโลว์-คีย์)

กว้าง ในความคิดเพื่อนๆ (ชาว-คำ) วิทยุที่มีปัญหาเกี่ยวกับสังคม, วิทยุรุ่นพี่, ข้างทะเลาะกับผู้อื่น, บางซุกหัวอยู่ในห้องมืด ศึกไป

๕๑๐๓๓๓๓๓

๒. ปานกลางใกล้ (ภาพข่าว/โมโนโครม) เปรมอยู่ในกลุ่มเพื่อน รับมวนมา พินิจ แลวสูบ ว่างซอน

๓. ใกล้มาก (ภาพข่าว/โมโนโครม) ควันทวยหึ่ง, ดวงตาหยากเข็ม ว่างซอน

๔. กว้าง เอกสารนี้เป็นเอกสาร ห้องข่าวกว้าง เราขอสงวนสิทธิ์ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

๕. กว้าง (ภาพข่าว/โมโนโครม) ผู้นกบินชนทองฟ้า เปรมมองอย่างใกล้เกือบ ว่างซอน

7 กว้าง แทนสายตากาการบิน ท้องฟ้ากว้าง งามซ่อน

2 กว้าง ภาพคานนอกอาคาร เห็นเปรมยื่นเกาะหน้าคางมองออกมา
กลองชุม-เอาท์ ักไป

3 ปานกลาง เปรมนั่งชกตัวอยู่ในห้องประชุม มีอดีตปลายใบหนึ่ง เห็น
ลงๆว่าเป็นรูปเปรมฉายกับผู้หญิงคนหนึ่ง (คือ STREET camera) งามซ่อน

4 ใกล้ ใบหน้าหญิงสาวหัดมายิ้ม งามซ่อน

5 ใกล้ เปรมจุกไฟฉายรูปหิ้ง ักไป

6 กว้าง หึ่ง 2 บินหันหลังให้กัน (ซิลเอาท์) กลองชุม-อินไปใกล้หน้า
หญิงสาว ซอนกับภาพ เปรมวิ่ง ^{จากภาพ} ^(ในรูป) ^(ไฟแฟลชในวง) งามซ่อน

7 ใกล้ เปรมมองดูภาพค่อยๆใหม่ใบที่ละนิด ักไป

8 กว้าง → รูปคนถือกล้อง (คือ ซิลเอาท์) เป็นสายไฟ → คนเดิน จากกล้องออกไป
(ชาว-ดำ) ภาพวัยรุ่นในเมืองเร็งรา / ราชการทีวี / ^{ในรูปนั้น พัดลมไฟวอร์}
คอนเสิร์ต / คนกรีก หุคอย่างเคลื่อนไหว ักไป

9 ใกล้ เปรมในโรงหนัง กลองชุม-อิน เข้าไปในคาเบรรม

10 กว้าง หน้าคางบานหนึ่ง ^{มอ} ออกไปข้างนอก กลองชุมออกไปข้างนอก งามซ่อน

11 กว้าง หมวกปริศนาถูกโยนขึ้นกลางอากาศ งามซ่อน

12 กว้าง เปรมในโรงหนัง มีคนเกินเขามานั่งมากขึ้น กลองกลลสีน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ทุกคนร่วมแวน 3 มิติ

กว้าง 69

ภาพในจอ (ชาว-กำ) นักการเมือง, นายทหาร, นายอ้วน

ปานกลางใกล้

* เข้มในโรงหนัง กล้องค่อยๆซูม-อินเข้าไปมากขึ้น ทัศน

ใกล้

ภาพนิ่ง (ชาว-กำ) ชายอ้วน-2คนกอดกัน กล้องซูม-อิน

ทัศน

กว้าง

Handwritten mark

ภาพชนท้องถนน (สี, ชาว-กำ) คนทำงาน รีบเร่ง, ไซแกง
การจราจร, นสพ. กลางแอก

ปานกลางใกล้

คนกางหัวเราะ บางจู้ บางร้องไห้ลลายขี้ลีม

76. ใกล้

เปรมโบหน้าเรียบเฉย

ทัศน

กว้าง

ภาพผู้คนทำงาน (สี, ชาว-กำ) ในสนง., บนท้องถนน,
ตลาดหุ้น, โฟนลิ่งค์, มือถือ, โปหน้าที่เคร่งเครียด ทัศน

78. กว้าง

ภาพผู้คนนอนคลายขามกลางคืน (สี, ชาว-กำ, โมโนโครม)
รานเหลา, นั้บ ทัศน

71. กว้าง

คนคุยที่วี. หันหลังให้กล้อง กล้องค่อยๆซูมเข้าไปที่ ที่วี.

รายการต่างๆ ละคร, มีวสิควีทีไอ, โฆษณาอนามัย, ทพ.

ทัศน

72. กว้าง

ผู้คนทำงานเคร่งเครียด ทัศนสัมพันธ์กับรายการที่วี.

ทัศน

73. กว้าง

มังคาลชัยซ้อนมากมาย กล้องเคลื่อนหมุนเวียนไปคามทางจนพบ

เปรมกำลังนั่งทำงานอย่างเคร่งเครียด มืงานกองโตวางอยู่

ทรงหน้า

ทัศน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล

กลองจับที่ปลายเนคไท มักอยู่กับชื่อ เคลื่อนขึ้นไปเห็นห่วงเนคไทที่ว่าง
เปล่า กลองหมุนกลับหัว ภาพที่เห็นกลายเป็นห่วงเงือกสำหรับ
แขวนคอ ตกไป

กล

เงินมากมายสะพัด

ตกไป

กล

กานหลังเฟรมผ้าใบดูกรีกออกมาจากกานหน้า

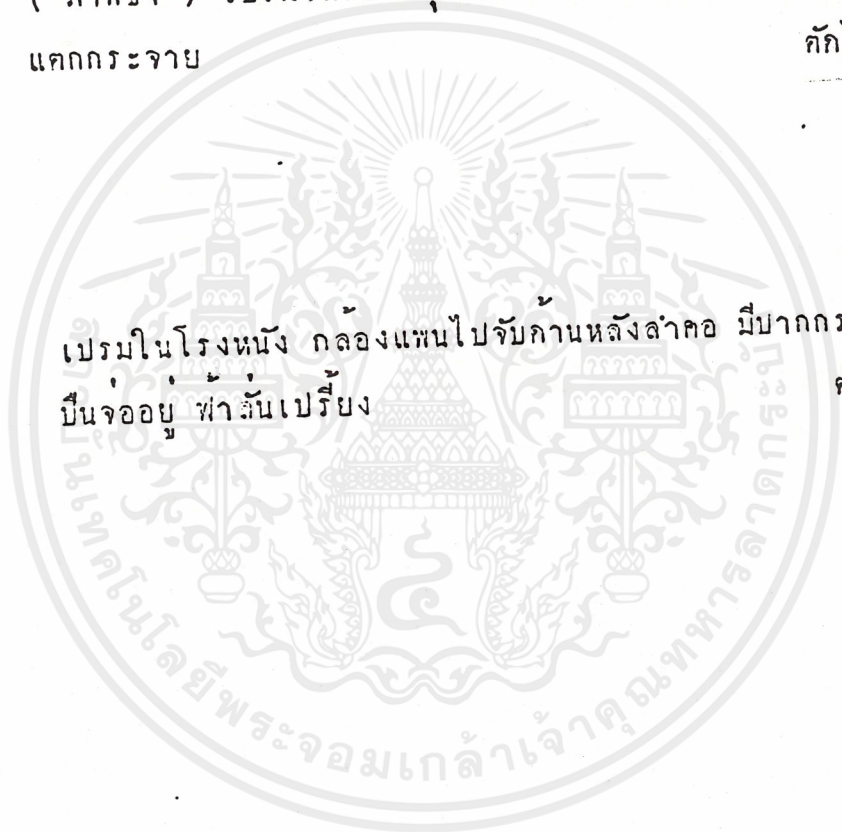
ตกไป

ปานกลางไกล

(ภาพซ้ำ) เปรมในห้องทรูทโรม เหวียงก้อนหินใส่กระจก
แตกกระจาย ตกไป

ไกล

เปรมในโรงหนัง กลองแพนไปจับกานหลังล่าคอ มีปากกระบอก
ปืนจ่ออยู่ ฟาดันเปรี๊ยะ ตกไป

ครึ่ง
เปรมหรือ ๒๐๐๑ จาก (ไร่) ๒๐๑๓ รวดเร็ว (ฝันพระเทพ)

เปรม ๒๐๐๑ จาก (ไร่) .

กว้าง (ภาพซ้ำ) เปรมในท้องทุ่งทุกไตรมาส กลองชุม-อิน เปรม
กระพริบตา ตักไป

ปานกลางกว้าง (ภาพซ้ำ) ลืมตา แขนสายตา เห็นเศษกระจกที่ร่วงอยู่บน
พื้น ตักไป

ปานกลาง (ภาพซ้ำ) เปรมหยิบเศษเงินมาดูชิ้นหนึ่ง มันขากมือเขา
เขากुकเลือกจากนิ้วนั้น ตักไป

ใกล้ (ภาพซ้ำ) แขนสายตา เลือกที่นิ้วยังคงไหลอยู่ กระพริบตา

กว้าง (ภาพซ้ำ) แขนสายตาในความลึก ภาพสังคมนอกเข้ามา
กลุ่มคนนั่งนิ่ง บางสวทิมท่า บางรายรำ บางเสพยา
โชนแสงฟ้าๆแปลกๆ แสงเคลื่อนที่กลอกเวลา

ใกล้ (ภาพซ้ำ) เปรมจ้องจ้องมองกุนิว กระพริบตา

ปานกลางกว้าง (ภาพซ้ำ) สังคมนอก เปรมเกินเขาไปมองทุกอย่างอย่าง
เคร่งเครียด กระพริบตา ตักไป

ใกล้มาก (ภาพซ้ำ) เปรมสูบบุหรี่ที่มีคราบเลือกที่นิ้วเบือนอยู่ เขาพันควัน
ตักไป

ปานกลาง (ภาพซ้ำ) ภาพต่างๆในสังคมนอกค่อยๆจางหายไปทีละภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารไปหน้าคนในนั้นยังมีรายชื่อคนที่ภาพจางหายไปให้นำไปตักไป
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าง

แทนสายคาเปรมในห้องหรัทโทรม เกินเข้าไปหารูปภาพที่ห้อย
ลงมาของแคง เขาเอามือลูบคลำ เห็นว่าเป็นรูปกอดกุดหลาบ
สี่ขา กำลังห้อยหัวอยู่ เขาจกไขมันเขาที่เขาหาง

ใกล้

๑๑๖ สดไปอยู่ก่อนหน้าบริเวณนี้รูป กัด รุมอื่น.

ใกล้

เปรม ๑๑๖ ๑๑๖ ๑๑๖ ใช้ดวมสีอ รุมอื่น

ใกล้

๑๑ รุมอื่น

ใกล้

เปรม รุมอื่น

ว่าง

← มุมตก โต๊ะว่างตัวหนึ่ง ชายคนหนึ่งยกเก้าอี้มานั่ง ยิ้มมีความสุข,
หญิงสาวอีกคน ยกเก้าอี้มานั่ง ยิ้มให้กัน, กินข้าว, ฟังเพลง,
ชายอีกคนยกเก้าอี้มานั่ง ยิ้มให้กัน, กินข้าว, ฟังเพลง, แยกซอง,
แย่งชูหญิง, แย่งฟังเพลง, ชุกกิน, กินข้าว, หน้อย, ชุกกิน
เสียงจ้อแจ่มมากขึ้น ทั่วไป

ใกล้

๑๑๖
ตลอดใจตามเท่าที่เห็นอยู่ตรงทางเดินมีกหิม ทั่วไป

ว่าง

เปรมวิ่งบนท้องถนน (เวลากลางวัน) คนมากมายล้อมตัว,
ศึกสูง, ผู้คน, เท้าเปรมวิ่ง, ผู้คน, ศึกสูง, เท้าเปรมวิ่ง
ทั่วไป

กว้าง

เปรมในห้องทรุกโทรม เวลากลางคืน มีเพียงไฟดวงเดียว
ส่องทากตัวเขา ตักไป

กลิ้ง

กลิ้งเข้าใกล้ เห็นใบไม้สีน้ำตาลแวววาวระยิบระยับ.

กว้าง

ภาพต่างๆ ประดังประเดเข้ามา
จางจอน ภาพเปรมเอาหินเซวียงกระจก จางจอน
ชุม-เอาที่ออกจากปากของเปรมในมุกก ไฟดับลง ตักไป

กว้าง

ไฟเปิดขึ้นอีกครั้ง กลองจับไปที่หน้าประตูห้อง เห็นเปรมอีกคน
ยืนอยู่ ตักไป

ใกล้

เปรมคนที่ยืนอยู่หน้าประตู ในหน้าเหมอลอย มือเปิดบิก สวิทซ์
ไฟครั้งแล้วครั้งเล่า ตักไป

ปานกลาง

เปรมคนที่นั่งมองมาอย่างเศร้าใจ (ไฟเปิดบิก) ตักไป

ใกล้

เปรมคนที่ยืนมองตอบอย่างเศร้าใจ (ไฟเปิดบิก) ตักไป

ใกล้

เปรมคนที่นั่งยิ้มเศร้า น้ำตาไหล (ไฟเปิดบิก) ตักไป

ใกล้

เปรมคนที่ยืนอยู่ กับไฟลง ทุกอย่างมืดสนิท ตักไป

กว้าง

มุกก ไฟติดขึ้นมาอีกครั้ง หิ้งคู่หายไป เสื้อผ้าของเปรมยังคง
กองอยู่ที่พื้น มีคนมาหยิบไปที่ละชิ้น เหลือเพียงกางเกงใน
มีคนมาฉีกไป

ใกล้

มุกก บนถังขยะ ฝาเปิดออก กางเกงในลูกทิ้งลงโน้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จางจอน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ACT : 1

- ที่ผ่านมามาทำถูกแค่ไหน
- ปัญหา มันไม่ได้ดั่งที่ดูก็ไม่ถูก แต่ฉันก็พยายามทำต่อมาตลอด
- แกก็ดูสมบูรณ์แบบพร้อมดินนา
- ใช่... อาจจะมีนะ ฉันไม่รู้
- แกต้องการอะไรกันแน่
- ฉันต้องการร้อยพันอย่าง แต่ก็แค่ผ่านๆ เลยกๆ ฉัน... ฉันอยากได้คืนวันเก่าๆ กลับคืนมา
- บ้าสิ... ชีวิตบ้างนั่นนะ หรือ นี่... ฟังฉันก่อนสิ เวลาที่เหลือ นิด นิด ก่อนที่แกจะออกไปข้างนอก ที่แกต้องทำคือ ทำตัวให้พร้อมก็สำหรับข้างนอกไม่ได้ดีกว่าหรือ
- ข้างนอก... ไม่รู้ ฉันยังไม่รู้ว่า จะรับผิดชอบอะไรใหญ่โตขนาดนั้นได้ ตั้งแต่เหตุการณ์คราวนั้น ฉันเริ่มมีความรู้สึกบางอย่างที่ทำให้ฉันกลัว
- คนเราต้องทำงานนะ ครอบครัวยัง อนาคตล่ะ
- บางทีฉันไม่รู้ว่่า ฉันอยู่ที่ไหนกันแน่
- ไม่ใช่แกคนเดี๋ยวนะหรือ ทุกคนนั่นแหละ
- ฉันเป็นใคร ไม่เห็นใครเขาแต่ทำอะไรเลย
- แกบ้าไปแล้ว
- ฉันเหมือนถูกควบคุม
- ก็อย่างนั้นแหละ มีคนที่ควบคุมไม่ก็คน แต่คนเป็นล้านที่จะถูกควบคุม

ACT : 2

- แกดงอึดอึดมาก หาทางออกสิ
- ฉีนอยากจะบิน
- ที่แกจะต้องเป็น คือ เสือต่างหาก เสือที่มีเขี้ยวเล็บแหลมคม
สายตาอันรวดเร็วแม่นยำ
- แล้วการสร้างสรรค์ล่ะ
- ทำมันให้มากที่สุด ของมันต้องสิ้น
- ฉีนเชื่อว่าหลายคนสู้มาแล้ว แล้วเขาก็ผิดหวัง คนเหล่านั้น
เหนื่อยล้าและต้องการการผ่อนคลาย ฉีนกลัวแม้แต่เราจะถูก
กลืนไปโดยที่เราไม่รู้ตัวด้วยซ้ำไป
- แล้วเราจะทำยังไง
- บ้าฉิบหาย

ACT : 3

- หาทางออกสิ
- ทางออก
- ฉีนอยากจะบิน
- ฉีนอยากจะบิน

HE SAID (IN FILM) : 2

ACT : 1

- คุณมีเวลาทำอะไรที่นี่ มีอะไรที่เราจะต้องทำที่นี่อีกมากนะ
- ผมไม่อยากไป ที่ผ่านมา...
- คุณไม่ยอมรับความจริงเอาเสียเลย
- ผมยอมรับ ความจริงที่เป็นความจริงเท่านั้น แต่ดูที่ผ่านมาเราจ่ายมากเกินไป ผมไม่มีอะไรเหลืออีกแล้ว
- ไม่หรอก ทุกอย่างต้องจ่ายอยู่แล้ว ไม่มีอภิสิทธิ์สำหรับใคร แต่ต้องออกไปเพื่อสร้าง แล้วถ้าเรากันพอ เราจะเป็นฝ่ายรับการจ่ายเอง

ACT : 2

- ผมจำเป็นต้องอยู่ที่นี้จริงๆหรือ?
- คุณต้องหัดทำตัวให้ชินกับมัน จากนั้นคุณต้องมีสายตา และสมองที่ว่องไว และแม่นยำขึ้น แล้วเราจะได้ในสิ่งที่ต้องการ
- เราจะได้สร้างสรรค์หรือ?
- เราจะได้ทำ ถ้าเราแน่พอ แต่อาจต้องแลกกับอะไรนิดหน่อย
- เราจะถูกควบคุมอยู่ดี
- นี่ยุยบชะก็ไม่ได้มี
- คุณก็รู้ว่ามันจะเป็นอย่างนั้น
- หุบปากซะเถอะ
- เราจะไม่เหลืออะไรเลย
- ไม่จริง
- เราจะไม่เหลืออะไรเลย!

- ทางออกมีอยู่เป็นร้อยเป็นพัน
- คุณคิดว่านั่น คือ ทางออกจริงๆหรือ?
- เรามองหาอะไรกันอยู่?
- วงจรดำเนินไปตามแบบของมัน
- เราต้องยอมรับมันหรือไง?
- ที่แท้ไม่มีอะไรซับซ้อนอย่าง
- แม้แต่ เลือดเนื้อของเรา ลมหายใจของเรา ไฟของเรา
- เราจะออกไป
- อย่างไร?
- ไปได้ดี เราจะบินไปทุกที่ ที่เราอยากไป
- เราไม่มีปีกนะ
- นั่นมันแค่กระดูกและขน ร่างกายเราไม่ต่างกัน แต่ความคิด จิต
- เราไม่มีอะไร
- ไม่มีธาตุ ไม่มีรูป ไม่มีขอบเขต และ ไม่มีเงา

HE SAID (IN FILM) : WITHOUT VOICE

ปริญญา... งานรับปริญญา ผู้คนมากมาย สีหน้าเข้มข้ม ถ่ายรูป
ถ่ายรูป เข้มข้ม ช่วงเข้มข้ม ผมอยู่ตรงนี้ ภายหลังม่านบังตา มองดู
พวกเขาที่ดูเข้มข้ม แต่ ผมไม่แน่ใจกับอะไร

ชีวิตที่วนเวียน กลับบ้าน เวลาของผมดูเหมือนเหลือน้อยเต็มที่
แสงสว่างผมต้องการจากมัน ผมอยากรู้ว่าต้องทำอะไร ไปทางไหน...
ผมจะมีความสุขกับมันหรือเปล่า ในตัวผมมีอะไรอยู่ข้างใน มากมายเหลือเกิน
"พิจารณา"

ร่างผมเปลือยเปล่าในห้องสี่เหลี่ยมคับแคบ อันร้อนทั้งภายนอกและ
ภายใน แต่ใจกำลังลอยละลิวไป เด็กๆ... เด็กน้อย เวลาหยุดแล้ว
สำหรับที่นี่ เด็กเจ้า... เด็กน้อย การศึกษาจะพาพวกเขาไปทางไหน
เด็กเจ้า เจ้าแสนอ่อนไหว ลมพัดไปทางไหนก็พัดไปแสนไกล เด็กน้อย
เจ้าจะถูกแต่งแต้มอย่างไร สีเส้นตั้งมากมายเรียงรายรอบเจ้าอยู่
"พวกเจ้ายังไม่รู้อะไร"

"ความจริง" ถูกขโมยไป พร้อมกับ ชีวิตของคนมากมาย
ระยำ! แล้ว ผมจะเดินต่อไปอย่างมั่นใจได้อย่างไร

"การศึกษา" มันก็ขึงความคิดของพวกเขา "ผมอยากจะเป็น"
อยากจะทำในแบบที่ต้องการ ความคิดผมถูกควบคุม ทุกคน
ด้วย ตั้งแต่ต้น ตั้งแต่เกิด

สายตาของพวกเขาเป็นอะไรกันไปแล้ว
ผมก้าวไปอย่างไม่มีมั่นใจ ทุกอย่างดูแปลกตา ที่ผมจะต้องเชื่อม
ตัวเองกับคนอื่น ผมขอมตาบอด เพราะอะไรก็ดูดีไม่เลว เขามีความ
หวานและอบอุ่นในดวงตา

"ความรัก" วัลรันกับความรัก แต่ ในวันไหนอะไร คือ
ความรัก เรากลายเป็น"เหยื่อ"ของคำว่า ความรักไปเสียแล้ว ความ
รัก กลายเป็นเพียงเครื่องมือหากินไปเสียแล้ว

ทุกคนมากันครบแล้ว ถึงเวลาแล้ว "SHOWTIME" ทุกอย่างดูมี
สีสัน ทุกคนมีปฏิกริยาแปลกประหลาด ผมไม่เข้าใจ ทำงาน,
ผ่อนคลาย, ทำงาน ตาร่างหื่น ผมไม่เข้าใจ พวกเรา"ถูกควบคุม"
ใครบางคนกำลังขี้มเยาะอยู่ตรงนั้น

"กเกลี่ยตมึง"

"อันตราาย"

นี้หรือสิ่งที่ผมจะต้องอยู่ ต้องทำต่อไปนี้

ผมอยู่ไม่ได้

ผมไม่มีอะไรต้องเสียน

ผมทนมานานแล้ว

ผมจะไม่ทนอีกแล้ว

A.C.T.

DIRECTURE

AUDIO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CT. _____

ence. _____ Scene. _____

รับ 2342169, 2374257
รับ 2911168

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

สมชาย ใจดี (Slow)

ใจดี

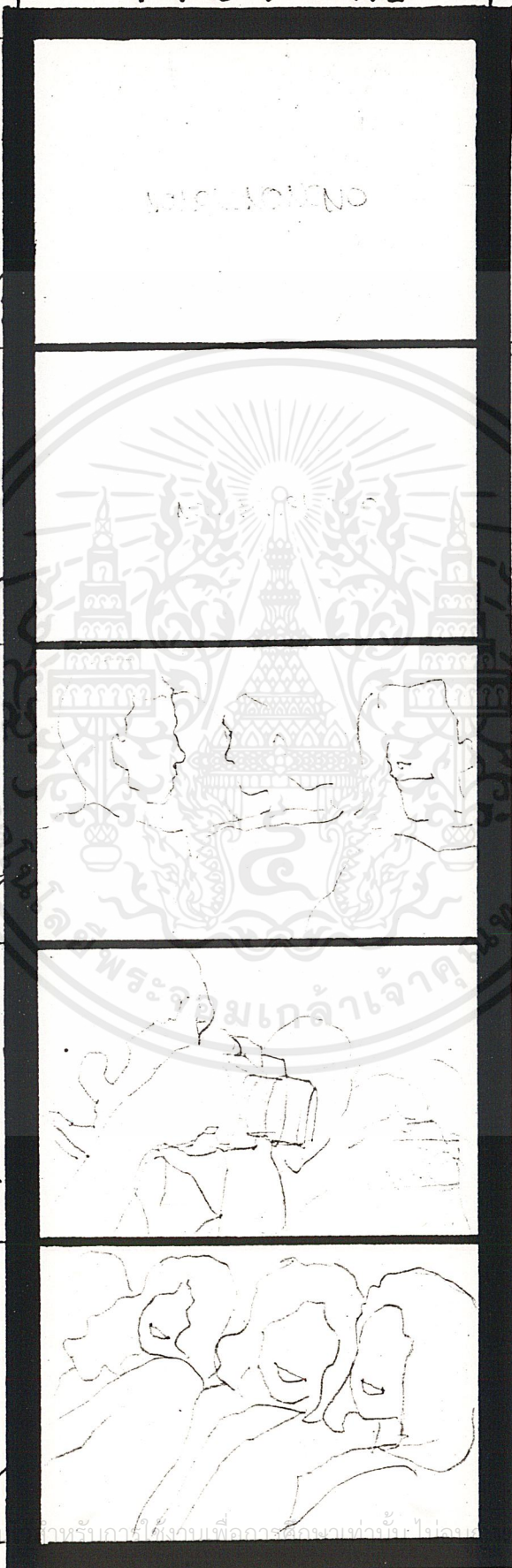
ใจดี

ใจดี (Slow)

ใจดี

ใจดี

ใจดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการดำเนินงานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

Div. _____

Con _____

CT. _____

ence. _____ Scene. _____

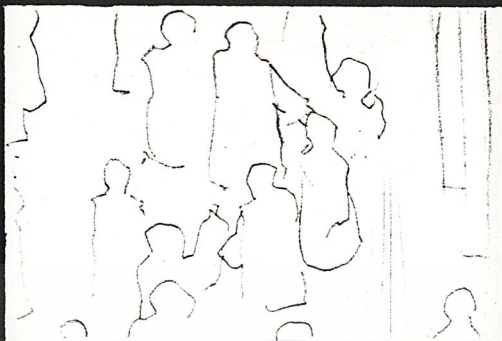
FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

บรรณานุกรม (หนังสืออ้างอิง)

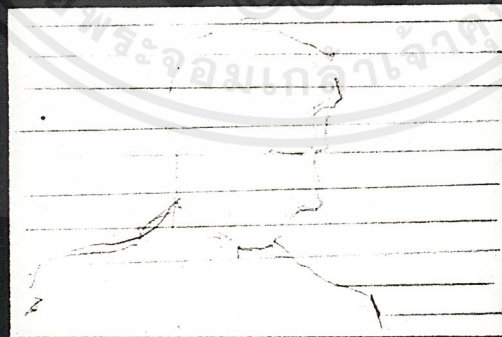
ในเนื้อเรื่องของเรื่อง ซึ่งสื่อออกไป
ทั้งหมด

บรรณานุกรม (หนังสืออ้างอิง)
ชื่อหนังสือที่อ้างอิงไปทั้งหมด
รวมทุกเล่มไว้ เพื่อเป็นหลักฐาน
อ้างอิง

บรรณานุกรม (หนังสืออ้างอิง)

ไม่มี

บรรณานุกรม (หนังสืออ้างอิง) พร้อมชื่อเรื่อง
ชื่อผู้แต่ง และชื่อผู้พิมพ์
และชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่ให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งผมขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาและต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Div. _____
Cm _____

ACT. _____

Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

พร้อมเปิดประตูเดินเข้ามาในห้อง

ฉาก 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ทิศทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเด็ดขาดลอกเลียนแบบและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

Dir.

Con.

A.C.T 1

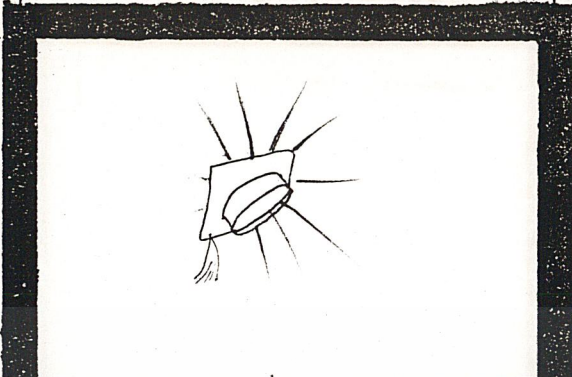
P.I.C.T.U.R.E

AUDIO .

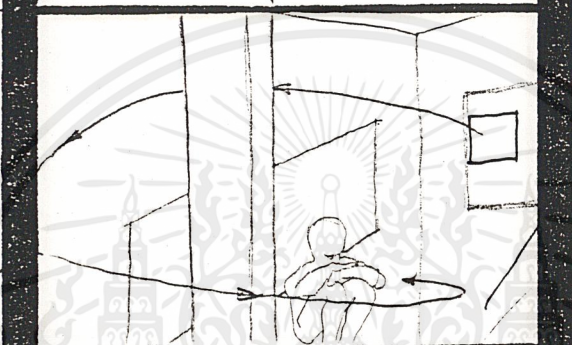
ฉากไหนบ้างที่ทางออกแล้วจากหนังไป

ฉากไหน

E 1 : เปิดฉากหนังด้วยฉากคือ กล้อง
 กล้องเข้ามาจ่อหน้าห้องเรียน
 มาที่โต๊ะปวงกมล 11 ตอน, คร. เจด
 ไปใส่ 'ใบปลิว' (ใช้ไปปิดฉากหนัง
 ออกทันที.)

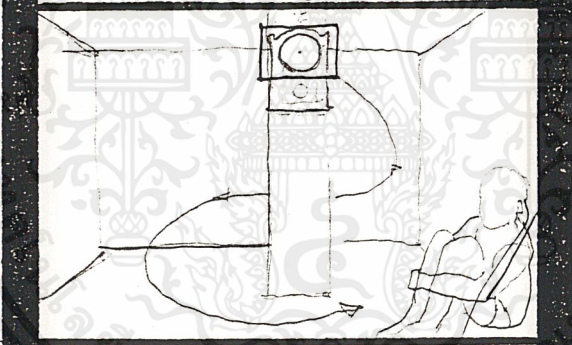

E 2 : เปิดฉากหนังที่ฉากคือ
 แล้วกล้องจะเข้ามาจ่อหน้าห้อง
 รกน ซึ่งห้องมาที่โต๊ะปวงกมล
 ใช้ไปปิดฉากหนัง.

เปิดฉากด้วยฉากคือ

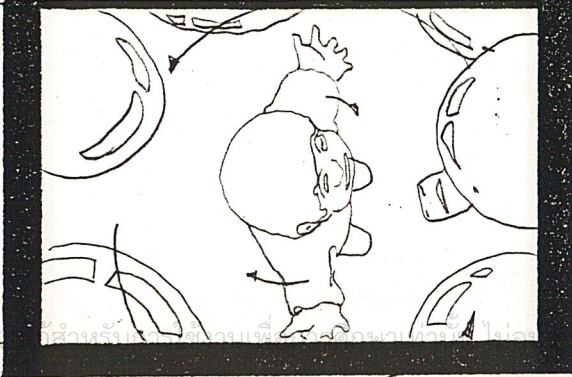
ฉากไหนที่ฉากคือ (ฉากไหน) ใช้ไปปิดฉากหนัง.

ฉากไหนที่ฉากคือ (SPEED 16)
 กล้องเข้ามาจ่อหน้าห้องเรียน

ฉากไหนที่ฉากคือ (ฉากไหน) ใช้ไปปิดฉากหนัง.
 ฉากไหนที่ฉากคือ (ฉากไหน) ใช้ไปปิดฉากหนัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา

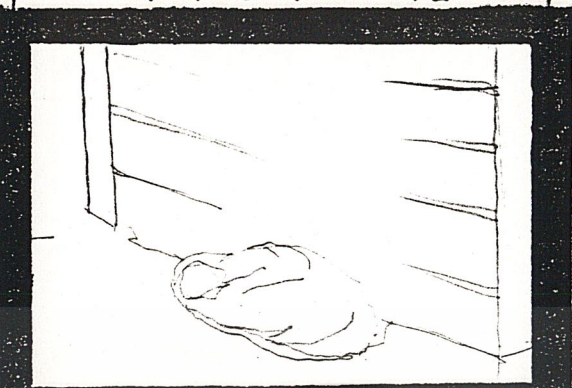
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

Div. ...

Cam

A.C.T P.I.C.T.U.R.E AUDIO.

การถือของมาทึ่งคน
กำลังถือของ

พร้อมในมือ ทรวงทรวง
รถมาขึ้นมือ ก. ก.
กำลังจะเดิน

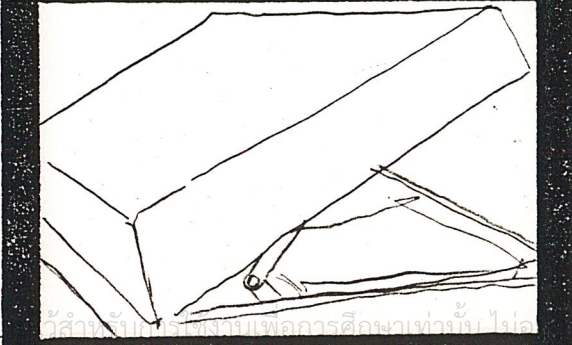
พร้อมในมือ ทรวงทรวง
มือกระซิบในมือ

พร้อมในมือ ทรวงทรวง
มือกระซิบในมือ

การเป็นทวงมือถูกปิด
และถูกหยิบเดินออกไป

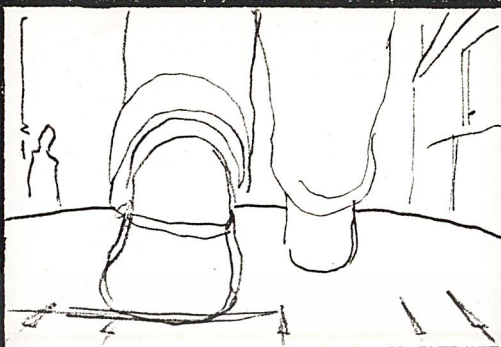
A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

กำลังเล่นเปียโนในห้องนอน

ที่โรงแรม.

พร้อมในมือที่ขลุ่ย

11 โยนาห์ (แอนน์ ฮิวส์)

ดูมือที่ขลุ่ยด้วยตัวเอง

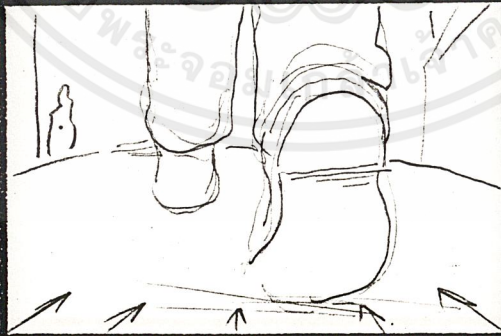
(แอนน์ ฮิวส์) โยนาห์

ขลุ่ยที่ขลุ่ยในห้อง.

กำลังเล่นเปียโนในห้องนอน

ที่โรงแรม.

พร้อมที่จะหัวในห้องที่ขลุ่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Div.

Con

Scene. _____

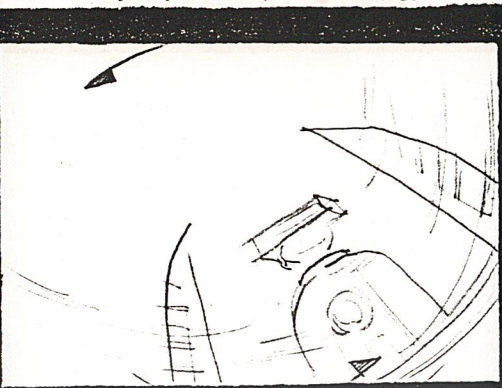
FILM

A.C.T

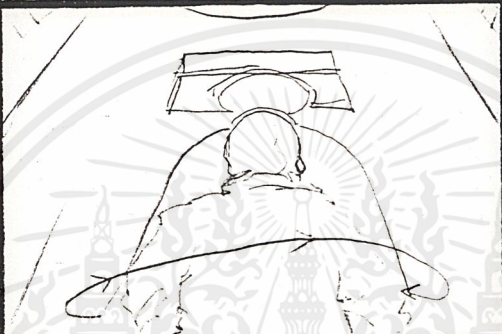
P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

อนุจักรวีย์, ภารกิจอันยิ่งใหญ่,

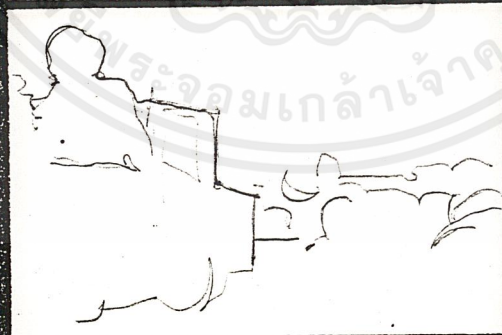
ความ ตัดต่อของเวลาอัน
มหัศจรรย์และอนุจักรวีย์
ในเวลานี้

ทุกหนทุกแห่ง

สิ่งนี้

อภินิหารที่มหัศจรรย์
ของเขาคือ FG. 33
อันยิ่งใหญ่,

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสง... ตัดหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้... **DIY**... **Cam.**

Scene. _____

FILM

A.C.T

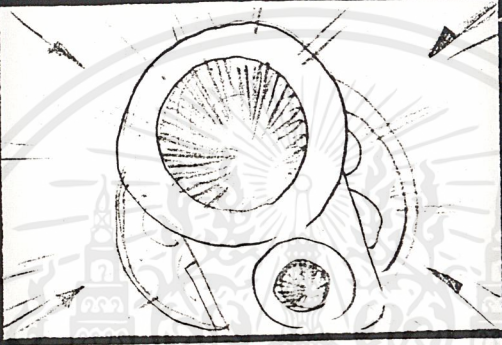
P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

สมมติให้
คนไป shock

คน... ฟ้าผ่า

สมมติ เป็น...
volume 2 FG...
221.

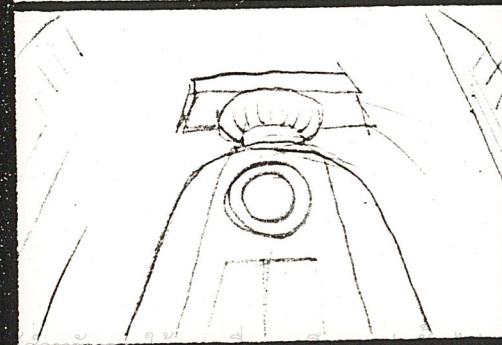

คน... ฟ้าผ่า

ฟ้าผ่า

คน... ฟ้าผ่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์... ตัดหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร **Dir.** _____

Cam. _____

T. _____
Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

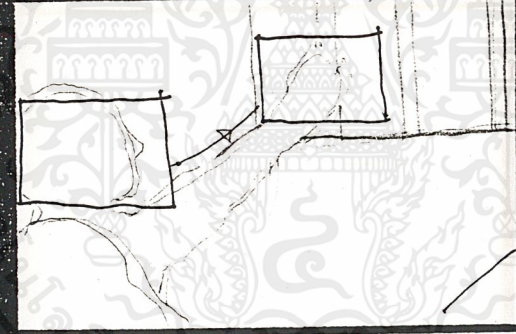
ประพันธ์ในท้องทุ่งทอมน.

พลเรือน ฝันเห็นเจ้าหญิง
หน้าห้อง แล้วตื่นตกใจ.

ประพันธ์เรื่องไปขึ้นเตียง
แล้วไปนอนหลับที่ห้อง
และลุกขึ้นที่เตียง.

|| อินทรีโผล่ กลองเงินไปเรื่อง
ที่โรงละคร.

สัตว์ป่า งาม งาม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่ง... ตีพิมพ์ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

Div. _____
Com. _____

Scene. _____

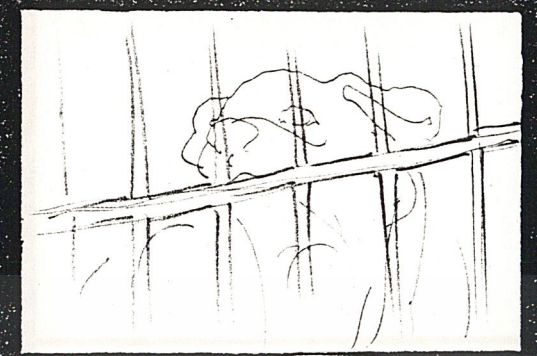
FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

การขึ้นทวน

บริเวณวัดในสิริราชวงศ์ (วัดในบางเขน)
ศาลาการเปรียญ

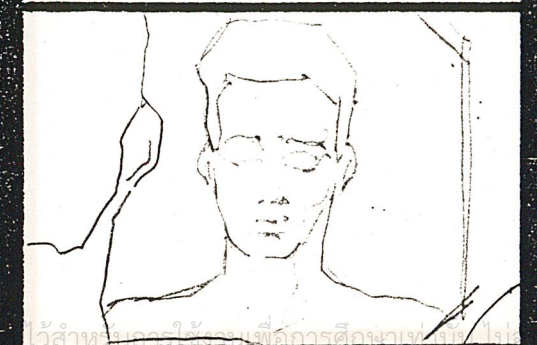
บริเวณหน้าวัดในสิริราชวงศ์
ศาลาการเปรียญ

ตัวเจ้าชาย สเปศ 16
(เจ้าจอน) และ เจ้าหญิง

พระจันทร์เสด.

TA 67 ชั้น ZOOM

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้เป็นการก้ำกั้ว

Div. _____
Cam _____

T. _____
nce. _____ Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

1. ปรากฏพระพรหม
พร้อมด้วย ปฐมอินทรีมา
ทูล นพิตพรหม.

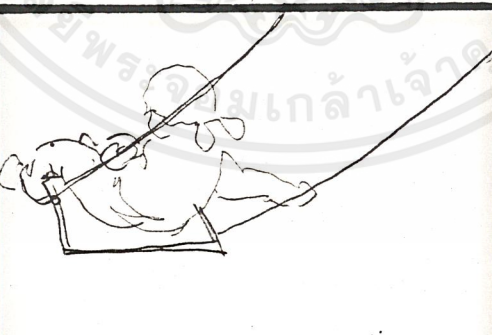
2. พระพรหม
ก็ดูว่าตนเป็นอะไร.

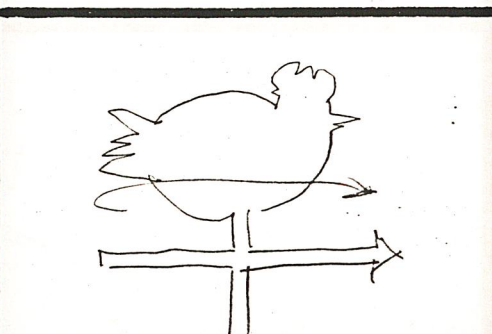
3. พระพรหม
ก็ดูว่าตนเป็นอะไร.

4. ได้เห็นแล้วพระพรหม
ก็ไปทูล.

5. พระพรหม
ก็ไปทูล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่ง... ตัดหน้าไปไซ้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

Div. _____

Cam. _____

Scene. _____

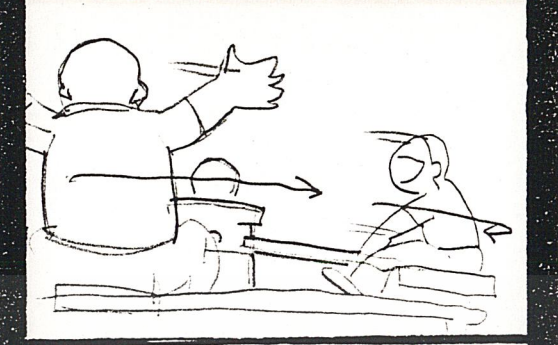
FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO .

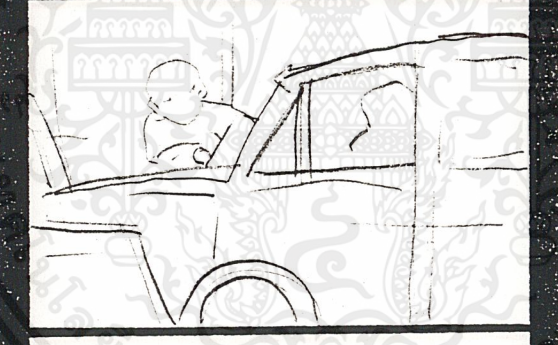
อีกคน อยู่นิ่งๆ

อีกคนเดิน "เงื้อมมือ" 20 นาที
ขึ้นลิฟต์ 125 องศา

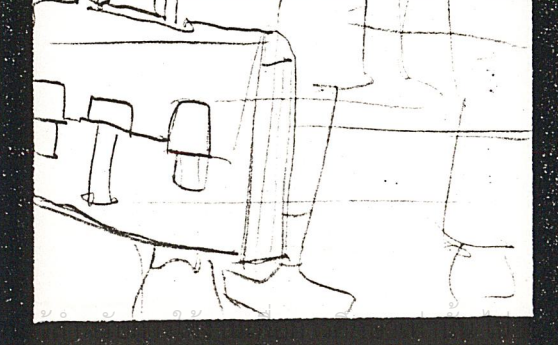
อีกคน 20 นาที "เงื้อมมือ"
ขึ้นลิฟต์ 125 องศา

อีกคน 20 นาที "เงื้อมมือ"
ขึ้นลิฟต์ 125 องศา

อีกคน 20 นาที "เงื้อมมือ"
ขึ้นลิฟต์ 125 องศา

เนื้อหาไปไซ้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

Div. _____

Cam. _____

Scene. _____

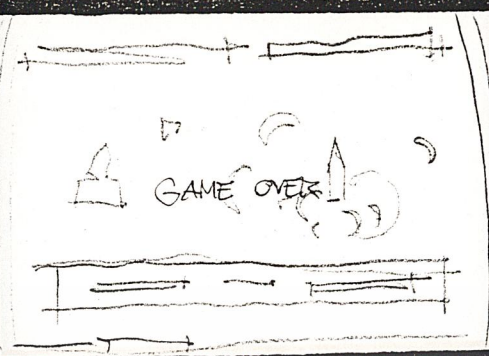
FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO .

๑. ๑๖๑๐๓๓๓

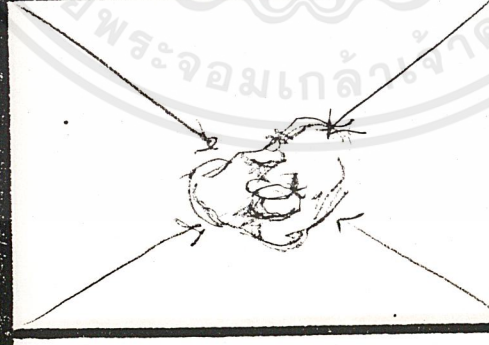
๒. ๒๖๑๐๓๓๓ ๒๖. ๑๖๑๐๓๓๓
๓. ๓๖๑๐๓๓๓ ๓๖. ๑๖๑๐๓๓๓

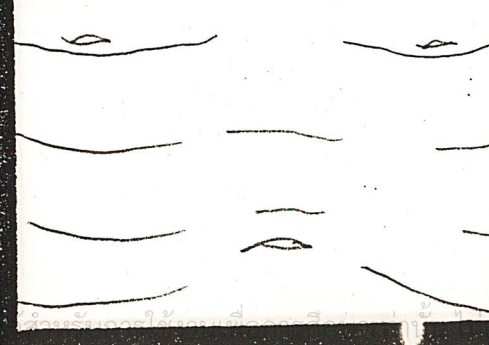
๔. ๔๖๑๐๓๓๓ ๔๖. ๑๖๑๐๓๓๓
๕. ๕๖๑๐๓๓๓ ๕๖. ๑๖๑๐๓๓๓

๖. ๖๖๑๐๓๓๓ ๖๖. ๑๖๑๐๓๓๓
๗. ๗๖๑๐๓๓๓ ๗๖. ๑๖๑๐๓๓๓

๘. ๘๖๑๐๓๓๓ ๘๖. ๑๖๑๐๓๓๓

.....

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

Div. _____

Cam. _____

T. _____

Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

บทที่ 1

ตัวที่ 1

มือจับมือกัน
อย่างจริงจัง

คนเดินไปมา
ดูคนที่อยู่ข้างหน้า

คนเดินไปมา
ดูคนที่อยู่ข้างหน้า

ไม่มี X

คนเดินไปมา
ดูคนที่อยู่ข้างหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้

ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

Div.

Cam.

Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

U. ๒๒๗๓ สีสปรง...

๒. ๒๒๗๓๖

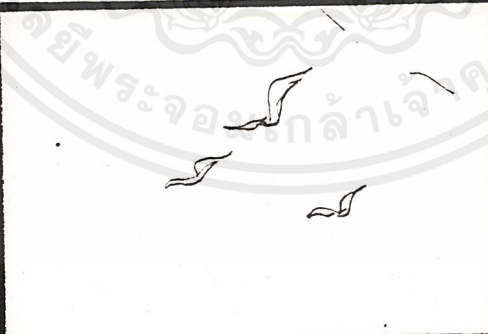
๓. ๒๒๗๓๗

๒๒๗๓๘

๒๒๗๓๙

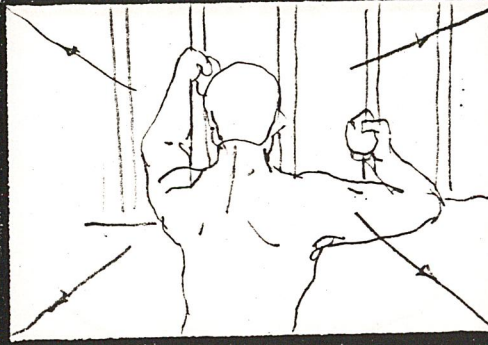
๔. ๒๒๗๓๘

๒๒๗๓๙

๕. ๒๒๗๓๙๐๓ ๒๒๗๓๙๐๔
๒๒๗๓๙๐๕

๒๒๗๓๙๐๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dir. _____

Cam. _____

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

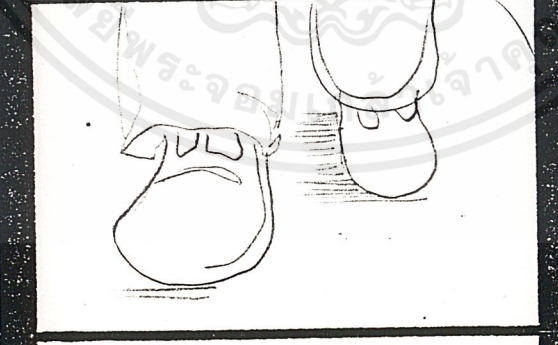
ฉากที่ 2
'ไฟฉาย'

ผู้ควบคุมของสิทธิ์
กำลังมองหาอะไรใน M.S.
สิทธิ์ผู้สิทธิ์ ชั่วคราว ๑๐๐๐
และอื่น ๆ อีก

(มร.) รัชกาลที่ ๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาและเผยแพร่เท่านั้น ห้ามมิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

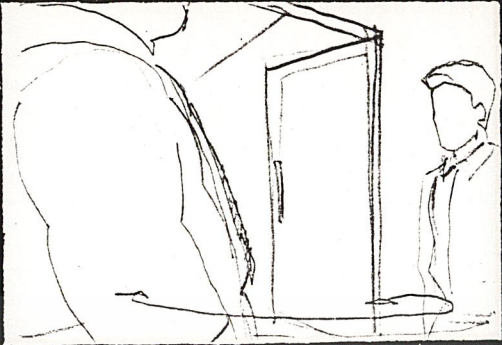
Div. _____
Cam. _____

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

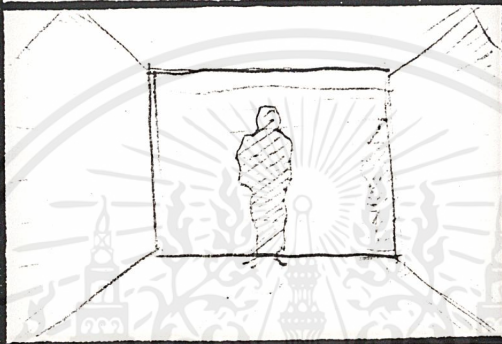
AUDIO.

คำขวัญ ดุจดวง ภาสกรดงตติ์ ๑๐๓
พาไปที่ ปรม เติมน้ำมัน
ปรม.

ใจดี.

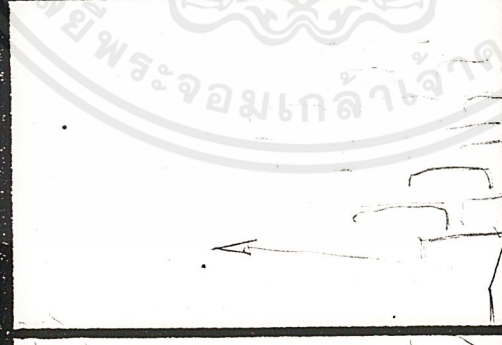
คำขวัญ ดุจดวง ภาสกรดงตติ์ ๑๐๓
พาไปที่ ปรม เติมน้ำมัน.

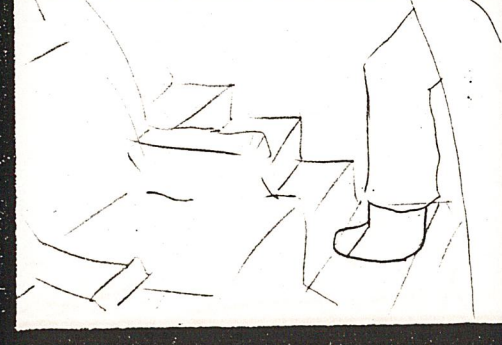
คำขวัญ ดุจดวง ภาสกรดงตติ์ ๑๐๓
พาไปที่ ปรม เติมน้ำมัน.

คำขวัญ ดุจดวง ภาสกรดงตติ์ ๑๐๓

คำขวัญ ดุจดวง ภาสกรดงตติ์ ๑๐๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาและเผยแพร่เท่านั้น ห้ามทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาค้นหาไปใช้

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

ฉากจบ ปรมาจารย์นั่งที่นั่น
 นิ่งๆ ที่ศาลาหน้าห้อง
 อยู่คนเดียว (ไม่เขียนบท)

ปรมาจารย์ ✓

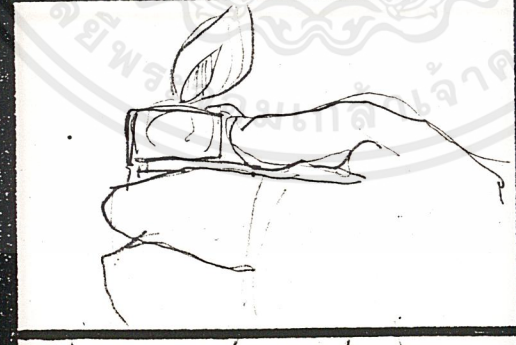
ปรมาจารย์ที่ห้องอยู่คนเดียว
 ใจลอยคิดถึงลูกชาย.

ไฟที่เข้ดถูกจุดขึ้น

บทเพลง : 2
 ฉาก 4 ตอนจบ

ไฟที่เข้ดถูกจุดขึ้น

ไฟที่เข้ดไปส่องที่
 รูปปรมาจารย์.

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

1. บทนำ (บทนำ)
* ๒๐๐๐ ปีที่แล้ว

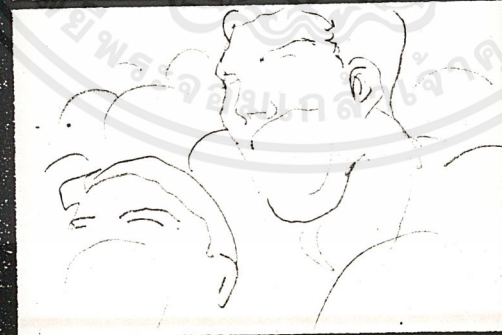
2. ผู้บรรยายหรือ
ผู้ถือกล้อง (บทนำ)
* ๒๐๐๐ ปีที่แล้ว

3. วิญญาณของ...
* ๒๐๐๐ ปีที่แล้ว

4. วิญญาณหรือ...
* ๒๐๐๐ ปีที่แล้ว

5. บทนำ และบทนำ...
* ๒๐๐๐ ปีที่แล้ว

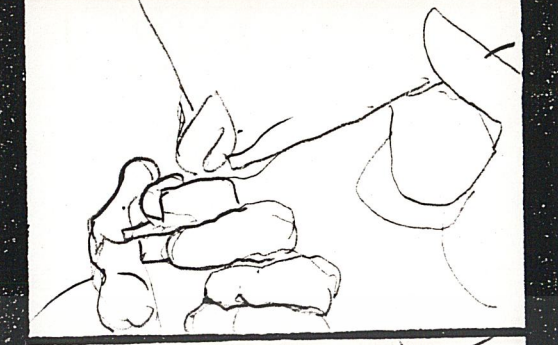
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง
หากท่านมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายลิขสิทธิ์ โทร. ๐๒-๒๕๕๕-๖๖๖๖

A.C.T

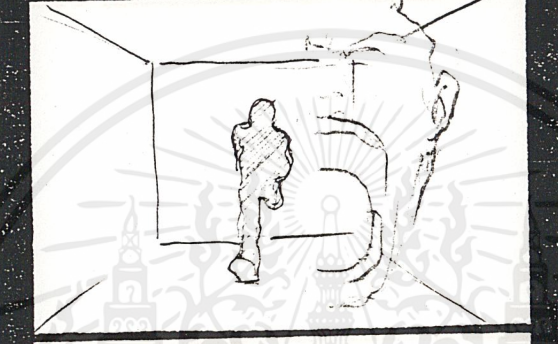
P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

1. ครอบตาไฟแข็ง เดกูป

2. ปรุขี้ผึ้งที่พวงขึ้น หนึ่งขลุ่ย
ขึ้น กับ โคมไฟ ปรุขี้ผึ้งบนฉากขึ้น

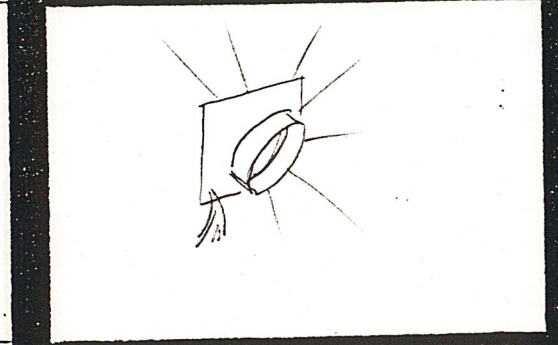
ไม้

3. โคมไฟ 2 ดวง ส่องฉาก
โคมไฟ เป็น FG.

ตลับคู่ 2
โคมไฟ

4. โคมไฟส่องฉาก ถูกโคมไฟ
ฉาก โคมไฟ

โคมไฟ

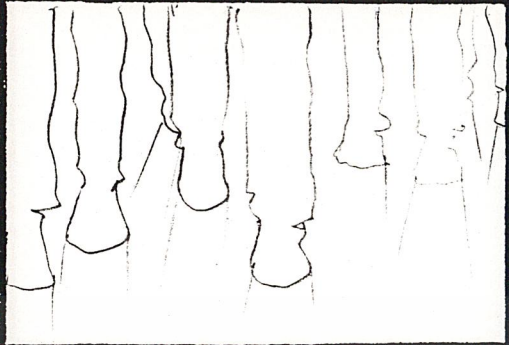

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

เปิดฉากภาพอินโทร
หน้าประตูโรงหนัง

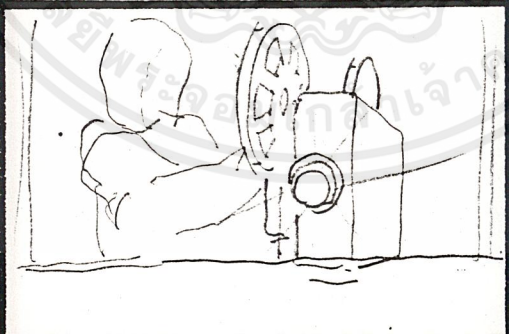
หน้าจอ คนอินโทรในหนัง
คนนอก.

คนหนัง SOLY...
...
...
...

คน...
...

คนหนัง...
...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส... หมดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีนำไปใช้

Act. _____
Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO .

ฉากที่ ๑ หน้าตึกเมือง

ฉากที่ ๒ หน้าตึกเมือง

ฉากที่ ๓ หน้าตึก

ฉากที่ ๔ หน้าตึก

ฉากที่ ๕ หน้าตึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาและเผยแพร่ความรู้เท่านั้น หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Div.
Cam.

Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

บทสนทนา
/

บทสนทนา
/

บทสนทนา
/

บทสนทนา
/

บทสนทนา
/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

Div. _____

Cam. _____

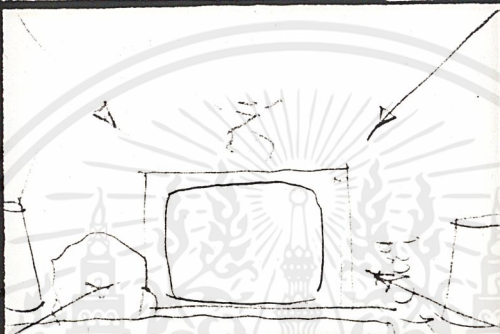
A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

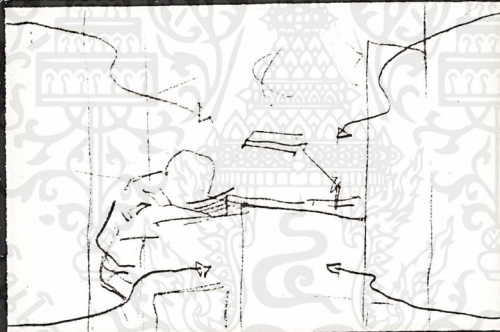
AUDIO.

▶ พัทธอน
 ▶ พัทธอน 2

ลิตเติ้ล นูคูลาร์

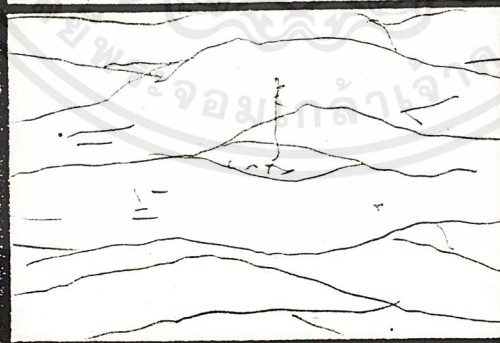

80. เป็น 16 มม

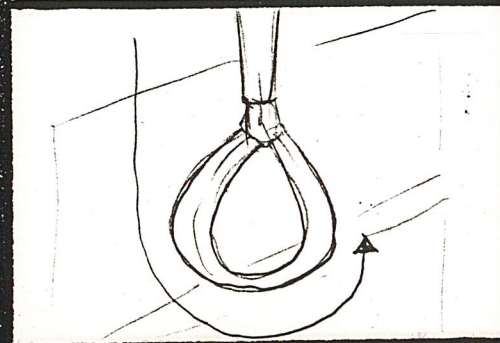

ส่วนนี้อาจจะ...
 ...

ไม่

cu. ส่วนที่รอดเขมา
 ถูก เหน็บ หัก หัก เหน็บ
 ...

...
 ...
 ...

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

เสียงปืน

3m (slow) เสียงรถชนกัน

เสียง

เสียงปืน

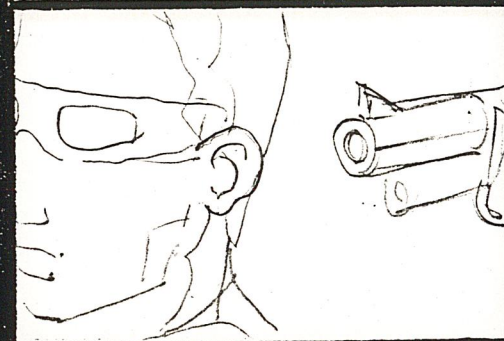
เสียง

เสียงปืนดัง

เสียงปืนดัง

เสียงปืนดัง

ALARM. 11m

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาและวิจัยเท่านั้น ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO .

2mm. 3

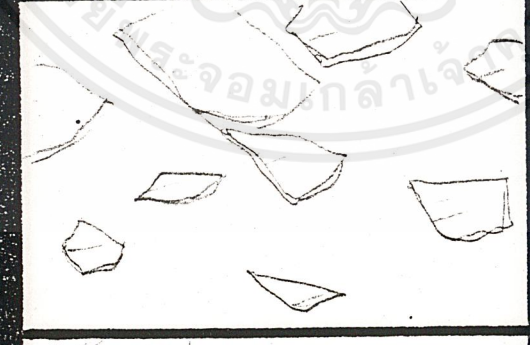
ประวัติ SWIP ภาพ
ไปรับรางวัลจากโรงเรียน
ที่โรงเรียน 3 มติ ใจที่สิ้น

ประวัติ ฟูม อิม อิม
คนหนึ่งที่คิดว่าจะไป 15 คน

ประวัติ ลี อิม อิม อิม อิม

ประวัติ ลี อิม อิม อิม อิม
คนหนึ่งที่คิดว่าจะไป 15 คน

Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

ฉากในสวน นกบินลงต้นไม้

นกบินลงมาจอดบนกิ่งไม้

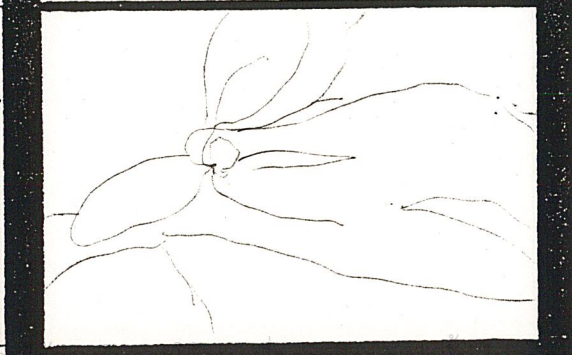
นกบินลงสู่พื้น

นกบินขึ้นสู่ท้องฟ้า

ฉากในสวน นกบินลงต้นไม้
อีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสง... ตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร... นี้เป็นการนำไปใช้

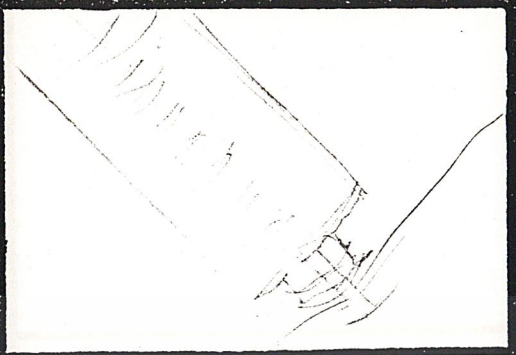
Div. _____
Cam. _____

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

สมิเลสอ๋อ เจมดุกซิด.

สมิเลสอ๋อ คุมดุกขา :

สิดดา ม.ที่ ๒

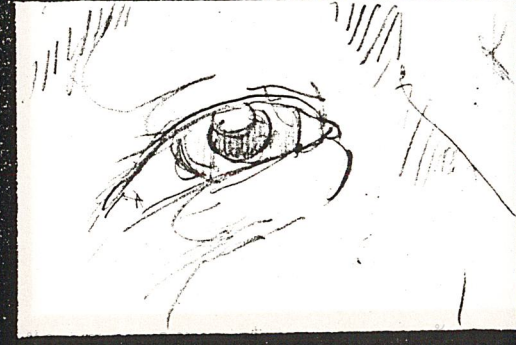
ปรม สุคนธ์ ที่ ๒ ๑๖๖
12:50:00

ไม่

๑๖๖๓ ปรม.

ไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารทส... ตหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกที่ที่มีกรณีนำไปใช้

Diy.

Cam.

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

มิวสออส ฝ่ายฆราวาส

สมออสได้ขึ้นหน้า
(ในทิวทัศน์)

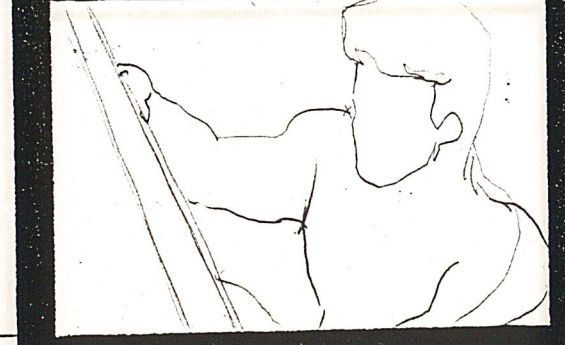
สมออสกำลังเดินเข้าที่ประชุม

สมออสเดินเข้าห้องประชุม
แล้วเดินไปประชุม

สมออส เดินเข้าห้องประชุม

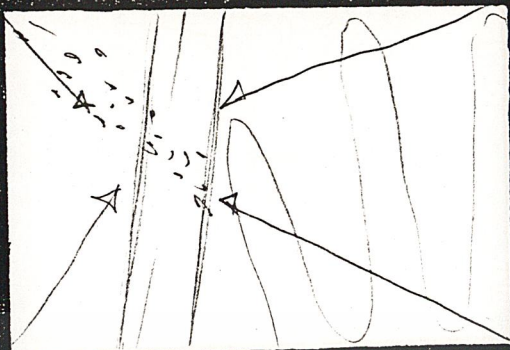

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

กลิตตุ้มอิน แดงมาตักอยู่
หลังรูปกรม.

ไม่ใส่ X

กลิตตุ้มอิน เจ้าปิ่นมาแปร

กลิตตุ้มอิน โคร่งสีตัก.

*

กลิตตุ้มอิน เข้มเข้มาเร็ว
บ๊องอยู่ในมือ ไม่ใส่รถพืด
แล้วสาวตัวนอกจอในบทสั้น
แล้วสาวตัวนอกจอในบทสั้น

ไม่ใส่ X

บ. สี.

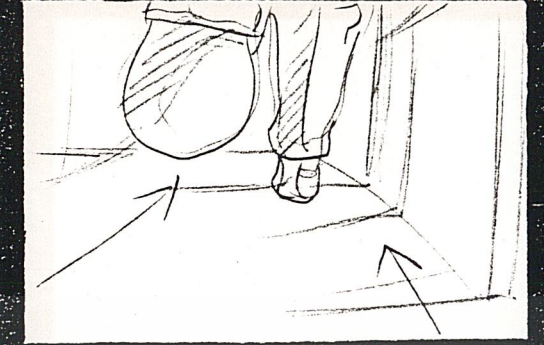
ไม่ใส่ X

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO .

ก๊อปปี้วีดีโอที่มีไฟล์สื่อ
เป็นร้อยๆ ต่อไปทีละส่วน

ไว้ส่ง.
ปรนนิบัติ

เทปใบนี้มันสั้นกว่า
แล้ววีดีโอพวก ก๊อปปี้เทป
นี่

ดูแล้ว ปรนนิบัติในศาลาแล้ว

ปรนนิบัติจนหมด นิสิต
ไป ซิวแล้ว

CT. _____

Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

๑. ตำรวจหาตัวคนลี้ภัย

๒. รถบรรทุกคันหนึ่งวิ่งเร็ว

๓. ตำรวจ

๔. ตำรวจไปจับคนลี้ภัยที่สวนสาธารณะ

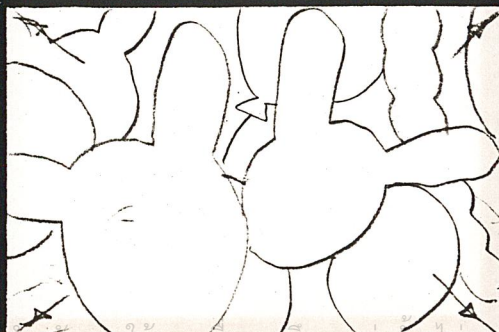

๕. ตำรวจไปจับคนลี้ภัย (จบ)

๖. ตำรวจไปจับคนลี้ภัย

๗. ตำรวจไปจับคนลี้ภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

Div. _____

Caw

...ce. _____ Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

กตสันหาะ 4 ทุมิอิน ๕๗ ลุงโป
เห็นปมพรหมเวศหน้ามือ.

สีตมพรหมเวศมิมิ ไป ลุงล
ลุงโป

สีตมพรหมเวศมิมิ ไป ลุงล
ลุงโป

สีตมพรหมเวศมิมิ ไป ลุงล
ลุงโป

สีตมพรหมเวศมิมิ ไป ลุงล
ลุงโป

T. _____
Scene. _____

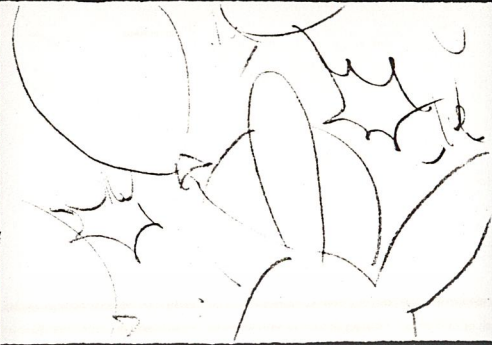
FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

ลูกโป่งแตกดังตูม

ลูกโป่งในอากาศ ลอยไป
ในอากาศ.

ลูกโป่งลอยขึ้นสูง ๆ ลอยไป
ในอากาศ ลอยไป ลอยไป ลอยไป

ลูกโป่งแตก

ลูกโป่งลอยขึ้นสูง ๆ ลอยไป
ในอากาศ ลอยไป ลอยไป ลอยไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... ให้เห็นไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Div.

Cam

Scene. _____

FILM

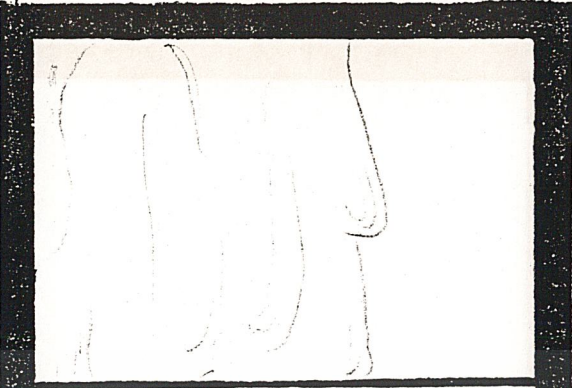
A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

๑. ส่วนหน้าของตัว.

ภาพ

๒. ส่วนหน้าของตัว
ส่วนที่เห็นทั้งหมด.

ภาพ

๓. ส่วนหน้าของตัว.

ภาพ

๔. ส่วนหน้าของตัว
ส่วนที่เห็นทั้งหมด.

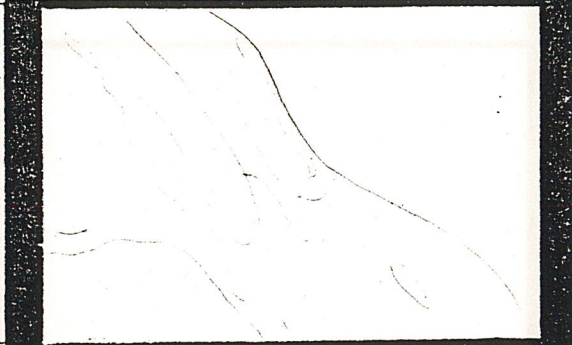
ภาพ

๕. ส่วนหน้าของตัว
ส่วนที่เห็นทั้งหมด.

๗๗

X

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Div. _____
Cam. _____

หน้า 30

T. _____
Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

ก่อนหน้า + 3 นาที

ก่อนหน้า 11 นาที

ก่อนหน้า 12 นาที
ก่อนหน้า 13 นาที
ก่อนหน้า 14 นาที

ก่อนหน้า + 15 นาที

ก่อนหน้า
(Slow)

ก่อนหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... ให้ท่านได้ชมเพื่อการศึกษาเท่านั้น... ที่ให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Div.

Cam

T. _____
Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

CU. สุนัขจรจัด
(Close)

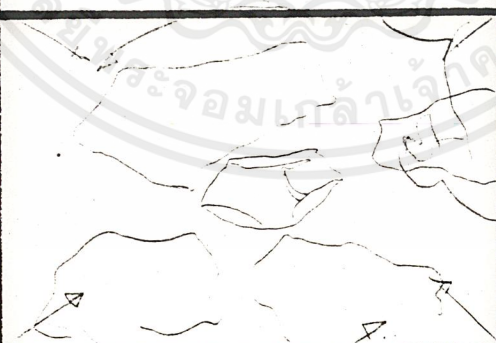
สุนัขจรจัด

สุนัขจรจัด
สุนัขจรจัด
สุนัขจรจัด

สุนัขจรจัด
สุนัขจรจัด
สุนัขจรจัด

สุนัขจรจัด
สุนัขจรจัด

เอกลีขานนี้เป็นเอกลีขานที่สง

ตหนาไปไซประโยชน์ดานการคา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้า

Div. _____

Cam. _____

T. _____
Scene. _____

FILM

A.C.T

P.I.C.T.U.R.E

AUDIO.

กลองมโหรี (ECU)
โธ่ โธ่

โธ่ โธ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่ง... ตัดหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร **Div.** ที่มีการนำไปใช้

Cam.

บทสรุปของบท

ในบทชิ้นแรกยังเห็นได้ชัดว่า มีจุดบกพร่องอยู่มากมาย แต่ที่เด่นคือ ส่วนของสังคมใหญ่และสังคมนอก กล่าวคือ สังคมใหญ่ มีประเด็นปัญหาต่างๆที่กลับแย้งกันเด่นขึ้นมาจนจับอะไรไม่ได้ ขณะที่สังคมนอกยังคงเป็นละครอยู่สูง ผิดกับจุดประสงค์หลักในความคิด คือ ความน่ารังเกียจของสังคมจัดแต่ง

เมื่อนำบทไปแก้ปัญหาครึ่งแล้วครึ่งเล่า ด้วยการเพิ่ม LIVE STYLE ตัดบางส่วนออก เรียบเรียงลำดับความใหม่ ผลกับไม่ได้ขึ้นเท่าไรในความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า แม้ว่าหลายกระแสจะบอกว่า ทุกอย่างดูลงตัวมากขึ้น และรูปแบบก็ชัดเจนขึ้นก็ตาม แต่มีบางอย่างติดขัดในใจของข้าพเจ้าอยู่ อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าได้ละเลยความรู้สึกนี้ ดันทุรังทำ SHOOTING SCRIPT ออกไป ผลลัพธ์ก็คือ ความรู้สึกกระอักกระอ่วนที่จะต้องทำภาพยนตร์จากบทนี้

อารมณ์ความรู้สึกของตัวละครยังไม่ได้แสดงออกมา และข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้ว่า มันรู้สึกอย่างไรด้วย ทุกอย่างมันเป็นละครอยู่

หลายความคิด รุมล้อมอยู่ในสมองของข้าพเจ้า มาโดยตลอด ภาพยนตร์เป็นเรื่องของมาซา ภาพลวงแท้ๆ แต่เรื่องที่ข้าพเจ้าทำ คือสิ่งที่ต่อต้านสังคมจัดแต่ง มันขัดแย้งในตัวอย่างเห็นได้ชัด ธรรมชาติจะออกมาได้อย่างไรในภาพยนตร์

บทรำพึงรำพันจึงออกมา แล้วการแก้ไขบทใหม่จึงติดตามมาอีกครั้ง หลากๆอย่างดูเปลี่ยนแปลงอย่างมากจน คนรอบข้างร้องทัก แต่เมื่อพิจารณาที่ THEME และความคิดทฤษฎีแล้ว ยังไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เพียงแต่การนำเสนอมีความ FREE FORM มากขึ้น และสมจริงยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจำเป็นต้องตัดส่วน "สังคมนอก" ออกทั้งหมด เพราะเรามีข้อมูลไม่มากพอ ไม่รู้จักมันมากพอ และตัวมันเองก็เป็นส่วนที่ทำให้ทุกอย่างดูเป็นละครได้อย่างง่ายมาก ข้าพเจ้าหันกลับมาเพิ่มเติม LIVE STYLE และความเป็นชีวิต ภาพที่ปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติสมจริงมากขึ้น ส่วนนี้จะขึ้นมาแทน และส่วนประกอบในสังคมใหญ่ ก็ถูกลดบทบาทลง กลับกลายเป็นภาพจากความจริงที่หลงใหลในความคิดแทน

สิ่งที่จำเป็นในบทใหม่ คือ ภาพที่ออกมาจะต้องดูสมจริง และมีลีลาเอาเสียมากๆ

ชายหนุ่มในบทใหม่คือ ตัวข้าพเจ้านั้น สิ่งที่เขาแสดงออก และพบเห็น เป็นสิ่งที่เคยผ่านมาในชีวิตข้าพเจ้า ทั้งทางด้านกายภาพและความคิดแทบทั้งสิ้น บทใหม่จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขขึ้นมาก ที่รู้ว่า ตรงไหนมันมีอารมณ์เป็นอย่างไร และความต้องการที่จะทำอะไรที่มันหลังไหลออกมาจากตัวเองอย่างไม่มีขีดจำกัดมากที่สุด FREE FORM มากกว่า ภาพยนตร์บันเทิงธรรมดาทั่วไป ซึ่งนี่คงเป็นโอกาสเดียวที่จะทำได้ในเงื่อนไขของสังคมในปัจจุบัน ดังนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้จึงไม่ใช่ ART FILM หรือ EXPERIMENTAL FILM แต่อย่างใด หากแต่เป็น ภาพยนตร์ส่วนตัว หรือ สมบัติส่วนตัวสำหรับชีวิต

สำหรับเนื้อเรื่องนั้น ภาพใน STORY BROAD หรือ SHOOTING SCRIPT คงจะบ่งบอกได้ชัดเจนอยู่แล้ว แต่ตอนจบของมันได้เปลี่ยนไปมากทีเดียว (ข้อความนี้เขียนขณะที่ภาพยนตร์เสร็จแล้ว) อะไรมันไม่ถ่ายอย่างนั้น เพราะสัจธรรมเป็นเรื่องพด่ง่ายถ่ายยาก อย่างไรก็ตาม เขายังเลือกที่จะจากไปอยู่ดี แต่ขณะทำงานนั้น ข้าพเจ้าได้พบความจริงบางอย่าง มนุษย์นั้นก็มีเลิศในการทำลาย พอๆกับการสร้างสรรค์ ศักยภาพเชิงทำลายของมนุษย์จึงทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะไม่ให้เขาจากไปอย่างสันติสุขนัก เป็นการจบที่ไม่ขึ้นจบลงเกินไป และข้าพเจ้าก็พอใจมากทีเดียว อย่างไรก็ตาม บทสุดท้ายของข้าพเจ้า ก็ได้เปิดกว้างในการถ่ายทำให้หลายๆอย่างมันสดจากความเป็นจริงด้วย

ขั้นตอนเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

ลักษณะตัวละคร

เปรม

-

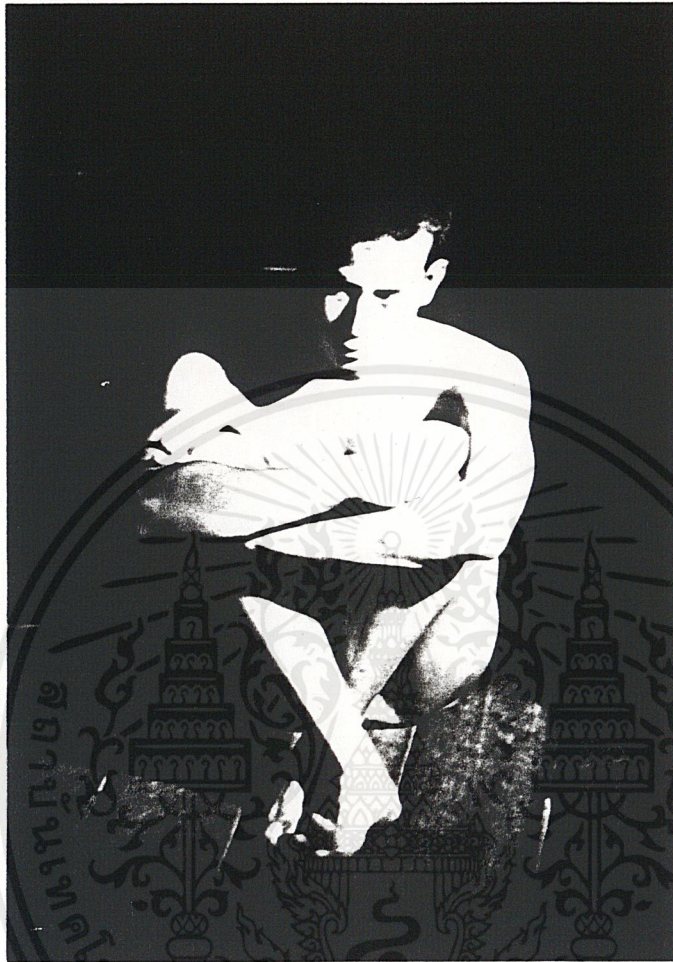
ชายหนุ่มผู้มีความคิดขัดแย้งภายในตัวเอง ทั้ง ๆ ที่มี
ภูมิหลังไม่มีปัญหา แต่มุมมองสายตาของเขาเริ่ม
เปลี่ยนไป เมื่อพบกับความจริงต่าง ๆ มากขึ้น
ประสบการณ์มันบอกเขาว่า มีเรื่องเลวร้ายอยู่รอบตัว
ซึ่งทำให้เขาสับสน และไม่แน่ใจกับอนาคต เขาเริ่มที่
จะตั้งคำถามกับทุกอย่าง ทั้งในอาณาจักรส่วนตัวและ
ในสังคม

บุคคลิกของเปรมโดยรวม คือ รูปร่างสันทัด หน้าตาดี
มีสายตาที่มักจะมองอะไรตื้น ๆ ขณะที่ใบหน้าเกร็งๆ
ผิวพรรณดี มาจากฐานะที่ไม่เดือดร้อน มีความอบอุ่น
ทางครอบครัว ไม่ได้ขาดตกบกพร่องแต่อย่างใด

การคัดเลือกตัวแสดง

ในเรื่อง VIOLENCE OF ILLUSION มีตัวละครที่เด่นเพียงคนเดียว คือบทชายหนุ่มที่มีความขัดแย้งกับสิ่งรอบตัว การคัดเลือกนักแสดงสำหรับบทนี้ มีเงื่อนไขอยู่หลายประการ

- ต้องเป็นนักแสดงที่สามารถแสดงออกได้ทั้งภายนอก และภายใน เนื่องจากเป็นบทที่ไม่มีบทพูด (ทั้ง Dialogue และ Monologue) ดังนั้น ภาษาทางร่างกายจำเป็นต้องถูกขับออกมาอย่างเด่นชัด ความรู้สึกขัดแย้งที่ไม่ได้แสดงออกมาเพียงชั้นเดียว
- ดวงตา ที่บ่งบอกถึงความครุ่นคิดอยู่ตลอดเวลา กลืนไม่เข้าคัลลายไม่ออก และที่สำคัญต้องมีความก้าวร้าว
- บุคลิกภาพ ที่มีเสน่ห์พอที่จะควบคุมคนดูให้จดจ่อได้ตลอดทั้งเรื่อง เพราะคนดูจะเห็นเขาแทบทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ

กรเดช เป็นผู้ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดในสายตาของ
ข้าพเจ้า เมื่อได้ดูผลงานที่ผ่านมาจากจอโทรทัศน์ สิ่งแรกที่ข้าพเจ้า
สะดุดในตัวเขาคือดวงตาที่มีปัญหา นั้นทำให้เงื่อนไขข้อ 2 ผ่านไป อีกทั้ง
ยังประสบความสำเร็จทางการแสดง ทั้งละครเวที "สิทธิธารณะ" (แสดงเป็น
โควินทะ) และยังศึกษาการแสดงละครใบ้ มีงานภาพยนตร์โฆษณาอีก
หลายชิ้น (Tross, Vitamilk, Campus, Kodak, Aids) ทำให้ข้อ
1 และข้อ 3 ผ่านได้อีก แต่ที่สำคัญคือ เป็นเพื่อที่ตัวคนหนึ่ง มีความ
รับผิดชอบ มีหลักการ ซึ่งนับเป็นโชคอันดีในการค้นพบตัวแสดงที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COSTIME - HAIR

ชุดเสื้อผ้า การแต่งกายของบทชายหนุ่ม มีแกนอยู่ที่ความไม่พอดีเป็นจุดสำคัญ เนื่องจากมีบุคลิกที่ต่อต้านและสับสนอยู่ภายใน แม้ว่าในหลาย ๆ ส่วนของภาพยนตร์ จะกำหนดให้ชายหนุ่มสวมเพียงกางเกงในตัวเดียวก็ตาม แต่ในฉากที่เขาจะต้องเข้าไปในวงจรสังคม คือในโรงหนังนั้น เราจึงได้เลือกลักษณะการแต่งตัวที่ดูแปลกไม่พอดี เสื้อมีลักษณะคับตัว อัดอัด เนื้อผ้า และโทนสี จัดอยู่ในโทนหมองหม่น มีแพทเทิร์นที่ดูเซ็กซี่ ใส่แบบไม่พับ แขนยาวตลอด ติดกระดุมมิดชิดทุกเม็ด แทนความรู้สึกที่ต้องการปกปิดป้องกันตัวเอง กางเกงกลับหลวม ทรงแปลก สีดำสนิท ไม่พอดีกับสัดส่วนช่วงล่าง ได้ลักษณะรวม ๆ คือความรู้สึกพูดไม่ออก บอกไม่ถูก เหมือนพยายามจะแต่งตัวให้ดูดี แต่ไม่พอดี

ส่วนทรงผมของนักแสดง เลือกใช้ทรงผมเกรียนเกือบทั้งหัว ลักษณะทรงเหมือนนักมวยหน้า เพื่อขับเน้นบุคลิกภาพอันแตกต่างให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่ออยู่ในกลุ่มคนหรือฉากที่มีแสงส่อง ตัวแสดงก็จะยังดูโดดเด่นอยู่เสมอ

ฉาก

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีฉากสำคัญอยู่ 3 ฉากคือ

ฉากห้องทรมาน เปรียบเสมือนอาณาจักรส่วนตัวของชายหนุ่ม เมื่อเขาเกิดอาการความคิดหลังไหล เขาได้พิจารณาชีวิตตัวเอง และสภาพสังคมรอบด้านชั้นนี้ สภาพรอบ ๆ ห้องอันมืดซิดแสงทึมมืดเข้ามาเพียงด้านเดียวเป็นเรือนไม้ ให้สีที่หมองหม่นยิ่งขึ้น มีเฟอร์นิเจอร์เพียงนาฬิกาตายเก่า ๆ กระจก และรูปดอกไม้แขวนบนเสา เพื่อแทนความรู้สึกบางอย่างเท่านั้น

ฉากโรงหนัง เปรียบกับสังคมกว้างรอบ ๆ ตัวของชายหนุ่ม ช่วงแรกเขาจะนั่งอยู่โดดเดี่ยว มีห้องฉายหนังอยู่ข้างบน ด้านหลังที่นั่งเหมือนตำแหน่งต่าง ๆ ในสังคม คนที่เข้ามาดูหนังมากมายไม่ใส่ใจกันและกัน (อันที่จริงเขาก็ไม่ได้ใส่ใจคนอื่นเหมือนกัน) โทแสงมืดที่ตลอดเวลา ที่เลือกใช้โรงหนังเพราะมันเป็นสถานที่แห่งมาด้วย

ฉากซากตึก เมื่อชายหนุ่มวิ่งออกจากสภาพสับสนรอบตัว เขามาพบกับความจริงบางอย่างที่ฉากซากตึกที่รายล้อมด้วยตึกสูงก็เหมือนความล่มสลายของวัตถุ ท่ามกลางความเจริญเติบโตของมัน นอกจากนั้น แสดงถึงความไม่มีตัวตนที่แท้จริงของทุกสิ่งทุกอย่าง บรรยากาศแดดจัด แต่ไม่เหมือนจริง

นอกจากนี้ ยังมีฉากปลุกย่อยอีกมากมายทั้งฉาก Set และ Outdoor ขออนุญาตไม่กล่าวถึงในที่นี้

การกำกับการแสดง

ส่วนที่จำเป็นที่สุดคงหนีไม่พ้นการแสดงของบทชายหนุ่ม ซึ่ง เป็นบทนำอยู่เพียงคนเดียว โดยคงบุคลิกเดี่ยวตลอดทั้งเรื่อง และเนื่องจาก เป็นบทที่ไม่มีบทพูด จึงเน้นการแสดงออกทางร่างกายใจในทางหลัก แต่ควบคุมไม่ให้ OVER จนเหมือนละครเวที การแสดงจำเป็นต้องสมานิติ มากพอสมควร เพราะเป็นการเล่นอยู่คนเดียว สิ่งที่ถูกขับออกมามากที่สุด คือ ดวงตา และกล้ามเนื้อของใบหน้า การแสดงโดยธรรมชาติจะปล่อยให้ออกมาเองโดยไม่วควบคุมมากนัก

ส่วนในฉากโคลแมกซ์ ที่ชายหนุ่มเริ่มกรีดร้อง และทำลายทุกอย่าง เป็นส่วนที่ดีที่สุด เพราะปล่อยให้ผู้แสดงปลดปล่อยอารมณ์ และทำทุกอย่างตามต้องการ กล้องตามเก็บเหตุการณ์ให้มากที่สุด ตักยภาพเชิงทำลาย ถูกปลดปล่อยออกมาเต็มที่ทั้งตัวแสดงและทีมงาน (เพราะทุกคน กำลังอยู่ภายใต้ความกดดัน)

ส่วนตัวแสดงอื่นๆ เช่น คนในโรงหนัง และคนรักของชายหนุ่ม การแสดงไม่มีอะไรยากเย็นมาก ขอไม่กล่าวถึง

นอกจากนี้ยังมี นักแสดงอีกกลุ่มหนึ่ง ไม่มีการควบคุม ไม่มี การแสดง นั่นคือภาพชีวิตจริงๆของคนพวกนั้น

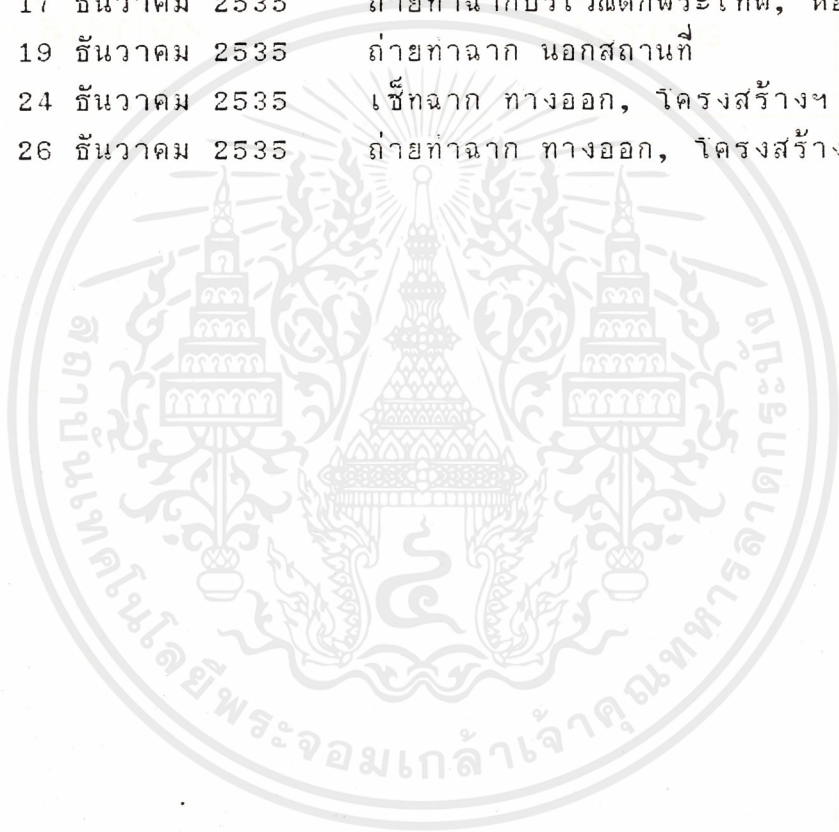
SCENE

LOCATION

DATE

ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์

8 - 9 ธันวาคม 2535	เช้าตาก ห้องทรุดโทรม, บังตา
10 - 12 ธันวาคม 2535	ถ่ายทำฉาก ห้องทรุดโทรม, บังตา
13 - 14 ธันวาคม 2535	ถ่ายทำฉาก นอกสถานที่ (ในเมือง)
15 - 17 ธันวาคม 2535	ถ่ายทำฉากบริเวณตึกพระเทพ, หอประชุม
18 - 19 ธันวาคม 2535	ถ่ายทำฉาก นอกสถานที่
23 - 24 ธันวาคม 2535	เช้าตาก ทางออก, โครงสร้างฯ
25 - 26 ธันวาคม 2535	ถ่ายทำฉาก ทางออก, โครงสร้างฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE _____

LOCATION วัดบวรนิเวศ

DATE พ.ศ. - พ.ศ. ๒๕๖๕

PRODUCTION (4)

BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
15	เปิดฉาก.	จีน.	กางเกง.
๓๙	คนจีนมาพูดแล้วเดินออกไป.	SOMFONE	ชุดของนักแสดง.
1๓๖, 1๓๕	มือเป่าลมสิบลูก.		
1๓๘	แววตา		
27	พระจันทร์.		
๕๖-1	พุทธประวัติ		
๕๘	คลื่น		
40	พระจันทร์ โทนสีจับมือจับคู่สุดตา.		
๖1	พระจันทร์สุดตา ZOOM-OUT.		
45	คู่ไปทักผล		
47	ในกรง.		
49	พระจันทร์สีน้ำเงิน.		
114	สีน้ำเงิน		
116	พุทธประวัติ	พระจันทร์	
119	นมของนางนาค.		

PROPS	ATMOSPHERE

รูปถ่าย, หนังสือนิตยสาร, บัตร, เสื้อผ้า, เครื่องประดับ, ...
 ...
 ...

ATMOSPHERE

CAMERA

SPECIAL EFFECT

SCENE _____

LOCATION _____

DATE _____

PRODUCTION _____

BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
120
123-125
130-131
134
136, 138
C	11คน สวมหมวกขาว
1ตัวสีส้ม แล้ว อู่อู่นิว
อู่อานหรี เลือดเป็น
12คน ชุดไปท์วิบูล
12คน ชุดรูป
ลืออื่นๆ
- ลือปิ่นนงนารถ
- ปิ่นแก้ว
- ลือปิ่น, ๑๑/๒๕
- พัดลมคนนำ
- ลากหญ้า		
PROP'S	ATMOSPHERE		
CAMERA	SPECAIL EFFECT		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มี 2 นำไปใช้

SCENE สีดง (สีป่น)

LOCATION _____

DATE ๑๓-๓-๖๓ ๒๕๓๕

PRODUCTION ๑๓-๓ / ๑๔-๓

BREAK DOWN SHEET

สีดง, ดนตรี, สีขาว, ดนตรี, นักร้อง.

| SHOT | DESCRIPTION | CASTING
<small>สีดง, ดนตรี, สีขาว, ดนตรี, นักร้อง.</small> | COSTUME |
|----------|-----------------|---|---------|
| 44
70 | สีดง
นักร้อง | | |
| 28 | สีดง | | |
| 29 | สีดง | | |
| 37 | สีดง | | |
| 143 | สีดง | | |
| 144 | สีดง | | |
| 145 | สีดง | | |
| 146 | สีดง | | |
| 147 | สีดง | | |
| 148 | สีดง | | |
| 87,88 | สีดง | | |

PROPS	ATMOSPHERE

ลูกปัด, ขาว

CAMERA	SPECIAL EFFECT

SCENE _____

LOCATION _____

DATE _____

PRODUCTION _____

BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
ฉากหลัง 41 - 43	สีหน้าในทิว		
ฉากหน้า	ฉากหน้า		
ฉากหน้า	ฉากหน้า		
ฉากหน้า 149 *	ฉากหน้า		
150	ฉากหน้า		
151 ..	ฉากหน้า		
152 ...	ฉากหน้า		
153	ฉากหน้า		
154 ...	ฉากหน้า		
155	ฉากหน้า		
156 ..	ฉากหน้า		
157 ..	ฉากหน้า		
158 *	ฉากหน้า		
159	ฉากหน้า		
160	ฉากหน้า		
PROPS	ATMOSPHERE		
CAMERA	SPECIAL EFFECT		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE _____

LOCATION _____

DATE _____

PRODUCTION _____

BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
23, 26
[]
55-57
[]
10	โพธิ์เงิน
โพธิ์เงิน
เอ็ดทิวาปี (4 แยกทิวาวัน, ๒ เรือน)
สรสด.		
PROPS		ATMOSPHERE	
CAMERA		SPECIAL EFFECT	

SCENE _____

LOCATION วัดพระเชตุพน

DATE 0.15 ต.ค. 75

PRODUCTION 1

BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
7
8
9
59
69, 170
70
72	ฆราวาส
ภ. นันทวรรณ
อ. อธิวิท
ชาติวดี - คุณศิริชัย
ทิวฟ้า
นานิน
สิริพัก		
PROPS		ATMOSPHERE	
50			
CAMERA		SPECIAL EFFECT	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE _____

LOCATION หน้าวัด

DATE _____

PRODUCTION _____ BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
80	รับใบโศ.		
81	รับใบโศ		
82	รับใบโศ		
83	รับใบโศ		
84	รับใบโศ		
85	รับใบโศ		
90	รับใบโศ		
92	รับใบโศ		
95	รับใบโศ		
96	รับใบโศ		
97	รับใบโศ		
98	รับใบโศ		
100	รับใบโศ		
102	รับใบโศ		
103	รับใบโศ		
104	รับใบโศ		
108	รับใบโศ		
117	รับใบโศ		
PROP'S		ATMOSPHERE	
CAMERA		SPECAIL EFFECT	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ 18

SCENE _____

LOCATION บันได

DATE ศ. 18 - 5. 19 ๒๕ 35

PRODUCTION 2

BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
169, 171, 172	รับหน้าฉาก		
21, 22	ลูกเนคไท, ปิดกระเป๋าก		
31, 33	จัดเส้นขนาน		
17	เจ็ดชมพู		
24, 25	ลูกสาว (นางสาวสมศรี)		
11, 12, 13	รัตนทอง, หลาน-หมอลูก, ปิดหู		
109	ทิว		
16, 16	พอล		
48	ทิว		

PROPS _____ ATMOSPHERE _____

เครื่อง, กระจก, ไม้, กระจก, ไม้

CAMERA _____ SPECAIL EFFECT _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE _____

LOCATION Trane (In-studio)

DATE 23 ต.ค. ->

PRODUCTION 3

BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
121	นางลิขิตา		
122	เจ้าชายน้อย		
126	เจ้าชายน้อย		
127	เจ้าชายน้อย		
128	เจ้าชายน้อย		
129	เจ้าชายน้อย		
132	เจ้าชายน้อย		
139	โลกรอสรัท (ใน 120 หรือ 121-122)		
19	นางสิริ		
20	เจ้าชายน้อย, มิสเตอร์		
32	เจ้าชายน้อย		
60	เจ้าชายน้อย		
61	เจ้าชายน้อย		
62	เจ้าชายน้อย		
105-107	เจ้าชายน้อย		

PROPS	ATMOSPHERE
<p>สิริ, เจ้าชายน้อย, บุนนาค, โทนี่, เสื้อโลกรอสรัท, นางสิริ ก.ม
เจ้าชายน้อย, ภาว, เจ้าชายน้อย, เจ้าชายน้อย, เจ้าชายน้อย, เจ้าชายน้อย,
เจ้าชายน้อย, เจ้าชายน้อย.</p>	

CAMERA	SPECIAL EFFECT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคุณนำไปใช้
 Winlaw.

SCENE _____

LOCATION _____

DATE _____

PRODUCTION _____

BREAK DOWN SHEET

SHOT	DESCRIPTION	CASTING	COSTUME
112
113
162, 164
165, 168	นิ้ว
ใจ
เทียน (5)
234รี.		
PROPS	ATMOSPHERE		
CAMERA	SPECIAL EFFECT		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ 12¹

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

เกี่ยวกับการถ่ายทำ และปัญหาที่เกิดขึ้น

ในขั้นตอนการถ่ายทำนั้น ค่อนข้างจะเริ่มต้นอย่างฉะฉาน ด้วยการเปลี่ยนแปลงทางคิวกล้อง และการเตรียมงาน ซึ่งยังไม่พร้อมดี จึงต้องมีการเปลี่ยนลำดับข้อที่จะถ่ายบ้าง รวมทั้ง BREAKDOWN และ SCHEDULES ด้วย มีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอยู่หลายส่วน บางฉากต้องตัดทิ้ง เมื่อพบความจริงว่า มันไม่มีประโยชน์เลยถ้าจะเอาส่วนนั้นมาใส่ลงไป และด้วยบทที่มีความกว้างขึ้นและไม่เจาะจงมากขึ้น ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนหลายๆอย่าง ตามสถานการณ์ และความเหมาะสมกว่า ถึงเหมาะสมที่สุดในฉากที่ต้องไปตามเก็บ OUTDOOR ต่างๆ ก็เช่นกัน เพราะเราไม่สามารถจัดเซ็ทส่วนนั้นได้ บางพูดที่เราได้น้อยกว่าที่คิด ขณะที่บางส่วน เราได้มากกว่าที่คิดมาก มากอย่างไม่น่าเชื่อ บางครั้งข้าพเจ้าคิดไม่ถึงว่า เรื่องง่ายๆรอบตัว มันหาได้ง่ายเพียงนี้ เขียวหรือ มันเป็นภาพจริงที่เกิดขึ้นจริง มันคือ โลกที่เกิดขึ้นทุกวัน

ขณะเดียวกันความจริงที่เกิดขึ้น ก็ทำร้ายทูนข้าพเจ้าไปเยอะเหมือนกัน แต่พวกเราทุกคนในที่ทีมงานยังสนุกที่จะได้ทำอะไรสดๆ ขณะถ่าย เราเลือกที่จะไม่ใส่ฟิลเตอร์ 85ND ขณะถ่ายกลางแดด เราเลือกที่จะเปิดหน้ากล้องให้ OVER บางส่วน บางฉาก เราเลือกที่จะปล่อยให้รอยขีดข่วนปรากฏบนจอที่รัดไว้หน้าเลนส์ เช่นกัน ความดิบที่เราปล่อยเลยตามเลย เพราะบทที่กว้างไม่มีอะไรที่สูญเสียหายไป เพื่อแลกกับลักษณะ FREE FORM ที่ได้มา

ปัญหาที่เกิดขึ้นหลายๆอย่างจึงไม่ใช่ปัญหาที่หนักหนาอะไรสำหรับข้าพเจ้า และทีมงาน เราเสพมัน เราสนุกกับมัน (จริงๆ ไม่รู้ว่าคนอื่นสนุกไปกับข้าพเจ้าด้วยหรือเปล่า) แต่ก็ทำให้งานชิ้นนี้เต็มไปด้วยอารมณ์ ข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง

การตัดต่อ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ มีจุดประสงค์หลักในการแสดงออก คือ อารมณ์หลังไหวลทางความคิดอย่างมีเป้าหมาย พุดเทจที่มีจะดูไม่ต่อเนื่องกัน และมาจากนักร้อยๆที่มา (ทั้งด้านภาพและเสียง) การตัดต่อที่ตึงใจไว้ตั้งแต่ตอนแรก คือ ต้องการทำให้เกิดความรู้สึกเหมือนชมงานศิลปะแบบปะติด แต่มุ่งเน้นในทางอารมณ์ด้วย จึงมีส่วนผสมของศิลปะแนว EXPRESSIONISM ด้วย โดยจัดเรียงตั้งแต่ทางด้านภาพ คือ หน้าที่ของสี ที่บางภาพปรับแต่งสีเป็น SEPIA บ้าง เป็น สีม่วง บ้าง เป็น ขาว - ดำบ้าง (โดยมีเหตุผลในการทำภาพนั้นๆอย่างจงใจ) การวางแบบสลับ บ้าง แบบเรียงร้อยหน้าหน้บ้าง รวมไปถึงความยาวของแต่ละช็อต ที่ใช้สื่อทั้งทางอารมณ์และความคิด เรียกได้ว่าเป็น EXPRESSIONISM ทางกายภาพ แต่มีความเป็น ศิลปะแบบปะติดในด้านการลำดับ มีความซ้ำเร็วเป็นจังหวะ จะโคน รุกไล่ไปจนถึงจุดสูงสุดของอารมณ์ และผ่อนคลายอย่างเศร้างร้อยในตอนท้าย และตัดจบอย่างห้วนที่สุด ทางด้านการลำดับเนื้อเรื่องก็จะเป็นไปตามท่วงทำนองนี้ สำหรับช็อตปิดเรื่อง ข้าพเจ้าเลือกใช้ภาพหมุนรอบตัวชายหนุ่มอย่างเชื่องช้า เพื่อดึงคนดูเข้าสู่ดลกของชายหนุ่มคนนั้นด้วย ในด้านจิตวิทยา อีกทั้งยังเป็นการตั้งคำถามของเรื่องราวทั้งหมด

เสียงประกอบ

สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ใช่เสียงที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์จริง แต่เลือกที่จะใช้เสียงอื่นที่ฟังดูขัดแย้ง แปลกหูบ้าง เพื่อขับบรรยากาศความคิดที่มากกว่าความเป็นจริง และเพื่อแสดงออกทางนัยถึง มุมมองของสิ่งที่เกิดขึ้นรอบๆตัว โดยที่แม้บางเสียงจะเป็นเสียงธรรมชาติที่เราเคยได้พบเห็นได้ฟัง แต่ความรู้สึกที่เกิดกลับจะไม่ปกติ ไม่ว่าจะเป็นเสียง กวี, เสียงหมนดคลื่นวิทยุ, เสียงตลาด ซึ่งจะเข้ามาแทรกอยู่ในสถานที่ที่ขัดแย้ง เพื่อให้ได้อารมณ์กดดัน แปลกประหลาด

ดนตรีประกอบ

สราวุธ เลิศปัญญาชัย และ ธนชัย อุษะชิน เป็นบุคคลที่ข้าพเจ้าเลือกให้รับผิดชอบงานในส่วนนี้ โดยข้าพเจ้าเป็นคนกำหนดทิศทางและสีสันทันของเสียง ให้เป็นไปตามที่ต้องการ เพราะว่าทั้งสองเป็นคนที่มีความรู้ทางด้านดนตรีอยู่สูง มีชั่วโมงบินในการทำงานเกี่ยวกับดนตรีในรูปแบบต่างๆไม่น้อย แต่เนื่องจากทุนในด้านนี้ไม่สูงพอที่จะใช้เครื่องดนตรีที่เป็นของจริงอัดในห้องอัด ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะใช้ ซินธิไซเซอร์ ต่อเข้ากับซีแควนเซอร์ 8 แทรกในการบันทึกเสียงดนตรีและซาวด์เอฟเฟ็คสำหรับหนังเรื่องนี้แทน เสียงที่ปรากฏ แม้จะไม่ธรรมชาติเท่ากับเครื่องดนตรี 4 CONSTIC จริงๆ แต่เราพยายามเลือกใช้เสียง และปรับสำเนียงให้ใกล้เคียงมากที่สุด

งบประมาณในการถ่ายทำ

เนื่องจากโครงการวิทยานิพนธ์ได้รับงบประมาณสนับสนุนในหลายๆส่วนจากองค์กรของสถาบันฯ จึงขอกล่าวถึงเพียงส่วนที่ข้าพเจ้าได้ใช้จ่ายเป็นการส่วนตัวในโครงการ

ขั้นตอนเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำ

- ค่าเอกสารต่างๆ ก่อนการถ่ายทำ	500 บาท
- ค่าอุปกรณ์ทำฉาก	1,500 บาท
- อุปกรณ์ประกอบฉาก	1,500 บาท
- ค่าสวัสดิการผู้ร่วมงาน	400 บาท
รวมเป็นเงิน	<u>3,900 บาท</u>

ขั้นตอนการถ่ายทำ

- ค่าฟิล์ม 16 มม. (NO.7240) 8 ม้วน	5,600 บาท
- ค่าสวัสดิการ+อาหาร ผู้ร่วมงาน	2,000 บาท
- เบ็ดเตล็ด	500 บาท
รวมเป็นเงิน	<u>8,100 บาท</u>

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

- ค่าทำเทคนิคพิเศษ สัตตวิโอภายนอก SLOW MOTION	1,300 บาท
- เบ็ดเตล็ด, วัสดุติดทางเสียง, เทปเสียงประกอบ	500 บาท
รวมเป็นเงิน	<u>1,800 บาท</u>

- ค่าใช้จ่ายขั้นตอนเตรียมการก่อนการถ่ายทำ	3,900 บาท
- ค่าใช้จ่ายขั้นตอนการถ่ายทำ	8,100 บาท
- ค่าใช้จ่ายขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	<u>1,800 บาท</u>
รวมค่าใช้จ่ายในโครงการทั้งหมด	<u>13,800 บาท</u>

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

"ข้าพเจ้ายังคงจะเรียนรู้ต่อไป"

นี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าจะยืนยันเสมอ และไม่ว่าจะเป็น วันนี้หรืออีก
กี่สิบปีข้างหน้า ข้าพเจ้าก็คงยังไม่หยุดที่จะเรียนรู้ เพื่อชีวิตของตนเอง

แม้ว่างานชิ้นนี้จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยความสะดวก หรือความ
ยากลำบาก ช่วงเวลาของข้าพเจ้าก็ยังอยากจะระบายความคิดออกมา
เพราะข้าพเจ้าพบข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งในการทำงานที่ทำให้บทความคิดที่ผ่าน
มาเป็นเสมือนก้อนวันไปอย่างฉับไฉน จึงไม่น่าแปลกแต่อย่างใดที่งานชิ้นนี้
ของข้าพเจ้าไม่ได้เป็นไปตามที่ตั้งใจหรือ เขียนไว้ในตอนแรก เสียหลาย ๆ ส่วน
เพราะเมื่อข้าพเจ้าพบข้อเท็จจริงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าได้พยายามที่จะคงบาง
ส่วนไว้ให้ออกมาตามแบบร่าง ขณะที่ได้ปล่อยให้อ่างอย่างเกิดขึ้นเองตาม
ธรรมชาติ มันทำให้ชีวิตช่วงที่ผ่านมาของข้าพเจ้า เต็มไปด้วยทั้งความขมขื่น
และคุ่มค่าจริงๆ ข้าพเจ้าได้ค้นพบได้ เสมอมาอย่าง ที่มนุษย์คนหนึ่งพึงรู้สึกกับ
ความจริงที่เขาได้พบด้วยตัวเอง ความจริงที่ไม่ใช่ความลับ แต่ไม่สามารถ
อธิบายออกมาเป็นตัวอักษรได้

ข้าพเจ้านุดเสมอกับทีมงานของข้าพเจ้าว่า ถ้ามีความคิดอะไร
ก็เสนอออกมาได้ เพราะความคิดของข้าพเจ้าเพียงลำพัง อาจะยังโง่งเง่า
อยู่ ข้าพเจ้ายอมรับอย่างนั้นจริงๆ ความรู้ความคิดของข้าพเจ้าเป็นเพียง
หางอึ่งอยู่เสมอ แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าเคารพในความคิดหางอึ่งเหล่า
นั้น และข้าพเจ้าก็ภูมิใจที่ได้บันทึกมัน บันทึกไว้เป็นสมบัติแห่งวันเวลา
เพื่อที่วันหนึ่งข้างหน้า ข้าพเจ้าจะเปิดบันทึกนี้ และหวนรำลึกวัยวันผ่านเลย
อย่างคุ่มค่าไปกับมันอีกครั้ง

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นเสมือน สมบัติส่วนตัวของข้าพเจ้า โดยแท้ ผลิตรายณ์โดยมิได้คำนึงถึงหลักทางการค้าแม้แต่น้อย เอาแต่ใจตัวเองเป็นที่ตั้ง งานเสร็จสมบูรณ์เป็นชิ้นเป็นอันขึ้นมาได้ ด้วยแรงของคนที่รีบร้อน เพราะข้าพเจ้าทำเพียงผู้เดียวไม่ได้ ดังนั้นจึงอยากจะขอขอบคุณทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ว่าจะมากหรือน้อย ก็ขอบคุณอย่างล้นเกล้าอยู่ดี

การทำภาพยนตร์ขึ้นมาสักเรื่องนั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายในสายตาของคนหลายคน แต่ในความเป็นจริง มันก็ไม่ใช่เรื่องยากจนเกินไป แต่การทำภาพยนตร์ให้สมบูรณ์ และมีคุณค่าอยู่ในตัวของมัน เป็นเรื่องที่ยากกว่า ซึ่งนั้นก็ยังไม่ยากเท่าการจะทําภาพยนตร์ให้ออกมาตามทีออกแบบ และต้องการไว้ให้ตรงเพ่งทุกประการ ข้อความนั้นยังขึ้นถึงประสบการณ์ที่ผ่าน มา สำหรับโครงการนี้ ซึ่งนอกจากข้าพเจ้าจะได้ความคิดทางการดำรงชีวิตแล้ว ข้าพเจ้ายังได้บทเรียนในการทำงานอย่างมากเหมือนกัน ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในหลายๆส่วนของภาพยนตร์เรื่องนี้ แต่ข้าพเจ้าก็พลาดทำในอีกหลายๆส่วนเหมือนกัน ในส่วนที่พลาดไปนี้ ข้าพเจ้าต้องทั้งตำหนิ และขอบคุณตัวเองที่เตรียมการงานก่อนทำไม่ละเอียดละออ เพราะความซุกซนและถ้าทำตามใจตามใจเกิด ย่อมไม่สนุกแน่นอนขณะปฏิบัติงาน แต่ภาพยนตร์ก็ออกมาถูกใจตัวข้าพเจ้าเองเป็นอย่างยิ่ง

มีอยู่วันหนึ่งในการถ่ายทำ วันนั้นเป็นวันที่ข้าพเจ้าเตรียมงานค่อนข้างจะละเอียด และพร้อม กองถ่าย ถ่ายทำได้อย่างราบรื่นทีเดียว ปิดกล้องเร็วกว่าที่คิด แต่ว่าในใจกลับรู้สึก ว่าทำไม่มันเหมือนทำงานออฟฟิศขนาดนั้น ไม่สนุกเลย จัดแสง... เช็กกล้อง... กำกับ... แอคชั่น... คัททำไม่มันน่าเบื่อว่าวันที่ผ่านมา ที่มีอะไรเกิดขึ้นเกินความคาดหมายมากมายรสชาติแปลกใหม่ของชีวิตเลยทีเดียว

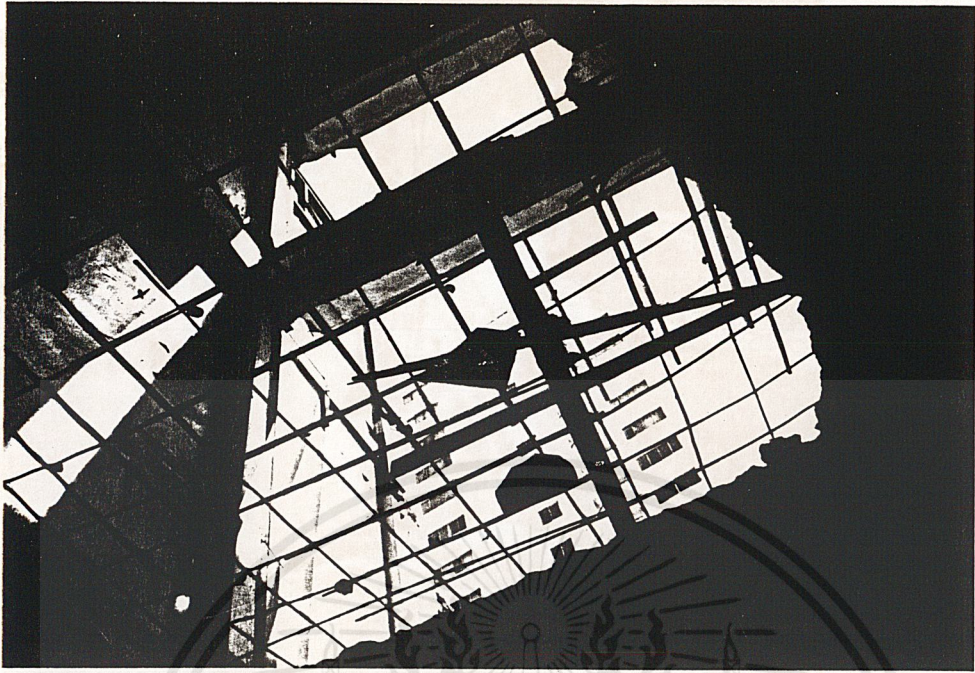
อย่างไรก็ตาม ภาพยนตร์ก็ได้เสร็จสมบูรณ์ลงแล้ว เป็นที่พอใจของข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าซึ่กเพื่อหน่ายความจับจดของตัวเองที่ต้องเขียนอะไรซ้ำแล้วซ้ำเล่า จึงขอจบข้อความนี้ไว้แต่เพียงเท่านี้

ผู้
เบื่องถึงการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคุณนำไปใช้

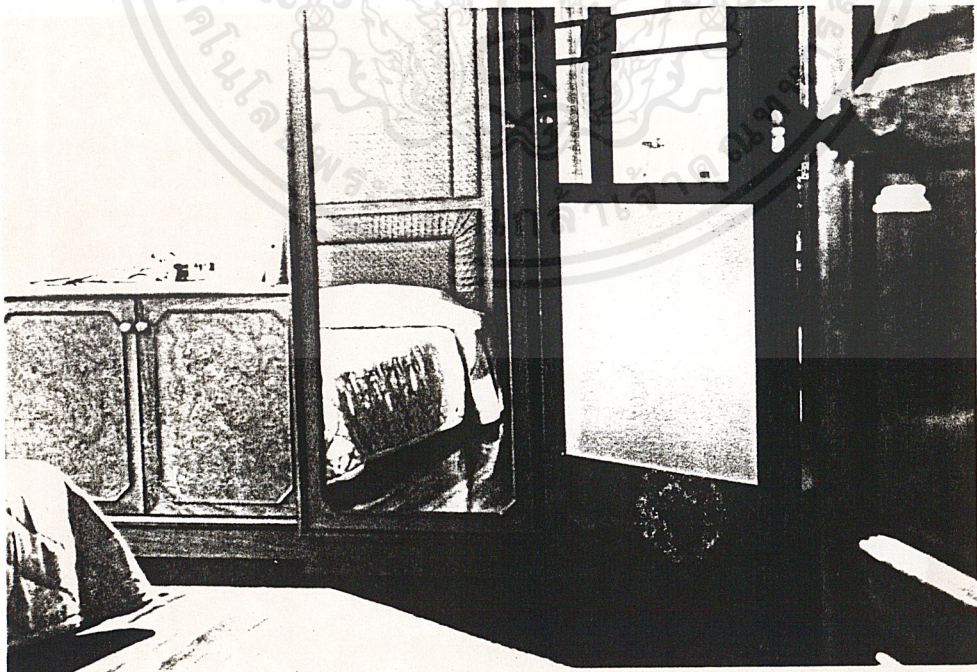
ซากท่ามกลางซากตึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากในห้องนอนของชายหนุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

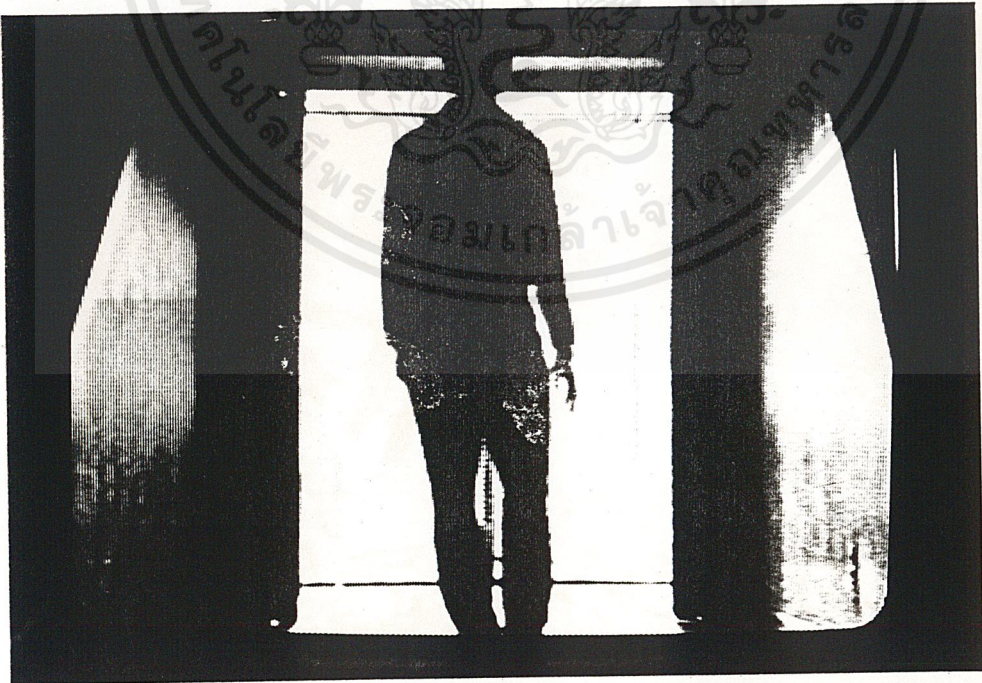
ตัวเอกของเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้³²

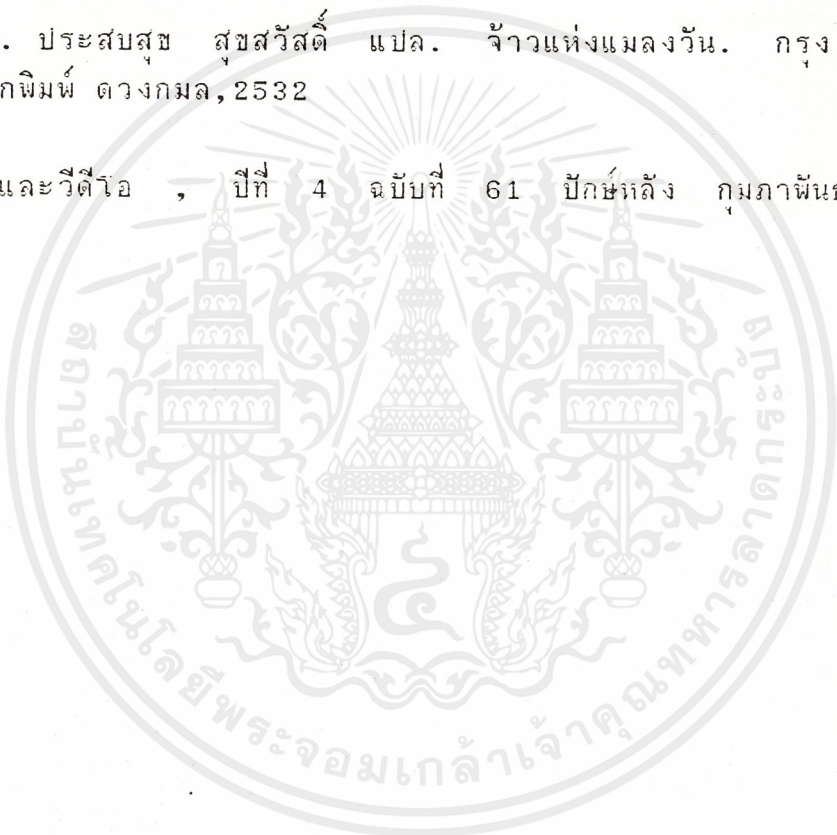
ภาพถ่ายจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- Gerhardus. Expressionism. Netherlands: Phaidon Press Limited, 1979
- NEW YORK GRAPHIC SOCIETY. A VISUAL DICTORY OF ART. England: Jarrold. Sons Ltd, 1974
- "รังรอง". ก่อนโลกจะดับ. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คปไฟ สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา, 2535
- ม.จ. ประสพสุข สุขสวัสดิ์ แปล. จ้าวแห่งแมลงวัน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ดวงกมล, 2532
- หนังสือวีดีโอ , ปีที่ 4 ฉบับที่ 61 ปักษ์หลัง กุมภาพันธ์ 2535

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ 35

BETWEEN VIOLENCE OF ILLUSION

"ใครรอขามายั่วกุดอนนี่เขี้ยว"

ขอเตือนไว้ก่อน ผมได้แต่พูดกับตัวเองอย่างนี้ แต่ก็ไม่ได้ทำอะไรมากกว่านั้น ร่ายล้อมตัวผมกลับมีแต่คนกำลังล้อเลียนผมอยู่ ผมพยายามทำใจตีสื่อเอาไว้ ไม่มีอะไรที่แก้ไม่ได้หรอก ว่าแต่ผมต้องทำตัวให้ดูดีที่สุดในฐานะที่เป็นเจ้าของเรื่องทั้งหมด อีกทั้งยังมีวิญญูณ์มากกว่าใคร ๆ ในนี้

สำหรับคนอื่นอาจมองผมตรงข้ามกันไป ผมคงยังดูไม่พร้อมสำหรับจะเริ่มเกมนี้ คิดสะระตะยังไม่มากพอ แต่ว่าถึงเวลาแล้ว.....ช่วยอะไรได้ ใช้อ้ผมเองก็เป็นการรอคอยอันยาวนานเต็มทน รอคอยไว้สิ่งที่จะว่าไปแล้วก็น่ากลัว แต่ก็ต้องเผชิญมันวันยังค่ำ ก้าวเดินเข้าไปจุดไฟเล็ก ๆ ทีละดวง ๆ ในห้องมืดก่อน เข้าไปมันเกร็งน่าดู แต่ผมกลับรอคอยวันเวลาอยู่กับความรู้สึกจนเข้าไปเสียเอง

ตอนนั้นผมอยู่ในห้องมืดสนิทนั่นแล้ว มันมืดจนมองไม่เห็นผู้มาช่วยเหลือผมในงานนี้ สำหรับผมมันไม่มีต่ออย่างทีคิดซะด้วย อย่างน้อยผมก็เริ่มจุดไฟไปแล้ว

"พี่ตกลงเอาใจกันแน่"

ขุนพลของผมถามทวงขึ้น ผมยกให้มันเป็นขุนพลเขี้ยว ไม่มากเกินไปหรอก พวกมันเหนื่อยกับผมมานานแล้ว ใช้อ้การยกให้เป็นขุนพลก็เป็นการตอบแทนน้ำใจเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น ที่จริงพวกมันช่วยผมเยอะมากทีเดียว ไฟดวงเล็ก ๆ นั้น แทบจะจุดให้ผมเดินไป ตั้งไว้ยังที่ต่าง ๆ ของห้องนี้ที่เดียว

"ตกลงเอาซึ่งใจดี"

"ไม่ตอบ สงสัยตายไปซะแล้ว ฮ่า ฮ่า"

เสียงหัวเราะข้างท้ายนั้น เหมือนจะทำให้ทั้งประโยคดหอยกลิ้งขึ้น แต่ขุนพลทั้งหลาย ถ้าทำได้ก็อยากจะทำแระเนื้อพวกมันออกมาเป็นชิ้น ๆ เสียเหลือเกิน

ใจเย็น ๆ

"ใจเย็น ๆ ลี"

ผมบอกทั้งตัวเองและพวกมันอย่างนั้น ยิ้มแก้มเกือบเหมือน
ตัวเองใจเย็นชะงัดหาย ผมทำได้แนบเนียนจนทุกคนเห็นว่า ผมยังใจเย็น
อยู่จริง ๆ แต่สำหรับผมเอง ไม่แน่ใจว่าไอ้ที่เป็นอยู่นะ มันเย็นอยู่จริง
หรือเปล่า

ไฟถกจุดชั้นเพิ่มอีก 3 ดวงแล้ว อะไร ๆ ดูสว่างขึ้นทัน
ตาเห็น ผมก็ใจชื้นเหมือนกัน ผมเห็นพลังในตัวเหล่าขุนพลว่ามันมากแค่
ไหน.....ดี.....เลิกคิดโน่นนี่ซะที เรามาจุดไฟกันดีกว่า

ไฟถกจุดเพิ่มขึ้นดวงแล้วดวงเล่า แผนการบางอย่างเปลี่ยน
ไปตามความจำเป็น.....กำลัง.....แตกตื่น.....กำลัง.....แตกตื่น
สลับกันเข้ามา ไม่เป็นไรเรามาจุดไฟกันดีกว่า

ถ้าหากทำคนเดียวได้ ก็จะไม่ง้อพวกมันจริง ๆ
ไม่จำเป็นที่คนพวกนั้นจะต้องทนเหนื่อย และร้อนอยู่อย่างนี้เลย
ไม่จำเป็นเลยซิกนิต แต่พวกเขาอยู่.....เลือกที่จะยังอยู่ แล้วผมจะ
เรียกร็องอะไรมากกว่านี้

ความสว่างนั้นมันทำอะไรดูสดใสขึ้นจริง ๆ
มาจุดไฟกันต่อเถิด

ไฟ นอกจากสว่างแล้วยังร้อนซะด้วย อะไร ๆ ก็ร้อนขึ้นตาม
ลำดับ แม้ว่าเราจะพยายามที่จะปรุงแต่งให้สีส้มมันหลากหลายชั้น เพื่อให้
อ้อมซุกจิตใจขึ้นมา แต่อุณหภูมิมันกลับไม่ลด พลังของพวกเขาต่างหากที่จะ
ถดถอยลง

ชนพลเริ่มงอแงกันแล้ว
ห่า! ถ้าเตรียมตัวที่จะลงเล่นเกมนี้ ให้มากกว่าที่เป็นอยู่
อะไร ๆ จะดีขึ้นมัยนี้ มันจะได้เล็ก ๆ บ่นกันซะที

แตกตื่นกันเข้าไป
เป็นความผิดของกู.....ใช่!

กูเป็นไอ้โง่โง่โง่มัย?
ใครต่อใครอาจมองผมเป็นอย่างนั้นอยู่

ดูที่ไฟดวงต่างสี ดูให้ลึกเข้าไป
ทุกคนดูร้อนกันมากขึ้น ทั้งภายนอกและภายใน

พลังทุกคนกำลังหมดลง
ผมรู้สึกได้ว่า พลังเดิมของผมหมดไปแล้ว แต่มีบางอย่างยัง

ทำให้ผมเย็นได้อยู่
แตกตื่นกันเข้ามาได้เลย

ห้องนี้

ไฟดวงนี้ผมจุดขึ้นมากับมือ

พลังแปลกปลอม แต่ไม่แปลกหน้าผลัดชั้นในร่างของผม

เข้ามาเลย.....แตกตื่นกันเข้ามาได้เลย ทั้งนอกห้องทั้งใน

ความมั่นใจมี
ละลาย

ผมหันไปรอบ ๆ เพื่ออวดไฟดวงนี้อย่างบ้าคลั่ง!

ทุกคนดูชะงักงัน และคงเดาใจอะไรผมไม่ออก

เสียงทุกอย่างเงียบลง

ผมจุดมัน เข้ากับฝาผนังห้อง ซึ่งร้อนระอุไปทั่วอยู่แล้วด้วย

ไฟทั้งลูกโซ่ติช่วงสว่างไสว อีกทั้งยังร้อนแทบหลอมให้เรา

ชั้นบาน
มองหน้าผมและมองหน้ากัน

เสียงหัวเราะของผมแผดถล่ม พร้อมกับหันไปมองทุกคนอย่าง

ผมไม่รู้ตัวว่าทำอะไรลงไปด้วยซ้ำ

ทุกคนตื่นจากสวังค์ที่ชะงักงันตัวเอง เพราะเสียงหัวเราะนั้น

ผมสุขใจอย่าบอกใคร

ทุกคนพากันจุดไฟไปตามผนังและพนอย่างผมบ้าง ตอนนั้นทั้ง

ห้องไม่มีมืดอีกต่อไปแล้ว สว่างจ้าเสียด้วยซ้ำ ทุกด้านเต็มไปด้วยเปลวไฟ
ไฟแทบไม่มีช่องว่าง ความร้อนเพิ่มขึ้นและเพิ่มขึ้น

ผมเพิ่งสังเกตเห็นได้ว่า มือไม้ของเราเริ่มละลายลง เหลวลง
ทุกคนตกอกตกใจกันหมด พวกเขามองดูซึ่งกันและกัน ผมมองทุกอย่างเหมือน
เพิ่งตื่น แปลกใจกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วจู่ ๆ ผมก็หัวเราะขึ้นอย่างไม่มีปี่
ไม่มีชด้อย

ไฟมันทั้งร้อนทั้งสว่างดีจัง ถึงแม้ว่ามันจะไม่ได้สว่างในแบบที่
ผมวางแผนไว้ แต่มันก็สว่างเหมือนกัน สว่างกว่าที่ผมคิดเสียอีก

ผมมองดูทุกคนที่เลิกคิดถึงร่างกายของตัวเองกันแล้ว พวกเขา
เขากำลังเกลือกกลิ้งร่างกายไปกับเปลวไฟอันคุโชน ผมมองดูอย่าง
อารมณ์ดี รู้สึกสบายจนลึมนึกถึงแม้แต่มันสมองในหัวของตัวเอง ที่กำลัง
ไหลเยิ้มออกมา และหลอมละลายแหลกเหลวไปกับเปลวเพลิงเหล่านั้น

31 ธันวาคม 2535

คุณบรรจง

การลวงตาจากสื่อแวดล้อม

ปัจจุบันหากท่านผู้อ่านลองพิจารณาจะพบว่า รอบ ๆ ตัวท่าน เต็มไปด้วยการสื่อสาร อย่างข้างตัวผู้เขียนตอนนี้ก็ยังมีทั้งนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือพ็อกเก็ตบุ๊ก โทรทัศน์ เทปคาสเซต วิทยุ โทรศัพท์ แท็บเล็ตมองดูคร่าว ๆ ก็คงมีเท่านี้ แต่ถ้าจะมองลงไปให้ลึกซึ้ง จะมีมากกว่านั้น แม้แต่ขวดน้ำพลาสติก หรือถุงพลาสติกก็อบก๊อบ ก็เป็นเครื่องมือสื่อสารไปด้วยแล้ว เพราะบนนั้นมีตราประทับ มียี่ห้อ มีสรรพคุณ มีที่อยู่ หรือมากกว่านั้น

เป็นเรื่องที่ปฏิเสธไม่ได้ว่า การสื่อสารเป็นเรื่องคู่กับมนุษย์ มาตั้งแต่สมัยบรรพกาลแล้วที่ देख (จะว่าไปก็รวมถึงสัตว์ด้วยซ้ำ) ตั้งแต่แรกเริ่มมนุษย์ต้องการใช้มันเป็นเพียงการส่งความคิดไปยังจุดอื่น ๆ ตามสัญชาตญาณเท่านั้น เพียงเพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม วิวัฒนาการของมันจึงเริ่มขึ้น เมื่อมนุษย์มีความสามารถมากขึ้น จนถึงขั้นที่ปรับเปลี่ยนให้การสื่อสารมีเอกภาพเป็นสากล ภาษาต่าง ๆ จึงเริ่มต้นเป็นเงาตามตัว หลังจากนั้น วัฒนธรรมต่าง ๆ ที่มากขึ้นมากขึ้น ทำให้สภาพสังคมทุกวันนี้เป็นอย่างที่เห็น สื่อมันมากจนกระทั่งผมอยากเรียกมันว่า "สื่อแวดล้อม"

ผมมานั่งนึกว่า ถ้ามนุษย์รู้จักพอ ผมก็คงไม่ต้องมานั่งเขียนบทความนี้ขึ้นมา ภาพยนต์เรื่องนั้นก็คงไม่ถูกสร้าง และคงไม่มีอะไรอีกหลาย ๆ อย่าง ผมหมายถึงว่า ถ้ามนุษย์สร้างการสื่อสารที่พอเพียงกับสิ่งที่เขาจะต้องการสื่อสารตามสัญชาตญาณ แต่ว่ามันไม่ได้เป็นอย่างนั้น คราวนี้เมื่อมันสมองมนุษย์ที่ข้างคิดข้างทำ ได้ผลิตสิ่งของใหม่ ๆ ออกมาซึ่งเผอิญไม่ใช่เจ้า देख คราวนี้มันก็ต้องมีการสื่อสารที่มากกว่าการสื่อสารเสียแล้ว โฆษณาเกิดขึ้นตั้งแต่ตรงนั้น และการแข่งขันต่าง ๆ ก็เริ่มตามมา

ผมไม่ได้เรียกร้องหรือบอกว่า เราควรกลับไปใช้ชีวิตอยู่ในยุคหิน ผมไม่ได้บอกว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งเลวร้าย ผมยอมรับมันอย่างหน้าชื่นตาบานด้วยซ้ำ เพราะผมเองก็เรียนอยู่นิเทศศิลป์

แต่ว่าคราวนี้ ถ้าเราลองมาแยกแยะดูว่า ในสังคมเราตอนนี้ มันเกิดอะไรขึ้น ผมจะพูดถึงเรื่องศิลปะก่อน ศิลปะคือสิ่งที่ศิลปิน แสดงออกมา เป็นชิ้นงานในรูปแบบต่างๆ เพื่อสนองอารมณ์ของตนเอง หรือเพื่อส่งผ่านความคิดของเขาสู่สาธารณชน (ถ้าศิลปินคนนั้นเผชิญเป็น ศิลปินสำหรับสังคม ไม่ใช่ทำงานไว้เสพคนเดียว) ศิลปะบริสุทธิ์ มันก็มีความพิสุทธ์ของมันอยู่แล้ว แต่ว่าเมื่อการสื่อสารมันมาถึงจุดหนึ่ง ที่ต้องดึง เอาศิลปะเข้ามาใช้ร่วม มันจึงได้เกิดเรื่องขึ้น ศิลปะ 5 แขนงหรือมากกว่านั้น ได้กลายมาเป็นเครื่องมืออย่างไม่มีความเคารพจนได้ มนุษย์ เราให้การประณีประอมกับเรื่องอย่างนี้จริง เรียกละกึ่งที่เกิดขึ้นใหม่ว่า "พาดิษฐ์ศิลป์"

พาดิษฐ์ศิลป์เติบโตขึ้นตามทางของมัน ควบคู่ไปกับการสื่อสาร หนักข้อมากขึ้นพร้อม ๆ กัน ชีวิตของมนุษย์เมื่อก่อนมีความเป็นส่วนตัว มากกว่าปัจจุบัน เราปล่อยให้โทรทัศน์เริ่มเข้ามาครอบงำมากแล้ว ตอนนี โทรทัศน์เคลื่อนที่ วิชยติดตามตัวนับสิบยี่หื้อ ยังออกมาอาละวาดอีก จนคน เห็นมันเป็นปัจเจกกันไปแล้ว มนุษย์ปล่อยตัวเองเป็นทาสของมันอย่างไม่ได้ ยังคิดด้วยซ้ำ

พาดิษฐ์ศิลป์เองก็ไม่เบา เหล่าผู้คนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดสร้างสรรค์และผลิตบางคน ก็ทำงานอย่างทุ่มเทสุดแรงเกิด และ เคารพในเรื่องมันสมอง และความเป็นศิลปะ แต่ทุกวันนี้ เหลื่อน้อยเต็มที การทำงาน

ผมไม่ได้ฝันอะไร ทกออย่างเกิดขึ้นตามแนวทางของมัน และ ผมก็มีชีวิตอยู่โดยรำล่อมสิ่งเหล่านี้มาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว

ทั้งคู่โลดแล่นไปเหนือสังคมอย่างบ้าคลั่ง คนทุกวันนี้ต้องการ แต่ "ของที่ดี" หรือ "ทำให้ตัวเองดี" กันตั้งแต่เด็กเล็กไปยันคนแก่ ผู้ คนที่มีส่วนในการควบคุมมัน ก็ตะปตะบันทำมันอย่างไม่คิดหน้าคิดหลัง เรา ได้เห็นหลาย ๆ อย่างที่ออกมากับสื่อโดยไม่มีความรับผิดชอบ เต็มไปด้วย ความเห็นแก่ตัว แต่ก็ด้วยความดุดันของมัน ก็ทำให้คนติดมันงอมแงมเหมือน ยาเสพติด มันแพร่หลายอย่างดาษดื่น ครอบคลุมไปทวงวงการอย่างไม่ต้อง เสียเวลาหา ไม่ว่าจะสิ่งพิมพ์ วิชย ภาพยนตร์ โทรทัศน์

เหล่าผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นศิลปินในแขนงต่าง ๆ ก็พึงสังวรณไว้ด้วย ทุกวันนี้มีหลายคนให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้มากกว่าว่า จะดำรงชีวิตอยู่ไม่ได้ถ้าขาดมัน การจะทำอะไรออกมาต่อหน้าสาธารณชน ควรจะมีความรับผิดชอบมากกว่านี้ เราได้เห็นสิ่งพิมพ์และภาพยนตร์ลามก หรือกร่อนปัญญามามากพอแล้ว เราหนีไปจากสื่อแวดล้อมเหล่านี้ไปไม่ได้อยู่แล้ว

ทำอะไรให้ดีขึ้นได้ก็ทำกันไปเถิดครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใช้

".....แน่นอน ในประเด็นหลัง เขาหมายถึงความเชื่อกึ่งของฮันนี
ภัสสร บุญยเกียรติ ผู้หญิงร้อนที่สุดในรอบสองปีที่ผ่านมาของวงการบันเทิง
กับเทพเพลงชุดแรกของเธอ ที่ทางต้นสังกัดตั้งใจจะอัดแผ่น เรือร่างของ
เธอออกมามากกว่าเพลงที่เธอร้อง เรียงลำดับมาตั้งแต่โปรเตอร์
โปรโมทเทพ มีวลีควีดีโอ จนกระทั่งถึงคอนเสิร์ตที่ตั้งชื่อบอกจุดขายชัดเจน
คอนเสิร์ตเรทอาร์ ซึ่งสามารถแหวกฝั่งรายการทีวีช่อง 7 ส
ลัดคิวออกอากาศให้เป็นที่รำลือไปทั่วประเทศ ขณะเดียวกันกับการ
แสดงของเธออีกเวทีหนึ่ง สร้างผลเกรี้ยวกราวไม่แพ้กัน เมื่อสามารถเข้า
อารมณ์หนุ่มให้กลับออกไปก่อคดีข่มขืนเป็นข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ...

,.....แต่ประเด็นสำคัญจริง ๆ จากปรากฏการณ์ที่ฮันนีสร้างไว้
ให้วงการเพลงไทย พ.ศ. 2533 ก็คือการพยายามสร้างค่านิยมที่ไม่ถก
ต้องให้เป็นที่ยอมรับโดยแอบอิงกับคำว่าใหม่ ทันสมัย หลาย ๆ คนรวมทั้ง
ผมอาจจะยอมรับได้ ในการนำเอาดนตรีไปร้อยเกี่ยวกับความเข้ายวน
ทางเพศ เพราะไม่เห็นเป็นเรื่องแปลก แต่ไม่อาจจะยอมรับได้เลยกับ
ทัศนคติฮันนี (หรืออาจจะของต้นสังกัดที่อาศัยปากคำของเธอ) แสดงออก
มาว่าทั้งหมดที่เธอได้ทำไป ไม่ว่าจะป็นรูปโปสเตอร์ชุดอฉาวที่เป็นจุด
เริ่มต้นของคำวิจารณ์ หรือการแสดงในคอนเสิร์ตเรทอาร์ ว่าเป็น
เรื่องความทันสมัยที่ควรจะเป็นเปิดใจให้กว้าง ยอมรับให้ได้เมื่อสังคมเรา
ทุกวันนี้เป็นสิ่งทันสมัยใหม่กันไปแล้ว เหมือน ๆ กับที่แกรมมี
เคยออกมาโต้กระแสด้านลิปซิงค์ ว่าไม่ลิปซิงค์ ไม่ทันสมัย

ในเงื่อนไขวัฒนธรรมแต่ละสังคม มีมาตรฐานเฉพาะของ
ตัวเอง ในงานบางอย่างก็มีนิยามความหมายเฉพาะของงานนั้นเอง ซึ่งไม่
เกี่ยวกับความทันสมัยหรือไม่เกี่ยวกับความทันสมัยหรือไม่ และใครต่างคนก็
มีอิสระที่จะทำในสิ่งซึ่งแตกต่างกันไปได้.....

("ปณิธาน", ดนตรีเรทอาร์, สารคดี, ฉบับที่ 71, ปีที่ 6
(มกราคม, 2534), หน้า 158-159)

".....แม้ว่าดาราคจะเป็นส่วนสำคัญ ในการทำให้ละครแต่ละเรื่อง ได้รับความสำเร็จ (ในที่นี้หมายถึงการดึงดูดคนดูไว้ที่หน้าจอ) แต่สำหรับ คุณค่าของละครแต่ละเรื่องที่มีต่อจิตใจของผู้ชม (ที่นอกเหนือจากการได้ดู ดาราคนโปรด) คือสาระที่คนดูดาราคจะได้รับไปเพื่อขบคิดกันต่อ ซึ่งจุดนี้ก็คือเนื้อหาของละครแต่ละเรื่องนั่นเอง....."

".....เนื้อหาของละครก็เล่นกับความเชื่อเก่า ๆ เรื่องผีศาจ ความเหนือจริงกับอาถรรพ์คำสาป ความผิดเพี้ยนของระบบจิตใจในแง่ ของความอาฆาตมาดร้าย และความริษยาอย่างไร้สาเหตุ อันเป็นคิดที่ กั้นสมัย สิ่งที่คุณดูละครจะได้รับจากการชมเป็นเพียงการพาตัวให้หลุดไป จากโลกของความ เป็นจริง ได้รับเพียงความบันเทิง (?) แต่สาระที่นำ มาปรับใช้กับชีวิตปกติ แทบจะไม่มีเลย....."

(รัชชพร เหล่าวานิช, จิตหดหู่(3) ละครกร่อนปัญญา, สีสัน, ปีที่ 4
(ตุลาคม, 2534), หน้า 87-88)

".....แต่ผู้เขียนเชื่อว่า การเลือกภาพหรือเลือกข่าวในการ
รายงานข่าวของสื่อมวลชนนั้น สามารถที่จะก่อให้เกิดผลตามมาได้สูง....

,.....หลายคนอาจจะคิดว่าใช้เป็นเครื่องเตือนสติในยามโกรธ
และในยามเกิดปัญหาว่า ปัญหาชนิด ๆ เป็นเรื่องจิปจายมาก ก็เราจะ
โกรธหรือโมโหไปทำไม ในเมื่อคนเราต่างก็ต้องเผชิญสภาพแวดล้อม และ
ชีวิตด้วยลักษณะต่าง ๆ กัน

นี่คือการใช้ประโยชน์จากสื่อทีวีหนึ่ง ที่ผู้เขียนขอร่วมแบ่ง
เป็นแก่ทุกท่านในการรับสื่อสารในปีนี้ พอดีถึงความดงามของสื่อในด้านที่
สามารถสร้างสรรค์หรือก่อให้เกิดคนตระหนักถึงปัญหาได้แล้ว ก็อยากจะพูดถึง
ด้านไม่งามของสื่อที่เห็นอยู่บ่อย ๆ บ่อยครั้งสื่อมวลชนจัดอยู่ในลักษณะคน
ใจหินประเภทนั้นเหมือนกัน เพราะดูเหมือนว่า ต่างก็หนักถึงแต่การเสนอ
ภาพประกอบข่าว เพื่อเป็นประจักษ์หลักฐาน โดยไม่รู้ลึกว่าคนเหล่านั้นจะรู้
สื่ออย่างไร.....แต่กลับทำลายเหยียบย่ำซ้ำเติมผู้ที่อ่อนแอกว่า โดยไม่
ได้แยแสเลยว่า จะได้รับผลกระทบอย่างไรและเช่นใด"

(ระวีวรรณ ประกอบผล, บทบาทที่ไม่สร้างสรรค์ของสื่อ, มติชนสุดสัปดาห์,
ฉบับที่ 647 ปีที่ 13 (ศุกร์ที่ 15 มกราคม, 2536),
หน้า 65-66)

".....สรุปความเห็นที่น่าสนใจได้ว่า สองในสามของจำนวนผู้ตอบ
เชื่อว่า ปัญหามลภาวะที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่อยู่แล้วในปัจจุบัน จะทวี
ความรุนแรงยิ่งขึ้นอีก สภาพแวดล้อมจะเป็นพิษมากยิ่งขึ้นอีก.....
ปรากฏผลการสำรวจว่าคนอเมริกัน 1 ใน 3 ที่ถูกสำรวจกลัวปัญหาอากาศ
เป็นพิษมากที่สุด.....อีก 1 ใน 3 กลัวปัญหาขยะของเสียจาก
โรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นสารพิษ.....อีกร้อยละ 12 ระบุปัญหาน้ำใน
มหาสมุทรเสีย

สำหรับประเด็นปัญหาเรื่องเร่งด่วนที่รัฐบาลกลาง ควรจะให้
ความสำคัญเป็นอันดับสูง ปรากฏผลสำรวจเป็นดังนี้

เรื่องยาเสพติดและการใช้ยาผิด ๆ เรื่องโรคเอดส์ และ
เรื่องการศึกษา เป็นสามเรื่องที่ถูกมองโดยผู้ถูกสำรวจเป็นจำนวนพอ ๆ
กันว่า เป็นประเด็นเรื่องเร่งด่วนของรัฐบาลกลาง.....

สำหรับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนชั้นวัยรุ่นลูก ๆ ของผู้ถูก
สำรวจ ผลปรากฏออกมาว่า ปัญหาเรื่องยาผิดกฎหมาย มีแนวโน้มจะ
เป็นปัญหาใหญ่ที่สุด กล่าวคือ ร้อยละ 40 ของผู้ถูกสำรวจเชื่อว่า ยาผิด
กฎหมายจะเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดต่อคนรุ่นลูก ๆ ของพวกเขาสำหรับ ทศวรรษ
1990

ประเด็นปัญหาอื่น ๆ ที่คนอเมริกันเชื่อว่ามีผลกระทบต่อคนรุ่น
ลูก ๆ คือปัญหาการด้อยการศึกษา (ร้อยละ 21) ปัญหาครอบครัวมีพ่อ
หรือแม่คนเดียว (ร้อยละ 13) และปัญหาความรุนแรงจากจ้อโทรทัศน์
(ร้อยละ 12)

สำหรับประเด็นว่า ปัจจัยอะไรที่จะมีผลทางด้านบวกต่อคนรุ่น
ลูก ๆ ของพวกเขาที่สุด ผลสำรวจคือ พ่อ แม่ และครอบครัว

นอกเหนือไปจากพ่อ แม่ และครอบครัว ก็คือการศึกษาและ
สภาพบางอย่าง บางด้านของสังคม"

(ชัยวัฒน์ คุปตะกุล, ความหวังและความกลัวสำหรับทศวรรษ 1990,

สารคดี, ฉบับที่ 66, ปีที่ 6 (สิงหาคม, 2533),

หน้า 188-189)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกมัดให้เข้าเป็นเงื่อนไขประการใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีผู้นำไปใช้

".....ถ้าพิจารณาว่า อะไรเป็นแรงจูงใจ (Motives) ให้คนทำงานหนักหาความรู้หาค่า อาจพบว่า แตกต่างกันไป เช่น

- ต้องการตำแหน่ง ยศ ฐานะ ทางสังคม (Social Status)
- ต้องการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ (Economic Status)
- ต้องการเป็นผู้ประสบความสำเร็จ (Achievement)
- ต้องการสร้างประวัติการทำงานที่เด่น (Good record)
- มีมาตรฐาน คุณธรรมประจำใจที่สูงส่ง (Superego) ต้องทำงานที่มีคุณภาพสูง แข่งกับตัวเองตลอดเวลา
- ต้องการใช้เวลาให้หมดไปกับการทำงาน เพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหาในด้านอื่น"

(หมอบรรจง สืบสมาน, บ้างาน, สารคดี, ฉบับที่ 67, ปีที่ 6
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้(กันยายน, 2533), ตรีหน้า 158-159) ตีหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ 146 ใช้

".....ขณะที่ไทยกำลังก้าวเข้าสู่ความเป็นนิโกลัส สภาการ
แก่งแย่งแข่งขันทางเศรษฐกิจ ได้ทวีความรุนแรงขึ้นจนกระทั่งความ
เครียดค่อย ๆ คืบคลานเข้ามาสู่จิตใจของชาวไทยทุกขณะ และวิถีคลาย
เครียดยอดนิยมก็คือการซื้อหาความสุขสบายจากความบันเทิง.....

โดยเมื่อปี 2529 คนไทยใช้เงินซื้อสินค้าเพื่อการบริโภค
ประมาณ 705,665 ล้านบาท และซื้อหาความบันเทิงต่าง ๆ ประมาณ
4,975 ล้านบาท แต่ในปี 2533 นี้ ได้คาดหมายว่า ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้
จะเพิ่มขึ้นกว่าเดิมถึง 8,000 ล้านบาท ทั้งนี้คาดว่าค่าใช้จ่ายกว่าครึ่ง
ของทั้งหมดคือ ค่าใช้จ่ายในการซื้อโทรทัศน์ และเข้าวิดีโอ

จากสถิติการเข้าชมภาพยนตร์ในปี 2532 มีมูลค่าถึง 346
ล้านบาท ซึ่งจัดอยู่ในระดับที่สูงมาก แม้จะมีความบันเทิงด้านวิดีโอ
มาตอบสนองอยู่แล้วก็ตาม และในปีนี้ (2533) ก็ได้มีการจำหน่ายโทร
ทัศน์ถึง 828,096 เครื่อง หรือคิดเป็นมูลค่าประมาณ 4,968 ล้านบาท
และสำหรับธุรกิจการให้เข้าวิดีโอ ซึ่งมีผู้ประกอบการอย่างถูกต้อง
ประมาณ 891 ราย มีรายได้รวมประมาณ 300 ล้านบาท

คิดโดยเฉลี่ยแล้ว คนไทยโดยเฉพาะที่กรุงเทพฯ ใช้เงินใน
แต่ละเดือนเพื่อเข้าวิดีโอประมาณ 25 ล้านบาท ซึ่งคาดว่าภายในสิ้นปี
ยอดเข้าวิดีโอจะมีทั้งสิ้นรวมประมาณ 420-480 ล้านบาท

ค่าใช้จ่ายในการคลายเครียดเหล่านี้ คงเป็นตัวบ่งชี้ภาวะ
ความเครียดของคนไทยปัจจุบันได้ดี ซึ่งภาวะความเครียดจากสภาพ
เศรษฐกิจและสังคมเช่นนี้ ก็ได้เกิดขึ้นแล้วเช่นกันในสังคมญี่ปุ่น"

(กองบรรณาธิการ, คนไทยซื้อความบันเทิงคลายเครียด, สารคดี,
ฉบับที่ 70, ปีที่ 6 (ธันวาคม, 2533), หน้า 44-46)

".....คนเรามันมีดมบนหนทางมองไม่เห็นแสงสว่างในชีวิตด้วยตัวเองถึงขนาดนั้นเชียวหรือ ขณะที่สังคมกำลังวิ่งไปข้างหน้าสุดแรงสู่สังคมวัตถุนิยมเต็มรูปแบบ ความสำคัญของการทำนายทายทักก็ดูเหมือนจะยิ่งได้รับความสนใจมากขึ้น.....ที่หนังสือทำนายทายทัก เพราะคนเรายังให้ความสำคัญกับโหราศาสตร์ หรือการทำนายทายทักทั้งหลาย มีองค์ประกอบจากสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกนำมาประมวลเป็นสถิติแล้วหาค่าเฉลี่ย..... แต่ถ้าจะหาเหตุผลทางจิตวิทยา ก็จะพบสองสามคำตอบว่า

1. มนุษย์เกิดมาจนมีความคิดความอ่านแล้วก็ตาม สิ่งเดียวที่มนุษย์ไม่รู้ได้คืออนาคต ความกระหายใคร่รู้ซึ่งเป็นสันดานพื้นฐานของมนุษย์ทุกคนก็จะทำหน้าที่ของมันตามปกติ
2. ความพ่ายแพ้และยอมจำนนในการดำเนินชีวิต ระดับจิตใจของคนเราไม่เหมือนกัน บางคนแข็งแรงแรง บางคนเปราะบาง..... เมื่อถึงจุดที่รู้สึกว่ารอบกายไม่เห็นที่ซึ่งจะพึ่งพาแล้ว โหราศาสตร์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะเข้ามาเกาะกุมความเชื่อความรู้สึกว่าควรเชื่อทันที
3. ความรู้สึกคัดค้านวัตถุนิยมในส่วนลึก สังคมที่ก้าวไปสู่โลกของวัตถุเต็มรูป เต็มไปด้วยวิทยาการทันสมัยและเครื่องมือเครื่องใช้ อิเล็กทรอนิกส์นานับประการ ไม่ได้ถูกคัดค้านจากนักอนุรักษ์เท่านั้น แต่ได้เพาะความรู้สึกต่อต้านลึก ๆ ในตัวคนเราที่ละน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคนกลายเป็นสิ่งที่เห็นห่าง และฉิวเฉียดมากขึ้น ทางออกของคนส่วนหนึ่งคือสิ่งที่ยึดหยุ่น คลุมเคลือ และจับต้องไม่ได้
4. สร้างความมั่นใจให้ตัวเอง จิตใจของคนเราไม่ว่าจะเข้มแข็งขนาดไหน จะมีซีกเล็ก ๆ เหลือไว้สำหรับความอ่อนแอและไม่แน่นอนใจเสมอ....."

(หม่อมฮุย, ทำนายทายทัก, สีสัน, ปีที่ 5 (เมษายน, 2535),
หน้า 39-42)

".....การเมืองเป็นธรรมชาติ ที่มีปรากฏการณ์ เป็นสภาวะธรรม
อย่างหนึ่ง ต้องมีกฎแห่งธรรมชาติหรือธรรมะ การเมืองนั้นมันมีเจตนา
บริสุทธิ์ในครั้งแรก เพื่อจะจัดจะทำให้คนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข โดย
ปราศจากปัญหา แล้วก็ไม่ต้องใช้อำญา.....เมื่อโลกมันกำลังเต็ม
ไปด้วยการเมืองแบบคดโกง เราก็ต้องพยายามมองหาความหมายอุดมคติ
หรือการกระทำที่ถูกต้อง....."

เดี๋ยวนี้เรามีการศึกษาชนิดที่ห่างเหินจากธรรมชาติ ห่างเหิน
จากธรรมะหรือศาสนา ห่างไกลออกไปจึงตกอยู่ในอำนาจกิเลส คือความ
ต้องการประโยชน์ตัวกู.....ของกู..... "การเมือง" ก็บัญญัติเสียถูกต้อง
สวยหรู แต่พอปฏิบัติมันกลายเป็นของสกปรกไป.....เพราะการศึกษามัน
ไม่อยู่กับร่องกับรอย มันจัดให้ขบถต่อธรรมชาติ ให้ขบถต่อความจริง ให้
ขบถต่อความถูกต้องยิ่งขึ้นไปทุกที.....

เดี๋ยวนี้เขาจัดการศึกษากัน แต่ชนิดที่จะไปเป็นเครื่องรับใช้
การเมืองสกปรกไม่ใช่การศึกษาอิสระ แม้แต่การศึกษาเรื่องอาชีพหรือ
วิชาการอะไร ก็ทำให้คล้อยไปตามวัตถุประสงค์การเมืองเสมอ.....
ยังจัดการศึกษายังให้คนฉลาดไปในทางหลอกลวงกัน มีการจัดองค์การ
บังหน้าต่าง ๆ ที่สุดแม้แต่องค์การเพื่อสันติภาพ องค์การกุศลมันก็หลอกลวง
บังหน้า.....วัตถุประสงค์มันกำหนดจิต มันมีสิ่งชั่วเข้ามามาก สังคมแข่งขันกัน
มากเพื่ออยู่รอด ความเห็นแก่ตัวก็เกิดขึ้น.....นี่มันเรื่องของคนโง่ คนไม่
รู้ธรรมะ คนเห็นแก่ตัว มันก็เป็นไปอย่างนั้น.....ถ้าจิตดีก็ไม่ใช่ไร ถ้า
จิตชั่วก็ไม่ใช่ไร ตกเป็นทาสวัตถุ ถ้าเป็นจิตที่มีปัญญามีความถูกต้อง มันจะ
ไม่ตกเป็นทาสวัตถุ แต่ไปกำหนดวัตถุได้....."

(สัมภาษณ์ท่านพุทธทาสภิกขุ, "ธรรมะกับการเมืองแยกกันไม่ได้
แยกกันเมื่อไร การเมืองก็กลายเป็นเรื่องทำลายโลก",
สารคดี, ฉบับ 41, ปีที่ 4 (กรกฎาคม, 2531),
หน้า 73-75)

ความผันแปรทางสภาพสังคม และความอ่อนล้าลงของสภาพจิตใจ

สังคมโตเร็วมาก และสภาพจิตใจของพวกเราที่อ่อนล้า
ทุกขณะด้วยสาเหตุที่เราทำกันรู้กันดี และแทบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะตื่นหลุด
จากมัน หน้าถัดจากนั้นไป เป็นเพียงตัวอย่างเล็กน้อย และผมจะ
เขียนบทความนี้อ่านอย่างสั้นที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรุณาไปใช้

".....จากการประมาณการของ WHO ทั่วโลก มีคนฆ่าตัวตาย ประมาณ 1,000 คน/วัน ทุกครึ่งชั่วโมงจะมีคนฆ่าตัวตาย 20 คน เฉพาะ ในสหรัฐอเมริกาคนฆ่าตัวตายประมาณ 4,000 รายต่อปี (10-12 ราย /ประชากร 100,000 คน/ปี) ส่วนในบ้านเรา อัตราการฆ่าตัวตาย ประมาณ 6 ราย/ประชากร 100,000 คน.....ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา อัตราการฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าจากอดีต และแนวโน้มนี้พบได้ ทั่วโลก.....สังคมพัฒนาและเคลื่อนตัวไปข้างหน้า (ในความเชื่อของนัก ลงทุน นักเศรษฐศาสตร์ และนักการเมือง) พร้อม ๆ กับการเพิ่มขึ้น ของคนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ปฏิเสธการดำรงอยู่ของตนในสังคมนั้น..... เขาหรือเธอ ที่เลือกความตายเป็นทางออกเพื่อหลุดพ้น จากความทุกข์และปัญหา แต่เขาและเธอก็ยังคงทิ้งมันไว้ให้คนที่อยู่ข้างหลัง ทุกข์ทรมานกับมันต่อไป

เหตุผลที่ปรากฏอยู่ทั่วไปในหน้าหนังสือพิมพ์

- ปัญหาบั้นต้นทางสังคม
- ปัญหาครอบครัว
- ผิดหวังในความรัก
- ปัญหาช่องว่างระหว่างวัย
- ความเชื่อบางอย่าง

กรณีที่รุนแรงที่สุดคือ การฆ่าตัวตายในนิยายของ紗草 ฌิมโจนส์ กับสาวศิษย์ 912 คน ด้วยไซยาไนด์ โดยมีเหตุผลเพื่อประท้วง ภาวะอมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน

- กรณีที่ไม่มีเหตุผลชัดเจน
- ปัญหาทางการเมือง

การประกาศเผาตัวเองของนักศึกษา เป็นภาพสะท้อนที่ ชัดเจนต่อสภาพจิตใจของคนที่กำลังตัดสินใจจะทำ ทศนคติและบทบาทของ สังคมที่มีผลต่อบัจเจกชน

- ปัญหาทางจิตเวช

มุมมองทางจิตวิทยา

เราพบว่า ภาวะอะไรก็ตามที่ทำให้บุคคลนั้น มีความรู้สึกทุกข์ทรมาน จนเกิดขีดความสามารถที่เขาจะทนทานได้ ความรู้สึกที่เกิดตามมา คือความรู้สึกสิ้นหวัง หดหู่กับทางออกของปัญหา รู้สึกว่าปัญหาหรือความทุกข์ทรมานที่ตนเองเผชิญอยู่ไม่มีทางที่จะช่วยเหลือได้

การฆ่าตัวตายจึงเปรียบเสมือนวิธีการสื่อสารวิธีหนึ่ง ที่บุคคลนั้นเลือกใช้หลังจากที่เราารู้สึกว่า วิธีการอื่น ๆ ที่เคยใช้มาล้มเหลว การฆ่าตัวตายเป็นการร้องขอความช่วยเหลือครั้งสุดท้ายของมนุษย์คนหนึ่ง ที่ติดต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

มุมมองทางสังคมวิทยา

แบ่งลักษณะการฆ่าตัวตายออกเป็น 3 แบบคือ

1. Altruistic suicide :

เป็นการฆ่าตัวตายอันเนื่องมาจาก บุคคลนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมากกับสังคม โดยสังคมจะมีข้อกำหนดเรียกร้องในปัจเจกชน โดยที่ปัจเจกชนไม่มีความสามารถพอที่จะปฏิเสธกฎเกณฑ์นั้นได้

2. Anomic suicide :

เป็นการฆ่าตัวตายอันเนื่องมาจาก เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน ในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนกับสังคม ปัจเจกชนรู้สึกสูญเสียความสัมพันธ์กับสังคม

3. Egoistic suicide :

เป็นการฆ่าตัวตายที่เกิดในสังคม ที่ปัจเจกชนมีความผูกพันน้อย หรือรู้สึกว่าตนเองไม่สามารถที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือชุมชนนั้น ทำให้รู้สึกว่าตนเองไม่มีความผูกพัน แปรกแยก และชีวิตไร้ความหมาย...

ปัจจัยเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย

70% ของคนที่ฆ่าตัวตายได้รับการวินิจฉัยว่า มีอาการป่วยทางจิตเวช ส่วนอีก 30% ไม่พบว่ามมีปัญหาทางจิตเวชที่รุนแรง..... พบว่าบุคคลเหล่านี้มีลักษณะที่เหมือนกันหลายประการ คือมักจะเป็นคนโสด หย่า หรือหม้าย อยู่คนเดียว ไม่ค่อยมีเพื่อน รู้สึกสิ้นหวัง และไม่มีความสุขในช่วงเวลาก่อนที่จะกระทำ

พบว่าอัตราการฆ่าตัวตายจะสูงในสังคมเมืองมากกว่า สังคมชนบท และในประเทศที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจสูงมากกว่า ประเทศทางเกษตรกรรม

ความโดดเด่นของปัจเจกชน

ในขณะที่ช่วงเวลาที่ลึบผ่านไปผ่านมา สังคมของเรามีการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับที่สูง เราก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายที่มองไม่เห็น และมีโอกาสจะประเมินค่าได้ วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมถูกทำลายลงไป ระบบคุณค่าและความสัมพันธ์แบบเดิม ที่มีลักษณะของความเอื้ออาทร ถูกทดแทนด้วยลักษณะของความสัมพันธ์แบบใหม่ที่เน้นผลประโยชน์ สถาบันครอบครัวถูกทำลาย ลักษณะของครอบครัวที่เคยเป็นแบบขยาย ถูกแปรเปลี่ยนให้เป็นครอบครัวแบบเดี่ยว เพื่อสอดคล้องกับความคล่องตัว และสภาพเศรษฐกิจ (โดยมีคนรับใช้และโทรทัศน์ ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดจารีต และวัฒนธรรมแบบใหม่ให้กับเด็ก ๆ ในครอบครัว) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวในแง่ของอารมณ์ ความรู้สึก และความห่วงใย ถูกแปรเปลี่ยนให้เหลือเพียงความสัมพันธ์ในเชิงหน้าที่ ทุกคนในครอบครัวจะต้องทำตามหน้าที่ที่ถูกกำหนด มนุษย์กลายเป็นสัตว์ที่มีเสรีภาพไม่จำกัดในความต้องการ และความสามารถในการครอบครอง ภายใต้อำนาจของความสำเร็จและการแข่งขันแบบเสรี ไม่น่าแปลกใจว่า หนังสือที่ขายดีที่สุดในยุคนี้ คือ หนังสือจำพวก How To ที่เน้นถึงวิธีการสร้างความสำเร็จในชีวิต หรือวิธีสร้างความเห็นแก่ตัวโดยไม่รู้สึกละอาย ชีวิตถูกกำหนดและผูกติดเข้ากับจังหวะการขึ้นลงของกำไร ขาดความริเริ่มและเป็นตัวของตัวเอง มนุษย์แต่ละคนเป็นหน่วยเล็ก ๆ ที่กระจัดกระจาย

ในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเหลียวมองไปทางใด ก็จะพบว่าสถาบันหลัก ๆ ในสังคม ล้วนประสบปัญหา ไม่เว้นกระทั่งสถาบันการศึกษา..... วิชาชีพ.....หรือในแง่ของศาสนา ที่น่าจะเป็นที่พึ่งทางใจให้กับคนในสังคมก็ประสบปัญหาเดียวกันกับสถาบันอื่น ๆ คือแทนที่จะทำหน้าที่เป็นแรงต้านการพัฒนาที่เน้นแต่วัตถุ กลับกลายเป็นถูกอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจครอบงำ

การที่นักศึกษาประกาศเผด็จการตัวเองเพื่อประท้วงรัฐบาล ท่าที
ของคนทั่วไปมองว่า เป็นเรื่องขู่เล่น ๆ สร้างกระแสทางการเมือง เป็น
กลุ่มรับจ้างทางการเมือง..... (ในกรณีมีทั้งพรรคคนที่ถูกต้องและเดเบ
ปัญหา รวมไปถึงพรรคที่ระแวงและมองว่า เหตุการณ์ทุกอย่างเป็นเรื่อง
ของผลประโยชน์)..... เราควรจะตำหนิหนังสือพิมพ์ที่สามารถเก็บ
ภาพทั้งหมดมาได้โดยละเอียด เพราะนั่นหมายความว่า พวกเขาเตรียม
พร้อมที่จะขายการตายของนักศึกษาผู้นั้นอยู่ตลอดเวลา

ทำอย่างไร มนุษย์จึงตระหนักและแสวงหาคคุณค่าของชีวิต ที่มี
ลักษณะที่เป็นนามธรรม มากกว่าการแสวงหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ที่มอง
คุณค่าของชีวิตเป็นรูปธรรม มากเสียจนกลายเป็นการแสวงหา
การครอบครองวัตถุ....."

(นายแพทย์ ธีชัย งามทิพย์วัฒนา, อัจฉริยาตกรรม:
ภาพสะท้อนแห่งยุคสมัย, ดีเลค, ฉบับ 2, ปีที่ 1
(เมษายน, 2534), หน้า 37-42)

".....ผู้ป่วยมีประวัติขาดความอบอุ่นในครอบครัว ตั้งแต่วัยเด็ก บิดามีภรรยาสองคน ผู้ป่วยและมารดามักถูกมารดาเลี้ยงกลั่นแกล้งเสมอ เมื่อแต่งงานชีวิตครอบครัวก็ไม่ราบรื่น เพราะสามีมีภรรยาน้อย และฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

บุคคลิกภาพเดิมเป็นคนแยกตัว "เก็บอารมณ์ ไม่กล้าแสดง ความโกรธ หรือความก้าวร้าว อารมณ์หวนไหว้ง่ายต่อคำวิจารณ์ มนุษย์สัมพันธ์ไม่ดี ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ยาก

การตรวจร่างกาย ระบบประสาทและการตรวจห้องทดลองไม่พบความผิดปกติ ให้การวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภทแบบ Catatonic¹

จิตเภท โรคจิตชนิดหนึ่งที่มีอัตราการพบโรคสูงถึงร้อยละ 80 ของผู้ป่วยทั้งหมดที่รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลจิตเวช ลักษณะอาการที่แสดงออกมาเป็นอาการแสดงของ WEAK EGO อันหมายถึงการไม่สามารถจัดการกับปัญหาชีวิต ไม่สามารถใช้กลไกป้องกันของจิตใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ถ้ามองกันผิวเผิน ร้อยละ 90 ของคนไข้มักมีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจสังคมที่บีบรัด หรือเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับชีวิต

มันเป็นเรื่องของคนกับสิ่งแวดล้อม แต่สาเหตุหลักจริง ๆ มันอยู่ที่ตัวคน ถ้าคุณแข็งแรงพอ ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ ต่อให้เรื่องใหญ่แค่ไหน เข้ามาก็คงไม่เป็นไรเหมือนกัน ถ้าคุณอ่อนแอเพราะบางเรื่องเล็กน้อยเดี๋ยวมันก็อาจทำให้เป็นไปได้

เป็นเรื่องที่ยอมรับกันว่า กระบวนการทางจิตใจเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนความแปรปรวนทางจิตใจ จึงไม่ได้เกิดจากสาเหตุหนึ่งสาเหตุใดเพียงประการเดียว นอกเหนือจากความบอบบางของสภาพจิตใจตั้งที่กล่าวแล้ว การเรียนรู้จากสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนถึงกลไกความพร้อม หรือบกพร่องของร่างกายในแง่ต่าง ๆ เช่น เรื่องพันธุกรรม ก็มีผลต่อการเกิดโรคทางจิต

ปัจจัยทั้งหมดนี้
ความบกพร่องในส่วนใดส่วนหนึ่ง
โรคทางจิตก็ได้

ล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน
หรือหลายส่วนก็เป็นสาเหตุให้เกิด

(ธนิศา บุญนอม, คนไข้โรคจิต : ชีวิตเมืองโลกติดลบ, สารคดี,
ฉบับที่ 72, ปีที่ 6 (กุมภาพันธ์, 2534) หน้า 116-117)

1. Catatonic Type : โรคจิตเภทชนิดหนึ่ง ที่มีความผิดปกติในการเคลื่อนไหวเป็นสำคัญ อาจเคลื่อนไหวมากผิดปกติและรวดเร็วหรือซึมเซา ไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งแวดล้อม บางรายอาจไม่เคลื่อนไหวร่างกายเลย รวมทั้งไม่พูด หรือ อาจมีอาการตื่นเต้น ลุกลุกนอนเกิดขึ้นมาเอง โดยไม่มีการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม

".....ความตายไม่น่ากลัวแต่อย่างใด เมื่อมันคือความตายของ
คนอื่น ซึ่งไม่อาจเกิดขึ้นกับเราไม่มีผลกระทบต่อเนื่องมาถึงเรา

"วิธีคิดแบบแยกส่วน" และ "ยึดหลักผลประโยชน์ต้นตอสูงสุด"
กำลังเป็นที่ยอมรับมากขึ้น ความโดดเดี่ยว เว้นระยะห่างไว้ให้ความไม่ไว้
วางใจได้ยึดครอง ภายใต้อ้อมกอดอันคับแคบของจิตใจ มีชีวิตเล็ก ๆ อีก
มากมาย ซึ่งถูกทำร้ายอยู่ในมุมมืดที่หนาวเหน็บ

มีใครคิดถึงเขาบ้างในยามนั้น?

รู้บ้างหรือไม่ว่า บางเวลาซึ่งเราเป็นสายตาจากชีวิตรอบ
ข้าง ไม่มองเห็นเขาเป็นมนุษย์ที่รักชีวิตเช่นเดียวกับเรา เราเองอาจเป็น
อีกคนหนึ่งซึ่งมีส่วนผลึก เขาให้ตกห้วงนรก

เขาต้องการแสวงหาการงานที่มีความหมายมากกว่า คนชบด
อย่างแข็งกร้าวคนหนึ่ง ได้ถูกปฏิเสธจากระบบสังคมซึ่งเขาอยู่อาศัย
แล้วอย่างแท้จริง สังคมตัดสินให้เขาเป็นบ้ากั่ง ๆ ที่ไม่มีอะไรบ่งชี้เช่นนั้น
นอกจากความแตกต่างจากคนทั่วไป ตรงที่ไม่ยอมเดินตามความคาดหวัง
ของสังคม

สิ่งที่น่าเศร้าเสียยิ่งกว่าการที่คนเราไม่กล้าปฏิเสธระบบ ซึ่ง
คาดหวังจากเรา ก็คือการที่ระบบเองไม่ยินยอมให้เราปฏิเสธ เป็นชบดต่อ
ระบบ คนชบดทำทนายในวิถีซึ่งคนส่วนใหญ่พลาดกลัว ยอมจำนน มักจะทำให้
คนส่วนใหญ่ อับอายในความฉลาดเฉลียวของตัวเอง

คนชบดมักได้รับการลงโทษด้วยการถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับกำลังใจ
และความรัก ชายหนุ่มถูกลงโทษให้เป็นบ้า เพราะคนรอบตัวปิดทางเดิน
ของเขา กัดทับเขาให้จมอยู่กับสภาพที่เรียกว่า "คนบ้า"

เขาจึงฆ่าตัวตายเพื่อหนีไปสู่เสรีภาพ?.....

จิตวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ในการคิด และรู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ อย่าง
อิสระถูกปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง

สังคมอุตสาหกรรมใหม่ ต้องการคนที่ทำตามคำสั่ง ไม่ใช่คนที่
ตั้งคำถาม

เสรีภาพและความเป็นปัจเจกชนของคน ในสังคมนี้จึงถูก
จำกัดอยู่ในกรอบอันแคบ มีทางระบายออกเพียงการใช้อำนาจซื้อ เป็นข้อ
แลกเปลี่ยนสู่เสรีภาพในการเลือกเฟ้นวัตถุสิ่งของ

ผลก็คือคนจะยึดติดกับวัฒนธรรมการบริโภค หาเงินให้มาก
ซื้อให้มาก เพื่อพอใจให้มาก ชีวิตที่ต้องพึ่งพิงการซื้อจำนวนมาก หมดไปกับการ
การทำงาน จนไม่เหลือเวลาให้กิจกรรมอื่นในชีวิต

ผลพวกที่ตามมาก็คือ คนเราจะห่างเหินกันมากขึ้น อ้างว้าง
มากขึ้น มีอาการป่วยทางจิตมากขึ้น

ความคิดแบบแยกส่วน แยกตัวเองออกจากความสัมพันธ์ที่
ต้องช่วยเหลือพึ่งพา ทำให้คนเราค่อย ๆ ลืมเลือนไปว่า ยังมีคนอื่นอยู่ร่วม
ในสังคม จึงใช้สัญชาตญาณการเอาตัวรอด ตักตวงผลกำไรจากผู้คนด้วยกัน
เส้นทางชีวิตดูอ้างว้างและน่ากลัวยิ่งขึ้น

หากคนหม่มากยังปล่อยให้วิญญาณแสวงหากำไร ใช้เสรีภาพ
อย่างไม่จำกัด ผู้คนอีกเท่าไรที่จะต้องบาดเจ็บล้มตายให้กับความ
ทะยานอยาก

(เนตรดาว แพทย์กุล, จิตวิญญาณป่วยใช้ในเมืองโดดเดี่ยว
ความเอ้ออาทรหายไปไหน, ดีเคด, ฉบับที่ 2, ปีที่ 1
(เมษายน, 2534), หน้า 51-59)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

".....สำหรับอาการเจ็บป่วยทางจิตที่ควรเข้ารับคำแนะนำ หรือ การรักษาจากแพทย์ แยกเป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ

1. กลุ่มโรคประสาท เป็นความผิดปกติทางจิตใจค่อนข้างรุนแรง มีความวิตกกังวลเป็นอาการหลักร่วมกับอาการทางจิตอื่น ๆ ข้อสังเกตหลัก ๆ มีดังนี้

- วิตกกังวลอย่างมากโดยหาสาเหตุไม่ได้
- มีอาการคล้ายชักกระตุกอัมพาตหรือผีเข้า
- กลัวสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรงโดยไม่มีสาเหตุ
- ย้ำคิดย้ำทำอยู่เสมอ แม้รู้ตัวแต่บังคับตัวเองไม่ได้ เช่น ไล่กลอนประตูคืนละสิบหน
- เศร้าโศกเสียใจเกินกว่าเหตุ คิดฆ่าตัวตาย
- อ่อนเพลีย เบื่อหน่ายทุกอย่าง หมกมุ่นเรื่องสุขภาพตลอดเวลา

2. กลุ่มโรคจิต เป็นภาวะที่ผู้ป่วยสูญเสียความสามารถในการทำงานของจิตใจรุนแรงถึงระดับที่ไม่รู้ว่าตนเองป่วย ถอยหนีไปจากความจริง แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

- เพ้อคลั่ง เอะอะอาละวาด ตื่นตระหนก หวาดกลัว เห็นภาพหลอน
- พูดเพ้อเจ้อ ฟุ้งซ่าน ร้องรำทำเพลง รื่นเริงโดยไม่มีเหตุผล
- หูแว่ว หลงผิด หวาดระแวงอย่างมาก
- พูดคนเดียว ชุ่มคนเดียว
- เฉยเมย แยกตัวเองไม่เคลื่อนไหว ซึมเศร้า..."

(ธนิศา บุญถนอม, เมื่อใดควรใช้บริการสุขภาพจิต, สารคดี, ฉบับที่ 72, ปีที่ 6 (กุมภาพันธ์, 2534), หน้า 127)

สถิติปัญหาชีวิตและปัญหาสุขภาพคนในเมืองใหญ่ปี 2533*
(Statistical Report - Hotline Problems)

ประเภทของปัญหา	กรุงเทพฯ	หาดใหญ่	เชียงใหม่	ขอนแก่น
บุคคลิกภาพขัดแย้ง	15,265	2,592	1,084	1,551
ความรัก	3,060	1,170	229	231
อารมณ์	2,967	113	214	158
ครอบครัว	2,487	1,464	342	262
คู่สมรส	2,408	765	89	29
การงาน/ว่างงาน	1,651	1,169	63	140
เพศ	1,329	290	130	29
อาการป่วยทางจิต	740	82	247	113
การศึกษา	730	451	179	455
การเงิน	569	210	29	83
โรคเอดส์	569	29	33	3
สุขภาพกาย	494	-	-	-
รักร่วมเพศ	315	23	3	-
ยาเสพติด	313	22	2	56
กฎหมาย	274	75	3	1
ท้อง/แท้ง	211	41	4	11
พิการ/เป็นนักโทษ	153	-	-	-
ฆ่าตัวตาย	135	5	-	2
ข่มขืน	16	-	-	1

*บันทึกจำนวนจากผู้ขอคำปรึกษาทางโทรศัพท์ จดหมาย และมาเยี่ยมขอคำปรึกษาจากศูนย์ฮอตไลน์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ออกไปพบ และโครงการฮอตไลน์โมบาย รวมกัน

(เนตรดาว แพทย์กุล, สุขภาพจิตคนไทย, ตีพิมพ์, ฉบับที่ 2, ปีที่ 1
(เมษายน, 2534), หน้า 60)

สำหรับจิตวิญญาณของมนุษย์

ดังที่ได้กล่าวแล้วในบทความที่ผ่านมา ๆ มา สภาพสังคมทุกวันนี้ ทำให้เราอ่อนล้าลง ขณะที่คนส่วนใหญ่กำลังกลายเป็นสู่ความตายด้าน ดำเนินตนในวงจรอย่างไร้ความรู้สึก บ้างก็กระโจนใส่มันอย่างกระหาย เพราะหวังจะได้เปลี่ยนตัวเองไปเป็นฝ่ายควบคุมบ้าง แต่ใครละจะได้เป็นฝ่ายควบคุมอย่างแท้จริง ใครละที่จะอยู่เหนือสิ่งเหล่านี้อย่างไม่มีปัญหา

คนอีกกลุ่มกำลังมีความรู้สึกต่อต้านและปฏิเสธ สิ่งที่เป็นไปอยู่บ้าง ก็ด้วยจิตใจที่บอบบางอ่อนไหว บ้างก็ด้วยความคิดที่แข็งกร้าว บ้างก็อ่อนล้าฝ่ายแพ้ต่อมัน ตกอยู่ในสภาพที่คนรอบข้างเรียกว่า "คนบ้า" บ้างก็ต่อสู้จนเรือนร่างต้องแหลกสลาย "ตาย" และมีอีกมากที่อยู่ในภาวะที่เรียกกันอย่างไม่ดีปากว่า "ยุคแสวงหา" ต่างมองหาสิ่งที่ตนเองจะสามารถนำตัวตนเข้าไปอ้างอิง หรือดำรงอยู่ในมันได้อย่างถาวร ด้วยธรรมะ ด้วยความซื่อ ด้วยศิลปะ บางครั้งสิ่งเหล่านี้ก็สะท้อนกลับมาทำร้ายพวกเข้าบ้างเหมือนกัน ความเจ็บปวดจึงทวีขึ้นเป็นเท่าตัว ไม่มี ความเจ็บปวดไหนที่จะกัดกร่อนพลังใจตนไปมากกว่า การไล่กัดตนเอง เพราะบางครั้งสิ่งที่เรากำลังแสวงหา กลับกลายเป็นความจอมปลอม จากตัวเองเหมือนกัน

ที่แท้อะไรคือทางออกของมนุษย์อันแท้จริง ผมมีความคิดที่นำเสนออยู่นี้หน้าถัดไป แต่ยังมีหลายอย่างที่ต้องการเสนอในช่วงนี้ก่อนนั้นก็คือ ปฏิภาณไหวพริบของมนุษย์ เมื่อถูกแรงกดดันจากสภาพสังคม

มนุษย์ในความเชื่อของผม คือสิ่งมีชีวิตที่มีแรงต่อต้านในตัว (เรียกว่านิสัยแมว) เพียงแต่ว่า บางส่วนอ่อนล้าลงเท่านั้น ส่วนลึกทุกคนยังต่อต้านสิ่งที่เกิดขึ้นรอบด้านอยู่ แต่ดีกรีมากน้อยต่างกัน เราจะเห็นได้ว่า ทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา ไม่มียุคไหนดำรงอยู่โดยไม่มีนักปฏิวัติ นักต่อต้าน ไม่ว่าจะจุดประสงค์เล็กใหญ่ก็ตาม จริง ๆ แล้วเรื่องสังคมที่สมบูรณ์ สังคมในอุดมคติ เป็นเรื่องที่ยังมองไม่เห็นทางว่าจะเป็นไปได้ในปัจจุบัน แต่นักปฏิวัติก็ยังคงมีอยู่ เกิดขึ้นใหม่ อ่อนล้าล้มตายลงตามอายุขัยอยู่แล้ว เหมือนจะนำขึ้นในการกระทำของคนพวกนี้ แต่ชบถทุกคนที่เป็น

ชอบอย่างแท้จริง มีจุดประสงค์เพียงเพื่อปฏิบัติสิ่งที่เป็นอย่างยิ่งดีกว่า เพื่อ
คนส่วนรวม (ตามความคิดของเขา)

ในอีกด้านหนึ่ง มนุษย์มีแรงโต้ตอบในด้านรุนแรงเหมือนกัน
เป็นการโต้ตอบเชิงทำลาย ทำลายตัวเอง ทำลายข้าวของ ทำลายผู้อื่น
ตามแต่มีวินาทีขณะนั้นจะสั่ง เราเรียกมันว่า "ศักยภาพเชิงทำลาย"

คุณสามารถได้ถามตัวเองได้เลย บางครั้งที่เมื่อคุณโกรธ
แล้วทำลายข้าวของในห้อง หรือบางครั้งคุณขว้างปาสิ่งของอย่างรุนแรง
หรือทุบตีบางสิ่ง เพื่อความสะใจของตัวเองเท่านั้น ไม่มีเหตุผลอื่นเจือปน
ไม่มีใครที่รักสันติอย่างแท้จริงหรอก

ผมจะจับข้อความนี้ด้วยดั่งส่วนต่าง ๆ ที่กล่าวมา นำมา
รวมกัน กล่าวคือ สภาพสังคมทุกยุคทุกสมัย จะยังบีบเค้นเราต่อไป และนัก
ปฏิจวัตก็ยังคงสับสนต่อลมหายใจแก่กัน เพียงแต่ว่า บางครั้งนักปฏิจวัตอาจจะไม่
ค่อยรักสันติภาพเท่านั้นเอง

".....ในความคิดของเหล่าจื่อ เต๋า ซึ่งเป็นจุดกำเนิดที่แท้จริง
ของสรรพสิ่งในจักรวาลนั้น เป็นสิ่งว่างเปล่าและไม่เต็ม คุณสมบัติเช่นนี้ทำให้
ให้เต๋าเป็นสิ่งนิรันดร์ไม่ดับสูญ

เหล่าจื่อเชื่อว่า

จิตของมนุษย์นั้นเป็นจิตที่ใสสงบและว่างเปล่า ไม่มีความเห็น
แก่ตนและความอยาก แต่เนื่องจากถูกความต้องการส่วนตนมาบดบัง ทำให้
เคลิบเคลิ้มหลงใหล ดังนั้น จะต้องขจัดความต้องการส่วนตนที่มากเกินไป
ให้หมดไป ทำให้กลับไปสู่ความว่างเปล่าและใสสงบ นั้นหมายถึงในการ
คบค้าสมาคมสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม เราควรเปิดใจให้กว้าง ประดุจเหวอเล็ก
ซึ่งสามารถรับสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่มีความจำกัดนั่นเอง....."

(วิถีต วิวัฒนาวิบูล, ทรรศนะแห่งเต๋า : คุณธรรมสูงส่งดุจเหวอเล็ก,
มติชนสุดสัปดาห์, ฉบับที่ 647, ปีที่ 3,
(ศุกร์ 15 มกราคม, 2536), หน้า 25)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีควรรนำไปใช้

".....การถกล้อมกรอบทางความคิดโดยคำพูด หรือข้อเขียน
ของคนอื่นนั้น เป็นสิ่งที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยการสร้างความรู้สึกเสรี
ให้เกิดขึ้นในใจ ว่าเรารู้เพื่อที่จะได้คิดเท่านั้น ไม่ใช่เพื่อที่จะเชื่อตาม
เพื่อที่การวิเคราะห์งานของนักเขียนแต่ละคน จะได้ออกมาจากมุมมองที่
เป็นธรรม และจากหัวใจที่โปร่งใส....."

"โจนาธาน ลิฟวิงสตัน นางนวล" ถือเป็นการปลุกเร้า
จิตสำนึกภพของมนุษย์ ให้มนุษย์กล้าปฏิเสธความซ้ำซาก จำเจ หรือ
กฎเกณฑ์ความเชื่ออันปราศจากแก่นสาร เวลาเดินทางผ่านไปแล้วนาน
เท่าใด นักคิดล้มตายจากไปแล้วก็คิด กว่าที่มนุษย์เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น
จะเกิดสำนึกว่า ความหมายของการเกิดมาเป็นมนุษย์ ไม่ได้มีอยู่เพียงการ
ได้รับความยอมรับจากสังคม, ตำแหน่งหน้าที่การงานที่มั่นคง หรือการมี
อาหารและเครื่องนุ่งห่มอย่างบริบูรณ์เท่านั้น หากมนุษย์พอใจกับชีวิตเพียง
แค่นี้ เขาคนนั้นก็บรรลุถึงความหมายของชีวิตได้เพียงเสี้ยวหนึ่งเท่านั้น
เพราะแท้จริงแล้ว ศักยภาพในตัวมนุษย์ สามารถที่จะนำมนุษย์ไปถึง
จุดหมายที่สูงกว่านั้นได้ ขอเพียงให้มนุษย์เชื่อมั่นในศักยภาพที่ตัวมี และกล้า
ที่จะนำมันออกมาใช้เท่านั้น"

(ปนิธุฐา พรศิริกุล, มายา : อีกก้าวหนึ่งของการนำเสนอปรัชญาแบบป้าด,
สีสัน, ปีที่ 3 (กันยายน, 2533), หน้า 80)

".....ไม่ใช่ ภาพที่เห็นต่างหากคือความฝัน ความงามคือความจริงแท้ คุณพอจะมองเห็นความแตกต่างบ้างไหมล่ะ...." (หน้า 99)

".....โลกนี้ก็คือจินตนาการของคุณ คุณได้ลืมนั่นไปแล้วหรือยังใจความนึกคิดของคุณอยู่ที่ไหน ประสบการณ์ของคุณย่อมจะอยู่ที่นั่น เพราะมนุษย์คิด มนุษย์จึงเป็นอยู่.....จินตนาการของคุณย่อมไม่อาจทำให้จิตแปรเปลี่ยนแม้แต่น้อย....." (หน้า 116)

(ริชาร์ด บาก, มาया (Illusions), แปลโดย ศิริพันธ์ บุรณะวรกุล,
สถานที่พิมพ์, สนพ, ปี)

".....จ้าวแห่งแมลงวันของ วิลเลียม โกลดิง ก็คือความคิดจิต
สำนึกที่แนบแน่นอยู่ในใจมนุษย์นั่นเอง

จ้าวแห่งแมลงวัน คือสัญลักษณ์ที่วิลเลียม โกลดิงสร้างขึ้น
เพื่อเป็นตัวแทนของ "ศักยภาพเชิงทำลายของมนุษย์ที่มีอยู่อย่างเปี่ยมล้น
ปราศจากขีดจำกัด" เมื่อมันถูกกระตุ้น หรือไว้แรงด้านทานจากศักยภาพ
เชิงสร้างสรรค์ มันก็สามารถระเบิดออกมาอย่างรุนแรง ชนิดคาดไม่ถึง

สัญชาตญาณดิบของการไล่ล่า ฆ่าฟัน มีอยู่เต็มก้นบึ้งหัวใจ
มนุษย์ เหมือนสัตว์ร้าย ถ้าไม่ขังมันไว้ให้ดี อันตรายต่อทั้งตนเองและ
คนอื่น

ในสภาพที่ปราศจากสิ่งเหนี่ยวรั้งใดๆ ทั้งในรูปของการใช้
กำลังบังคับ เช่น กฎหมาย หรือการโน้มน้าวจิตใจ เช่น ศาสนา ศักยภาพ
เชิงทำลายของมนุษย์ ก็ยิ่งเติบโตจนยากจะหยุดยั้ง....."

(Lord of the Flies จ้าวแห่งแมลงวัน : องอาจ ฤทธิปริชา
คอลัมน์วิจารณ์-แนะนำภาพยนตร์สีสั้น, ปีที่ 3,
ฉ.9, หน้า 59-60)

(องอาจ ฤทธิปริชา, Lord of the Flies จ้าวแห่งแมลงวัน, สีสั้น,
ปีที่ 3 (กันยายน, 2533), หน้า 59-60)

"ก็มักอยู่ที่นี่นา!" ราล์ฟตะโกน "นายกำลังทำผิดกฎ!"

"ก็ข้างหิวมันปะไร!"

ราล์ฟพยายามรวบรวมสติปัญญา

"ก็เพราะว่ากฎนั้น เป็นสิ่งเดียวที่เรามีอยู่!"

แต่แฉีกก็ตะโกนเอ็ดตะโรมาบ้าง

"เอากฎไปยึดที่ไหนก็เอาไปเถอะ! เราแข็งแรง.....เราล่าสัตว์ก็ได้!
ถ้ามันมีสัตว์ร้ายอะไร เราก็จะตามล่ามันให้จงได้! เราจะตามมันไปจน
ใกล้แล้ว ตี ตี ตีมัน....." (หน้า 146)

"..... หินก้อนนั้นเฉียวเจ้าหมูปิ้งตั้งแต่ลกคางจนถึงหัวเข้า หอยสังข์
ระเบิดออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยสีขาว ๆ นับพันชิ้น มันไม่มีเหลือซากอีกต่อไป
เจ้าหมูปิ้งทำอะไรเลย ไม่มีเวลาแม้แต่จะส่งเสียงร้องคราง รำงของเขา
ปลิวตะแดงไปห่าง ๆ จากก้อนหิน พลิกไปพลิกมาระหว่างที่เขาลอยอยู่ใน
อากาศ หินก้อนนั้นกระดอนขึ้นแล้วหายลับเข้าไปในป่า เจ้าหมูปิ้งลงไป
เป็นระยะทางประมาณ 40 ฟุต และกระดอนหงายหลังลงไปบนหินก้อน
ใหญ่สี่เหลี่ยมสีแดงในทะเล หัวของเขาแตกแยะออก มีอะไรไหลออก
มาแดงฉาน แขนขาของเขากระตุกเหมือนหมอตอนที่ถูกฆ่า ครั้นแล้วทะเล
ก็หายใจช่วงยาว ๆ อย่างช้า ๆ อีกครั้ง น้ำเตือนขึ้นมาเป็นฟองขาว
ปรากฏสีชมพูบนก้อนหิน และพอมันไหลทวนกลับ โดยการดูดหายใจลงไป
อีกครั้งหนึ่ง รำงของเจ้าหมูปิ้งก็หายสาบสูญไปด้วย....."

คราวนี้เป็นความเงี้ยวอย่างสมบูรณ์ วิมผีปากของราล์ฟจับ
เข้าหากันเพื่อจะพูดอะไรบางคำ แต่ก็ไม่มีเสียงปรากฏออกมา

ในบัดดลนั่นเอง แฉีกกระโดดออกมาจากกลุ่มสมุน
ร้องตะโกนอย่างบ้าคลั่ง

"เห็นไหม? เห็นไหม? นั่นแหละ นายจะต้องโดนอย่างนี้
ฉับออกไปแล้วไหมล่ะ? นายไม่มีสมุนอีกแล้ว! สังข์ก็แตกไปแล้ว!....."

เขาวิ่งออกไปข้างหน้าแล้วก้มตัวลง

"ฉันเป็นหัวหน้า!" (หน้า 287)

ราล์ฟขนลุกเกรียวขึ้น ๆ ลง ๆ ที่บริเวณหลัง เขายืนนิ่ง
หัวกะโหลกอยู่ในระดับหน้าของเขาคอติ เขาใช้มือทั้งสองข้างเสยผมขึ้น
พื้นของมันแยกเขี้ยว กระบอตาที่กลวงโบ๋ ดูเหมือนจะตรึงให้เข้า
จ้องมองมันอย่างไม่วางตา โดยไม่ต้องใช้ความพยายามใด ๆ

หวัะโหลกนั้นจ้องมองดูราล์ฟเหมือนคนที่รู้จักอะไร ๆ ดี แต่
ไม่ยอมบอกกล่าว ความหวาดกลัวอย่างผิดปกติและความโกรธเกรี้ยวเข้า
มาเกาะกุมจิตใจเขาไว้แน่น เขาใช้มือฟาดลงไปรุนแรงยังเจ้าสิ่งสกปรกที่
อยู่ข้างหน้าเขา ซึ่งโง่งงไปเหมือนของเล่น แล้วสะบัดกลับมาอีก อีกรั้ง
ยังคงแยกเขี้ยวใส่หน้าเขาอีกด้วย เขาฟาดออกไปอีกที แล้วร้องออก
มาด้วยความเกลียดกลัว ต่อจากนั้น เขาก็เอาข้อนิ้วที่บวมช้ำมาดู และ
จ้องมองดูไม้เปล่า ๆ ที่ปักอยู่ ส่วนหวัะโหลกกระเด็นไปและแยกออกเป็น
สองชิ้น การแยกเขี้ยวของมันขณะนั้นก็ห่างกันราวหกฟุต เขากะชาก
ไม้ที่กำลังยื่นออกมาจากร่อง เงามันไว้ต่างกับหลาวในระหว่างตัวเขากับ
เศษกระโหลกขาว ๆ สองชิ้น แล้วเขาก็ถอยหลัง ตายังคงเพ่งมองไปยัง
กะโหลก ซึ่งยังนอนยิ้มกับท้องฟ้าอยู่....." (หน้า 294)

".....ราล์ฟมองเขาอย่างงง ๆ ชั่วครู่ เขามองเห็นภาพเคลื่อนไหว
ของเส้นที่อันน่าประหลาดอีกครั้งที่ครอบงำชายหาดอยู่ แต่บัดนี้ทั้งเกาะก็
ไหม้เกรียมไป เหมือนไม้ที่ใช้การไม่ได้แล้วและแฉีกก็.....น้ำตา
ของเขาเริ่มหลั่ง และสะอึกสะอื้นจนตัวสั่นเทา เขาปล่อยตัวไปตาม
อารมณ์เศร้าเป็นครั้งแรก นับตั้งแต่มายอยู่บนเกาะนี้ อาการสะอึกสะอื้น
จนสิ้นที่มไปทั้งตัว เนื่องจากความเศร้าโศกเสียใจ ดูเหมือน
คมคอยบิตร่างกายของเขาจะงอกขึ้น เสียงของเขาดังขึ้นภายใต้ความดำ
ตรงซากไม้ของเกาะ และด้วยอารมณ์นั้นเองที่เป็นเสมือนโรคติดต่อ ทำให้
เด็กเล็ก ๆ คนอื่น ๆ เริ่มสิ้นที่ม และพลอยสะอึกสะอื้นไปด้วย และใน
ท่ามกลางสิ่งเหล่านี้ ทั้ง ๆ ที่ร่างกายเต็มไปด้วยคราบสกปรก ผมเผ้าที่
ติดกันเป็นแผ่น น้ำมูกที่ไหลออกโดยไม่ได้เห็น ราล์ฟก็ร้องไห้เนื่องจากถึง
ที่สุดของความบริสุทธิ์ใจแล้ว การมีใจมิพิจของมนุษย์.....และการ
หล่นคว้างไปในอากาศของเพื่อนที่ซื่อสัตย์ และแสนฉลาดที่ชื่อเจ้าหมู....."
(หน้า 318-319)

(วิลเลียม โกลดิง, จ้าวแห่งแมลงวัน (Lord of the Flies),
แปลโดย มจ. ประสพสุข สุขสวัสดิ์,
พิมพ์ที่บริษัท ศูนย์การพิมพ์ดวงกมล จำกัด,
สำนักพิมพ์ดวงกมล, ปี 2532)